

พระคริสตธรรมคัมภีร์

สอนว่าอย่างไร

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าอย่างไร

ภาคที่ 3 เกี่ยวกับพระวิญญูณบริสุทธิ

ภาคที่ 4 เกี่ยวกับทูตสวรรค์

ภาคที่ 5 เกี่ยวกับพญามาร

โดยอาร์.เอ. ทอร์รี่

อดีตผู้อำนวยการวิทยาลัยพระคริสตธรรม ซิกาโก

ผู้เขียน

“วิธีศึกษาพระคัมภีร์” ใน “คู่มือหัวข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์”

“ความสำคัญและคุณค่าของการศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์”

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปทุมโพธิ์

กรุงเทพฯ, 4

“จงไปเปิดคำสอนและคำพยานคูชิ ถ้าเขาพูดไม่ตรงกับคำสอนนี้ ก็ไม่มีแสงอรุณรุ่งแห่งความหวังใน
พวกเขาเลย” อีสยาห์ 8:20

“..... ผู้ใดมีคำโอวาทของเรา ให้เขาพูดคำโอวาทของเรานั้น โดยความสัตย์เถิดฟางจะเป็นอะไรแก่
เมล็ดข้าวเล่า พระเยโฮวาห์ได้ตรัส.....” เยเรมีห์ 23:28,29

“ข้าพเจ้าจะคอยฟังคำตรัสแห่งพระเยโฮวาห์.....” สดุดี 85:8

**จัดพิมพ์โดยได้รับอนุญาตจาก
เฟลมมิง รีเวลล์ – นิวยอร์ก**

By the kind permission of
Fliming Revell Co., New York

(พิมพ์ครั้งที่สอง)

1975

สารบัญ

ภาคที่ 3 พระวิญญูณบริสุทธ

บทที่ 1 พระลักษณะของพระวิญญูณบริสุทธ.....	7
บทที่ 2 พระวิญญูณบริสุทธทรงเป็นพระเจ้า	13
บทที่ 3 ความแตกต่างระหว่างพระวิญญูณบริสุทธ พระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์พระบุตร	17
บทที่ 4 พระวิญญูณบริสุทธทรงอยู่ใต้พระบัญชาของพระบิดาและพระบุตร	19
บทที่ 5 พระนามของพระวิญญูณบริสุทธ	21
บทที่ 6 พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธ.....	29
บทที่ 7 การรับบัพติศมาโดยพระวิญญูณบริสุทธ	56
บทที่ 8 พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธ ในศาสดาพยากรณ์ และอัครสาวก	69
บทที่ 9 พระราชกิจของพระวิญญูณบริสุทธในพระเยซูคริสต์.....	75

ภาคที่ 4 ทูตสวรรค์

บทที่ 1 ลักษณะ ตำแหน่ง จำนวน และที่อยู่ของทูตสวรรค์.....	80
บทที่ 2 ภารกิจของทูตสวรรค์	85

ภาคที่ 5 พญามาร

บทที่ 1 ความเป็นอยู่ ตำแหน่ง อำนาจ และนิสัยของพญามาร	91
บทที่ 2 เอเสเคียล บทที่ 28	97
บทที่ 3 ที่อยู่และกิจการ ของพญามารซาตาน	103
บทที่ 4 หน้าที่ของเราเกี่ยวกับพญามาร และอนาคตของพญามาร	109

พระคริสตธรรมคัมภีร์

สอนว่าอย่างไร

ภาคที่ 3

พระวิญญาณบริสุทธิ์

รายชื่อย่อของพระคริสตธรรมคัมภีร์ อยู่ท้ายเล่ม

หน้า 179,180

บทที่ 1 พระลักษณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์

1.ความสำคัญแห่งหลักคำสอนที่ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า

1. การที่จะตัดสินใจว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าเป็นผู้เหมาะสมที่จะได้รับการเคารพนมัสการ ความเชื่อ ความรัก ของเราหรือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นแต่เพียงอิทธิพลของพระเจ้าหรืออำนาจซึ่งพระเจ้าประทานให้เรานั้น มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหากว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า แต่เราไม่รู้ ก็ย่อมเท่ากับว่าเรามีได้เทิดทูน เคารพ นมัสการพระองค์ และถวายความรักของเรา แต่พระองค์ ตามที่พระองค์ ควรจะได้รับ

2. การที่จะตัดสินใจว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นอำนาจ ซึ่งเราผู้อ่อนแอ และขาดสติปัญญา ความรู้ สามารถยึดพึ่งและรับมาใช้ได้หรือว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า ผู้ทรงคิดต่อกับเรา เป็นส่วนบุคคล ทรงมีสติปัญญาสูงสุด ทรงมีพระกรุณาสูงสุด ทรงสามารถครอบครองตัวเรา และทรงใช้เราได้นั้น นับว่ามีความสำคัญ อย่างยิ่งในชีวิตของเรา เพราะว่าความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นความคิดเห็นที่อยู่นอกระบบของคริสตศาสนา ส่วนความคิดเห็นอีกประการหนึ่งก็คือความคิดเห็นแบบคริสเตียน ความคิดเห็นฝ่ายหนึ่งนำไปสู่การถ่อมตัวการไม่เห็นแก่ตัว และการปฏิเสธตนเอง ส่วนความคิดเห็น อีกฝ่ายหนึ่งนั้น นำไปสู่การยกย่องตัวเอง

3. การที่เราจะประจักษ์ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ติดต่อกับมนุษย์เป็นส่วนบุคคลนั้น มีความสำคัญที่สุด มีคนเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นพยานว่า เขาได้รับพระพรใหญ่ยิ่งในชีวิตของเขา นับตั้งแต่เขาได้เชื่อว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์มีไว้เป็นเพียงแต่อิทธิพลซึ่งสำแดงพระคุณของพระเจ้า และมาจากพระเจ้าเท่านั้น หากยังทรงเป็นพระผู้ช่วยเป็นมิตรแท้ ที่สถิตอยู่กับเขาตลอดเวลาอีกด้วย

2.ความจริงเกี่ยวกับพระลักษณะของพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. การใช้บุรุษสรรพนาม เมื่อกล่าวถึงพระวิญญาณ

ยอห์น 15:26 แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วยที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลายจากพระบิดา คือ พระวิญญาณแห่งความจริงที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา

ยอห์น 16:7,8,13,14 ถึงกระนั้นก็ดี เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือ การที่เราจะไปนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป พระองค์ผู้ช่วยนั้นจะมีได้มาหาท่าน แต่ถ้าเราไป เราจะใช้พระองค์นั้นมาหาท่านเมื่อพระองค์นั้นมาแล้ว พระองค์จะบันดาลให้โลกรู้สึกถึงความผิด ถึงความชอบธรรมและถึงความพิพากษา แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยินสิ่งใดจะตรัสสิ่งนั้น และ

จะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น พระองค์จะให้เรามีเกียรติยศ เพราะพระองค์จะเอาเรื่องของเราสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย

ข้อเสนอที่หนึ่ง สรรพนามต่าง ๆ ที่อ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ แสดงไว้อย่างชัดเจนว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีพระลักษณะที่จะติดต่อกับมนุษย์ได้ เหมือนหนึ่งทรงมีสภาพเป็นบุคคล

การใช้สรรพนามเหล่านี้เป็นที่น่าสังเกตอย่างยิ่ง เพราะว่าโดยแท้จริงแล้วในภาษากรีก คำที่แปลว่า “พระวิญญาณ” นั้น เป็นคำที่ไม่แสดงเพศ ดังนั้นการใช้สรรพนามที่ไม่แสดงเพศในภาษากรีก จึงไม่ควรบ่งถึงเพศ แต่ก็มีหลายครั้งที่สรรพนามที่ใช้แทนพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้แสดงไว้ว่าเป็นเพศชาย ดังนั้นพระคริสตธรรมคัมภีร์จึงชี้แจงไว้อย่างชัดเจนว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีลักษณะเหมือนบุคคล และการใช้สรรพนามแสดงเพศ เป็นการพิเศษที่นอกเหนือไปจากหลักไวยากรณ์ทั่ว ๆ ไป (โรม 8:16,26) มีอยู่หลายแห่งที่ได้ละหลักไวยากรณ์ไว้ และใช้สรรพนามแสดงเพศชาย เมื่อหมายถึงคำนามที่ไม่มีเพศนี้

2. พระลักษณะเหมือนบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) 1 โครินธ์ 2:10-11 – แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทั้งหลายโดยพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณนั้น ได้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นข้อลับลึกของพระเจ้า อันความคิดของมนุษย์ผู้ใด อาจหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ผู้นั้นเอง ฉะนั้นใดก็ดีพระดำริของพระเจ้าย่อมไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าด้วยกัน

พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวไว้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีความรอบรู้

(2) 1 โครินธ์ 12:11 – แต่ว่าสารพัดการณเหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทานแก่ทุกคน ให้กระทำตามชอบพระทัยของพระองค์

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนไว้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีน้ำพระทัย

(3) โรม 8:27 – และพระองค์ผู้ทรงชันสูตรใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณ เพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอ เพื่อสิทธิชนตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า พระองค์ทรงมีความคิดเห็น

คำที่แปลว่า “ความหมาย” ในข้อนี้ รวมความถึงความคิด ความรู้สึก และความประสงค์อีกด้วย

(4) โรม 15:30 – พี่น้องทั้งหลาย โดยเห็นแก่พระเยซูคริสต์ พระผู้เป็นเจ้าของเรา และโดยเห็นแก่ความรักของพระวิญญาณ ข้าพเจ้าวิงวอนขอท่านให้ช่วยอธิษฐานพระเจ้า โดยใจร้อนรนเพื่อข้าพเจ้า พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีความรัก

(5) เนหะมีห์ 9:20 – พระองค์ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ ให้เป็นครูสั่งสอนใจเขา กับมิได้หวงแหนมานาของพระองค์ไว้จากปากเขา และเมื่อเวลากระหายได้ประทานน้ำให้เขาด้วย

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนไว้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีไหวพริบสติปัญญา และประกอบด้วยคุณงามความดี จึงสังเกตว่าพระธรรมข้อนี้คัดมาจากพระคัมภีร์เดิม แต่พระคัมภีร์เดิมไม่ได้สอนถึงความจริงที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีลักษณะเสมือนบุคคลไว้อย่างชัดเจน เช่นในพระคริสตธรรมใหม่

(6) เอเฟซัส 4:30 – และอย่ากระทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียดพระทัย พระวิญญาณนั้น ได้ทรงประทับตราหมายท่านทั้งหลายไว้ จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า บางครั้งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็อาจทรงเสียดพระทัย พระองค์ทรงคิด ทรงมีความรู้สึก ทรงมีพระประสงค์ ทรงมีความรู้ ทรงมีน้ำพระทัย ทรงมีความรัก และทรงเสียดพระทัย

ข้อที่เสนอที่สอง พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า พระองค์ทรงมีพระลักษณะหลายอย่าง ที่เป็นเสมือนบุคคล

3. พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีลักษณะเสมือนบุคคล

(1) 1 โครินธ์ 2:20 – แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทั้งหลาย โดยพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณได้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นข้อลับลึกของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถค้นดูความลึกซึ้งของพระเจ้าได้

(2) วิวรณ์ 2:7 – ผู้ใดมีหูฟังได้ ก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณได้ตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ถ้าผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลไม้ จากต้นไม้แห่งชีวิตที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสได้

(3) กาลาเทีย 4:6 – และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจท่านทั้งหลายร้องว่า “อาบา” คือพระบิดา

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสามารถเปล่งเสียงร้องได้

(4) โรม 8:26 – พระวิญญาณนั้น ก็ได้ทรงช่วยเราในส่วนที่เราอ่อนกำลังด้วย เพราะว่าเราทั้งหลายไม่รู้ว่า เราควรจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเราด้วยความคร่ำครวญ ซึ่งเหลือที่จะอธิบายได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอธิษฐานทูลขอเพื่อเรา ด้วยการคร่ำครวญ

(5) ยอห์น 15:26 – แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วยที่เราจะใช้มาหาท่านจากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริง ที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน

(6) ยอห์น 14:26 – แต่พระองค์ผู้ช่วยนั้น คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่พระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะสอนท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว (เทียบ ยอห์น 16:12-14 – เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอกท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านรับเอาอย่างไม่ได้ แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยินสิ่งใดจะตรัสสิ่งนั้น และจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น พระองค์จะให้เรามีเกียรติยศ เพราะพระองค์จะเอาเรื่องของเราสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย เนหะมีห์ 9:20 – พระองค์ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ให้เป็นครูสั่งสอนใจเขา กับมิได้หวงแหนมานาของพระองค์ไว้จากปากเขาและเมื่อเวลากระหาย ได้ประทานน้ำให้เขาด้วย)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนความจริงทุกประการ

(7) โรม 8:14 – ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้า ได้ทรงนำพาคคนหนึ่งคนใดคนหนึ่งเหล่านั้นจึงเป็นบุตรของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแนะนำให้มนุษย์ประพฤติปฏิบัติ ในทางที่ถูกที่ควร

(8) กิจการ 16:6-7 – ครั้นท่านเหล่านั้นได้ไปทั่วเมืองฟรูเกีย กับเมืองกาลาเทียแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงห้ามมิให้กล่าวคำของพระเจ้าในมณฑลอาเซีย เมื่อลงไปยังเมืองมุเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังเมืองบิตุเนีย แต่พระวิญญาณของพระเยซูไม่โปรดให้ไป

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงบัญชามนุษย์

(9) กิจการ 13:2 – เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการพระเจ้าและถือศีลอดอาหารพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงเลือกบารนาบากับเซโล ตั้งไว้สำหรับการซึ่งเราจะเรียกให้เขาทำนั้น”

กิจการ 20:28 – เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งไว้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้บำรุงเลี้ยงคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงได้ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้เรียกมนุษย์ให้รับใช้พระองค์ และทรงกำหนดไว้ให้ทำ

(10) ยอห์น 15:26 – แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วยที่เราจะใช้มาท่านทั้งหลาย จากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริง ที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรับใช้พระเจ้า ในการทำงานของพระองค์

ข้อเสนอที่สาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำพระราชกิจหลายอย่างซึ่งแสดงให้เห็นว่า พระองค์ทรงมีลักษณะเสมือนบุคคล

4. หน้าที่การปฏิบัติของพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) ยอห์น 14:16-17 – เราจะขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งแก่ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านเป็นนิตย์ คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้นั้นโลกรับไม่ได้ เพราะไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะว่าพระองค์อาศัยอยู่กับท่าน และอยู่ภายในท่าน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็น “พระผู้ช่วย” แทนพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอด ผู้ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว จะเป็นไปได้หรือที่พระเยซูคริสต์ตรัสเช่นนี้ โดยหมายถึงอิทธิพลหรืออำนาจเท่านั้น (ยอห์น 16:7)

ข้อเสนอที่ดี การปฏิบัติของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น เป็นพระราชกิจที่ต้องมีผู้กระทำ ซึ่งสามารถติดต่อกับมนุษย์ได้

5. การประพาสพิศต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) อีสายห์ 63:10 – แต่เขาได้คิดกบฏ และทำให้พระจิตบริสุทธิ์ของพระองค์เสียดพระทัย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงกลายเป็นศัตรูของเขา และพระองค์เองได้ต่อสู้กับเขา มนุษย์มักคิดกบฏต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำให้พระองค์ทรงเสียดพระทัย (เทียบ เอเฟซัส 4: 30)

(2) ฮีบรู 10:29 – ส่วนคนที่เหยียดหยามพระบุตรของพระเจ้า และถือว่าพระโลหิตแห่งคำสัญญาไมตรี ซึ่งเป็นที่ชำระตัวให้บริสุทธิ์นั้นเป็นมลทิน และประมาทต่อพระวิญญาณผู้ประกอบด้วยพระคุณ ท่านทั้งหลายคิดเห็นว่า คนเหล่านั้นควรจะถูปรับโทษมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด มนุษย์แสดงการหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

(3) กิจการ 5:3 – ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า “อะนาเนีย เหตุไฉนซาตานจึงทำให้ใจของเจ้าเต็มไปด้วยมุสาวาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้เก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้” มนุษย์กล่าวเท็จต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

(4) มัทธิว 12:31-32 – เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ความผิดและคำหมิ่นประมาททุกอย่าง จะทรงโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำหมิ่นประมาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกให้มนุษย์ไม่ได้ ผู้ใดจะกล่าวคำขัดขวางบุตรมนุษย์จะโปรดยกให้ผู้นั้นได้ แต่ถ้าผู้ใดจะกล่าวขัดขวางพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ ทั้งโลกนี้โลกหน้า

มนุษย์กล่าวคำขัดขวางพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อเสนอที่ดี การที่มนุษย์ประพาสพิศต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ นั้น ต้อง

หมายความว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีลักษณะเสมือนบุคคล

สรุปข้อเสนอ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีลักษณะเสมือนบุคคล

เราอาจเชื่อข้อนี้ในแง่ที่ว่า เป็นทฤษฎีเท่านั้น ปัญหาเมื่ออยู่ที่เราตระหนักถึงพระองค์ และปฏิบัติต่อพระองค์เสมือนว่า พระองค์ทรงมีลักษณะเหมือนบุคคลอย่างจริงจังหรือไม่? เราเชื่อหรือไม่ว่าพระวิญญูณบริสุทธิตรงมีลักษณะเป็นบุคคลเช่นเดียวกับพระเยซูคริสต์ คือทรงกอปรด้วยความรัก สติปัญญา พลละกำลัง และเป็นผู้สมควรที่จะได้รับความไว้วางใจความรัก และความอ่อนน้อมจากเรา พระวิญญูณบริสุทธิเสด็จมาเป็นมิตรสนิทของเหล่าสาวก และของเราเป็นส่วนตัว เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมิตรของบรรดาสาวก ในขณะที่พระองค์ทรงประทับอยู่กับเขา? (ยอห์น 14:16-17) เรา รู้ถึงความสนิทสนมของพระวิญญูณบริสุทธิหรือไม่? (2 โครินธ์ 13:14)

บทที่ 2 พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า

1. คุณสมบัติพิเศษของพระวิญญานบริสุทธิ์

(1) ฮีบรู 9:14 – มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไร พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผู้ประกอบด้วยพระวิญญานนิรันดร์ ได้ทรงถวายพระองค์เองแก่พระเจ้า เป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระใจวินิจฉัยผิดและชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการประพฤติที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเป็นอยู่นิรันดร์

(2) สดุดี 139:7-10 – ข้าพเจ้าจะไปที่ไหนให้พ้นจากพระวิญญานของพระองค์จะหนีไปแห่งใดให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ ถ้าแม้ข้าพเจ้าจะขึ้นไปถึงสวรรค์พระองค์ก็สถิตอยู่ที่นั่น ถ้าข้าพเจ้าจะลงไปนอนไว้ในเมืองผี คุณเกิดพระองค์ก็สถิตอยู่ที่นั่น ถ้าข้าพเจ้าจะเอาปีกของแสงอรุณและใส่บินไปอยู่ที่สุดปลายมหาสมุทร แม้ ณ ที่นั่นพระหัตถ์ของพระองค์จะทรงนำข้าพเจ้า และพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ จะทรงยึดข้าพเจ้าไว้

ข้อเสนอที่สอง พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงอยู่ทั่วทุกหนทุกแห่ง

(3) ลูกา 1:35 – ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า “พระวิญญานบริสุทธิ์จะเสด็จมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะสวมทับเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดนั้นจะได้นามว่าเป็นบุตรของพระเจ้า”

ข้อเสนอที่สาม พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

(4) โครินธ์ 2:10-11 – แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทั้งหลาย โดยพระวิญญาน เพราะว่าพระวิญญานนั้นได้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นข้อลับลึกของพระเจ้า อันความคิดของมนุษย์ผู้ใดอาจหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญานของมนุษย์ผู้ผู้นั้นเอง ฉะนั้นใคร่ดีพระคำริชของพระเจ้าไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญญานของพระเจ้าด้วยกัน

ยอห์น 14:26 – แต่พระองค์ผู้ช่วยนั้น คือพระวิญญานบริสุทธิ์ที่พระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะสอนท่านทุกสิ่ง และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว

ยอห์น 16:12-13 – เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะบอกท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านรับเอายังไม่ได้ แต่เมื่อพระวิญญานแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยินสิ่งใด จะตรัสสิ่งนั้น และจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น

ข้อเสนอที่สี่ พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

สรุปข้อเสนอ แต่ละพระลักษณะในสี่ประการดังกล่าว เป็นการชี้ให้เห็นว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า

2. พระราชกิจของพระวิญญาณ

(1) โยบ 33: 4 – พระวิญญาณแห่งพระเจ้าได้ทรงสร้างข้าฯ และลมหายใจแห่งท่านผู้ทรงฤทธิ์ ทรงกระทำให้ข้าฯ มีชีวิต

สดุดี 104:30 – พระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์สร้าง แล้วสัตว์ก็ฟื้นขึ้น และพระองค์ทรงกระทำพื้นแผ่นดินโลกขึ้นใหม่

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้เนรมิตสร้าง

(2) โรม 8:11 – แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูฟื้นขึ้นมาจากความตาย สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ฟื้นขึ้นมาจากความตายนั้นแล้ว จะทรงกระทำให้กายที่ตายแล้วของท่านทั้งหลายฟื้นขึ้นมาใหม่โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ ซึ่งอยู่ในท่านทั้งหลาย

ปฐมกาล 2:7 – พระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างมนุษย์ด้วยผลกลีดิน ระบายลมแห่งชีวิตเข้าทางจมูก ให้มีชีวิตหายใจเข้าออก มนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่

ข้อเสนอที่สอง การประทานชีวิตให้แก่มนุษย์นั้น เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

(3) 2 เปโตร 1:21 – ด้วยว่าคำพยากรณ์นั้น เมื่อก่อนไม่ได้เป็นไปตามน้ำใจมนุษย์ แต่ความมนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคลอใจให้กล่าวนั้น

2 ซามูเอล 23:2-3 – ได้ทรงกล่าวว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ ตรัสแก่ข้าพเจ้า และพระคำรัสของพระองค์อยู่ที่ลิ้นของข้าพเจ้า พระเจ้าของพวกอิสราเอลตรัสว่า ศิลาของพวกอิสราเอลตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า ผู้ที่ปกครองประชาชนต้องมีความยุติธรรม ปกครองด้วยความนับถือเกรงกลัวพระเจ้า”

ข้อเสนอที่สาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นผู้คลอใจมนุษย์ให้เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ขึ้น

สรุปข้อเสนอ พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งสามประการดังกล่าว เป็นพระราชกิจของพระเจ้า

3. ข้อความที่อ้างถึงพระเจ้า หรือพระเยโฮวาห์ในพระคัมภีร์เดิมนั้น ในพระคริสตธรรมใหม่หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) อีสยาห์ 6:8-10 – และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เราจะใช้ผู้ใดไป และผู้ใดจะไปแทนเรา” และข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ทรงใช้ข้าพเจ้าเถิด” และพระองค์ตรัสว่า “ไปบอกพลเมืองเหล่านี้ว่า “ฟังแล้วฟังเล่า ก็จะไม่เห็นเข้าใจ มองซ้ามองซาก แต่ก็จะไม่เห็นอะไร” จง

ไปทำให้ใจของพลเมืองนั้นให้มินชาไป และจงกระทำให้อุจของเขาดิ่งไปและจงป้ายตาของเขาให้ปิด เกรงว่าเมื่อเห็นกับตาของเขา และยินกับหูและเข้าใจด้วยใจของเขา เขาจะกลับใจเสียใหม่ และเขาจะได้รับการรักษาให้หาย” (เทียบ กิจการ 28:25-27 – เมื่อเขาไม่เห็นพ้องด้วยเขาก็จะลาไปเปาโลก็ได้กล่าวข้อความแถมท้ายว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสแก่บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย โดยอิสยาห์ผู้พยากรณ์ ถูกต้องดีแล้วว่า จงไปหาชนประเทศนี้และกล่าวไว้ว่า เจ้าทั้งหลายฟังก็ได้ยิน แต่หาเข้าใจไม่ คุณก็เห็น แต่ก็หาสังเกตไม่รู้ไม่ ค้ำว่าใจของชนประเทศนี้แข็งกระด้างมาก และหูก็ตึง เขาปิดตาของเขาเสีย เกือบกว่าตาเขาจะเห็น หูเขาจะได้ยิน และเขาจะเข้าใจแล้วกลับใจเสียใหม่ และเราจะช่วยเขาให้รอด”)

ข้อพระธรรมข้อเดียวกันนี้ถึงถึงพระเยซูคริสต์ด้วย คำว่า “บริสุทธิ์” ดังที่ทูตสวรรค์ร้องถึงสามครั้งใน อิสยาห์ 6:3 – (“และต่างร้องโต้ตอบกันว่า “พระเยโฮวาห์แห่งพลโยธาทั้งหลาย ทรงบริสุทธิ์ ทรงบริสุทธิ์ ทรงบริสุทธิ์” พระรัสมิแห่งพระองค์ปกทั่วพิภพโลก”) อาจหมายถึงตรีเอกานุภาพของพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็นการเหมาะสมแล้ว ที่ได้ตีความหมายแห่งศุภนิมิต ถึงสามครั้ง

(2) อพยพ 16: 7 – ในเวลาเช้าพวกเขาจะได้เห็นสง่าราศีแห่งพระเจ้า เพราะคำบ่นต่อว่าของพวกเขา ต่อพระเยโฮวาห์ทราบถึงพระองค์แล้ว (เทียบ ฮีบรู 3:7-9 เหตุฉะนั้นตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ อย่ากระทำให้อุจของท่านแข็งกระด้างไป เหมือนอย่างได้กระทำให้พระองค์ทรงกริ้วในวันพิสูจน์ในป่า ที่บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้ชันสูตรเราโดยลองดูเรา และได้เห็นกิจการของเราถึงสี่สิบปีนั้น”) (เทียบ สดุดี 95:8-11)

ข้อเสนอ ข้อความที่อ้างถึง “พระเจ้า” “พระเจ้า” และ “พระเยโฮวาห์” ในพระคัมภีร์เดิมนั้น ในพระคริสตธรรมใหม่หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นพระคริสตธรรมใหม่สอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงสภาพเป็นพระเจ้า

4. พระนามของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระนามของพระเจ้าเป็นคู่กันเสมอ

(1) 1 โครินธ์ 12:4-6 – ของประทานนั้นมีต่าง ๆ แต่พระวิญญาณนั้นมีองค์เดียว การปรนนิบัติมีต่าง ๆ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว อาการที่กระทำไปนั้นมีต่าง ๆ แต่เนื่องมาจากพระเจ้าองค์เดียว ที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคน

(2) มัทธิว 28:19 – เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก ให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

(3) 2 โครินธ์ 13:14 – ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

ข้อเสนอ พระนามพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระนามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ใช้คู่กันไปกับพระนามของพระเจ้า มนุษย์ผู้มีจิตใจเคารพนมัสการพระเจ้า จะไม่ยอมใช้นามของบุคคลอื่น เป็นคู่กันกับพระนามของพระเจ้าเป็นอันขาด

5. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีพระนามเป็นพระเจ้า

(1) กิจการ 5:3-4 – ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า “อะนาเนีย เหตุไฉนซาตานจึงทำให้ใจของเจ้า เต็มไปด้วยมุสาวาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้เก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้ เมื่อที่ดินยังอยู่นั้นก็เป็นของ ๆ เจ้า มิใช่หรือ เมื่อขายแล้วเงินก็ยังคงอยู่ในอำนาจของเจ้ามิใช่หรือ มีเหตุอะไรเกิดขึ้นในใจของเจ้าให้คิดเช่นนั้นเล่า เจ้ามิได้มีสาต่อมนุษย์ แต่ได้มีสาต่อพระเจ้า”

ข้อเสนอ พระคริสตธรรมคัมภีร์เรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า พระเจ้า

สรุป การกล่าวถึงคุณสมบัตินิเวศของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลายประการว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และการกล่าวถึงพระราชกิจของพระองค์หลายประการ ตลอดจนข้อความต่าง ๆ ซึ่งในพระคัมภีร์เดิมหมายถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า หรือพระเยโฮวาห์ แต่ในพระคริสตธรรมใหม่ หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ รวมทั้งการกล่าวถึงพระนามของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นคู่กันไปกับพระนามของพระเจ้าจะใช้นามของบุคคลอื่น ๆ คู่กันกับพระนามของพระเจ้าไม่ได้ จากเหตุผลทั้งหมดเหล่านี้ จึงเท่ากับพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ประกาศอย่างแน่ชัดว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า

บทที่ 3 ความแตกต่างระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าพระบิดา

และพระเยซูคริสต์พระบุตร

(1) ลูกา 3:21-22 – อยู่มาเมื่อคนทั้งปวงได้รับบัพติศมาแล้ว และพระเยซูทรงรับบัพติศมาด้วย ขณะเมื่อกำลังอธิษฐานอยู่ ท้องฟ้าก็แหวกออกเป็นช่องและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงรูปลักษณะเหมือนนกพิราบได้ลงมาบนพระองค์และมีพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก”

ข้อเสนอนี้ มีข้อแตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างพระเยซูคริสต์ผู้รับสภาพเป็นมนุษย์ พระบิดาผู้ตรัสจากสวรรค์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเสด็จลงมาบนพระเยซูคริสต์ ในสถานการณ์ของนกพิราบ

(2) มัทธิว 28:19 – เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงออกไป สั่งสอนชนทุกประเทศให้เป็นสาวก ให้รับบัพติศมาในนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อเสนอนี้ มีข้อแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างพระนามแห่ง “พระบิดา” “พระบุตร” และ “พระวิญญาณบริสุทธิ์”

(3) ยอห์น 14:16 – เราจะขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งแก่ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านเป็นนิตย์

ข้อเสนอนี้ มีข้อแตกต่างกันอย่างชัดเจนระหว่าง พระบุตรผู้อธิษฐาน พระบิดาผู้ซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงอธิษฐานขอต่อท่าน และ “ผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่ง” ซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้ เป็นการตอบคำอธิษฐาน

(4) ยอห์น 16:7 – ถึงกระนั้นก็ดี เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจะไปในั้น จะเป็นประโยชน์แก่ท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป พระองค์ผู้ช่วยนั้นจะมีได้มาหาท่าน แต่ถ้าเราไป เราจะใช้พระองค์นั้นมาหาท่าน

ข้อเสนอนี้ มีข้อแตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างพระเยซูผู้ได้เสด็จขึ้นสู่สวรรค์แล้ว กับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เสด็จลงมาแทนพระองค์

(5) กิจการ 2:33 – เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้า ได้ตั้งพระองค์ขึ้น และครั้นพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามคำสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมาตามซึ่งท่านทั้งหลายได้ยื่น และได้เห็นแล้ว

ข้อเสนอที่ห้า มีข้อแตกต่างกันอย่างชัดเจน ระหว่างพระบุตรผู้ได้เสด็จขึ้นไปประทับอยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระบิดา พระบิดาเจ้าเอง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ซึ่งพระบุตรได้รับจากพระบิดา และได้ประทานแก่คริสตจักร

สรุปข้อเสนอ ครึ่งแล้วครึ่งเล่า ที่พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดา และพระบุตรไว้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามแม้ว่าทั้งสามพระภาคของพระเจ้านี้จะแตกต่างกันแต่ก็ทรงมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด ทรงคิดต่อกัน ตรัสต่อกัน และทรงใช้สรรพนามแทนกันและกัน

บางคนพูดว่า พระคริสตธรรมคัมภีร์มิได้สอนถึงหลักคำสอนว่าด้วยตรีเอกานุภาพโดยตรงเลย เป็นความจริงที่ว่าพระคริสตธรรมคัมภีร์ มิได้สอนเรื่องนี้โดยตรง แต่ก็เป็หลักคำสอนที่เราประมวลเอาจากความจริงต่าง ๆ ที่สอนไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนอย่างชัดเจนว่า มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ทั้งยังสอนด้วยว่าพระเจ้าทรงมี สามพระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทที่ 4 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ใต้พระบัญชาของพระบิดาและ

พระบุตร

(1) ยอห์น 14:26 – แต่พระองค์ผู้ช่วยนั้น คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระบิดาจะทรงใช้มา ในนามของเรา พระองค์นั้นจะสอนท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว

ยอห์น 15:26 – แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วย ที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลาย จากพระบิดา คือ พระวิญญาณแห่งความจริง ที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระบิดาและพระบุตร ทรงใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เสด็จลงมา

ข้อพระธรรมอื่น ๆ ก็สอนไว้ด้วยว่า พระบิดาทรงใช้พระเยซูคริสต์พระบุตรให้เสด็จลงมา (ยอห์น 6: 29, 42)

(2) โรม 8:9 – ถ้าแม้พระวิญญาณของพระเจ้า สถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจึงมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นมิได้อยู่ฝ่ายพระคริสต์

ข้อเสนอที่สอง พระคริสตธรรมคัมภีร์ เรียกพระนามพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” และ “พระวิญญาณของพระคริสต์” (เทียบ กิจการ 16:7 – เมื่อลงไปยังเมืองมุเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังเมืองบิตูเนีย แต่พระวิญญาณของพระเยซู ไม่โปรดให้ไป)

(3) ยอห์น 16:13 – แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยินสิ่งใดจะตรัสสิ่งนั้น และจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น

ข้อเสนอที่สาม พระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้ตรัสสิ่งใด ด้วยพระองค์เองแต่ตรัสในสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยินเท่านั้น

เช่นเดียวกับที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับพระองค์เองว่า “คำสอนของเราไม่เป็นของเราเอง แต่เป็นของพระองค์ที่ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 7: 16,8:26,40)

(4) ยอห์น 16:14 – พระองค์จะให้เรามีเกียรติยศ เพราะพระองค์จะเอาเรื่องของเรา สำแดงแก่ท่านทั้งหลาย

ข้อเสนอที่สี่ การถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์ เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ทำนองเดียวกันกับที่พระเยซูคริสต์ มิได้แสวงหาพระเกียรติสำหรับพระองค์เอง หากแต่ทรง
แสวงหาสง่าราศีและพระเกียรติ เพื่อพระเจ้าผู้ทรงใช้พระองค์มา (ยอห์น 7:18)

สรุปข้อเสนอ พระราชกิจในปัจจุบันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อยู่ที่พระบัญชาของพระบิดาเจ้า
และพระบุตร

หมายเหตุ เราจะได้ทราบในบทที่เก้าว่า ตลอดพระชนมายุของพระเยซูในโลกนี้ พระองค์ทรง
สั่งสอนและบำเพ็ญพระราชกิจของพระองค์ โดยอาศัยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บทที่ 5 พระนามของพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 โครินธ์ 2:20 – แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทั้งหลาย โดยพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณนั้น ได้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นข้อลับลึกของพระเจ้า

“พระวิญญาณ”

คำว่าพระวิญญาณหมายถึง “ลมหายใจ” หรือ “ลม” ความหมายทั้งสองอย่างนี้ถึงถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใน ยอห์น 20:22 – (พระองค์คริสต์เช่นนั้นแล้ว ทรงระบายลมหายใจออก ตรัสแก่เขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด”) และใน ปฐมกาล 2:7 – (“พระเยโฮวาห์เจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ด้วยผลก่อดิน ระบายลมแห่งชีวิตเข้าทางจมูก ให้มีชีวิตหายใจเข้าออก มนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณ มีชีวิตอยู่” เทียบ สดุดี 104:30 – “พระองค์ประทาน พระวิญญาณของพระองค์สร้าง แล้วสัตว์เป็นขึ้น และพระองค์ทรงกระทำพื้นแผ่นดินโลกขึ้นใหม่”) และโยบ 33:4 – (“พระวิญญาณแห่งพระเจ้าได้ทรงสร้างข้าฯ และลมหายใจแห่งท่าน ผู้ทรงฤทธิ์ ทรงกระทำให้ข้าฯ มีชีวิต”) ข้อพระธรรมเหล่านี้ ทำให้เราตระหนักอย่างแน่ชัดว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นประจักษ์ลมหายใจของพระเจ้า และพระคริสต์

ยอห์น 3:6-8 – (“ซึ่งบังเกิดจากเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนัง และซึ่งบังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นพระวิญญาณ อย่าประหลาดใจ เพราะเราบอกท่านว่าท่านทั้งหลายต้องบังเกิดใหม่ ฝ่ายลมนั้นจะใคร่พัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และลมที่ท่านได้ยินเสียง แต่ไม่รู้ว่ามีมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณก็เป็นอย่างนั้นทุกคน”) ข้อพระธรรมนี้ทำให้เราได้อย่างแน่ชัดว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นเสมือนลม ความหมายที่สมบูรณ์ของ คำว่า “ลม” ซึ่งหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้ อาจลึกซึ้งเกินกว่าเราจะเข้าใจได้ แต่อย่างไรก็ตาม เราก็พอเข้าใจได้ว่า

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเสมือนลมหายใจของพระเจ้า เป็นเสมือนชีวิตของพระองค์ ที่ออกไปทำการฟื้นฟูจิตใจของมนุษย์ ขอให้เราสังเกตข้อความเหล่านี้ดูว่า ลมหายใจนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้นจึงมีบางคนถือว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นชีวิตภายในของพระเจ้า

2. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นเสมือนลม คือ

(ก) *ทรงมีอำนาจสูงสุด* “ฝ่ายลมนั้นจะใคร่พัดไปข้างไหน ก็พัดไปข้างนั้น” (ยอห์น 3:8) (เทียบ 1 โครินธ์ 12:11 – “แต่ว่าสารพัดการณ์เหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทาน แก่ทุกคนให้กระทำตามชอบพระทัยพระองค์”)

(ข) *ทรงสภาพที่ไม่มีผู้ใดสามารถมองเห็นได้* “และลมที่ท่านได้ยินเสียง แต่ไม่รู้ว่ามีมาจากไหน.....” (ยอห์น 3:8)

(ค) ทรงเป็นอยู่อย่างลึกลับ ไม่มีผู้ใดอาจรู้ได้ “ไม่รู้ว่ามาจากไหนและไปที่ไหน” (ยอห์น 3:8)

(ง) ทรงเป็นผู้ประทานชีวิต เอเสเกียล 37:8-10 – “และข้าพเจ้าก็ฟังดู และนี่แน่ะ เอ็นและเนื้อก็เกิดขึ้นที่กระดูกทั้งหลายนั้น และกระดูกนั้นมีหนังหุ้มห่อมาแต่ข้างบน แต่วิญญาณมิได้มีในกระดูกนั้น และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า จงทำนายแก่วิญญาณ บุตรมนุษย์เอ๋ย จงทำนายแก่วิญญาณว่า พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ให้อาณัติมาแต่ทิศทั้งสี่ เข้าลบนันดาลในศพเหล่านี้ เพื่อศพจะได้มีชีวิต ข้าพเจ้าจึงทำนายตามที่ข้าพเจ้าได้รับสั่งนั้น และวิญญาณก็เข้าในศพเหล่านั้นและเขาทั้งหลายก็จะมีชีวิต ยืนด้วยเท้าทั้งหลายของตน เป็นกองทัพใหญ่หลวงนัก” (เทียบ ยอห์น 3:5)

หมายเหตุ ข้อยุ่งยากในการตีความหมายใน ยอห์น 3:5 จะหายไป เพียงแต่ขอให้จำไว้ว่า “วิญญาณ” ในข้อนี้หมายความว่าลมมันเอง ซึ่งถ้าแปลตรงตัวจะได้ความว่าดังนี้ “ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและลม จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการชำระแห่งพระวจนะของพระเจ้า ผู้นั้นจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้ (เทียบ ยอห์น 15:3, เอเฟซัส 5:26, ยากอบ 1:18, 1 เปโตร 1:23)

(จ) เราจะขาดพระองค์ไม่ได้ เมื่อใดไม่มีลมหายใจ เมื่อนั้นจะไม่มีชีวิต (ยอห์น 3:5 – “พระเยซูตรัสตอบว่า เราบอกท่านตามจริงว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”)

(ฉ) ไม่มีสิ่งใดขัดขวางหรือต่อสู้พระองค์ได้เลย (เทียบ กิจการ 1:4 – “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ในกรุงเยรูซาเล็ม ลินทั้งมณฑลยูดาสะ และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” และ กิจการ 6:10 – “คนเหล่านั้นเถียงคำที่ท่านกล่าวอันประกอบด้วยสติปัญญา และพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้”) มนุษย์ที่เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงให้เป็นประจุกมลพายุที่ไม่มีอะไรต้านทานได้

(2) 1 โครินธ์ 3:16 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ตัวท่านเป็นวิหารของพระเจ้าและพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในตัวท่าน

“พระวิญญาณของพระเจ้า”

ข้อนี้ก็มีความหมายเช่นเดียวกับข้อที่หนึ่ง แต่ได้เน้นถึงความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณ พระลักษณะ และฤทธิ์อำนาจของพระองค์

(3) อิสยาห์ 11:2 – และพระจิตแห่งพระเยโฮวาห์จะสถิตอยู่กับท่านผู้นั้น คือดวงปัญญาและดวงความเข้าใจ ความวินิจฉัย และอานุภาพ ความรอบรู้ และความยำเกรงพระเยโฮวาห์ (เทียบ อิสยาห์ 36:14)

“พระจิตแห่งพระเยโฮวาห์”

(4) อีสายห์ 61:1- พระจิตของพระเยโฮวาห์เจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า พระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้าให้นำข่าวดีไปบอกแก่ผู้ที่ถ่อมใจ เพื่อสมานจิตใจที่ฟกช้ำ เพื่อประกาศความเป็นไทให้เชลยฟังและปลดปล่อยผู้ถูกจำจอง

“พระจิตของพระเยโฮวาห์เจ้า”

พระวิญญาณขององค์ผู้เป็นเจ้าของ หรือ “พระเยโฮวาห์เจ้า” คำเหล่านี้เน้นให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

(5) 2 โครินธ์ 3:3 – ท่านทั้งหลายปรากฏเป็นหนังสือของพระคริสต์แล้ว ซึ่งเราได้แต่งไว้ มิได้เขียนด้วยน้ำหมึก แต่ได้เขียนด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และมิได้เขียนที่แผ่นศิลา แต่ได้เขียนที่แผ่นเนื้อซึ่งเป็นหัวใจ

“พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

(6) โรม 8:9 – ถ้าแม้พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจึงมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่มี พระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นมิได้อยู่ฝ่ายพระคริสต์

“พระวิญญาณของพระคริสต์”

พระนามนี้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคริสต์ และพระบิดา (เทียบ กิจการ 2: 33 – “เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้งพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดา ตามคำทรงสัญญา พระองค์ได้เทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ตามซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินและได้เห็นแล้ว”)

(7) กาลาเทีย 4:6 – และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจท่านทั้งหลายร้องว่า “อาบา” คือพระบิดา

“พระวิญญาณแห่งพระบุตร”

พระนามนี้ได้ตั้งไว้สำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการอ้างคำพยาน เกี่ยวกับการที่ผู้เชื่อเป็นบุตรของพระเจ้า คือเป็น “พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์” ซึ่งเป็นพยานถึงการที่เราเป็นบุตรของพระองค์

(8) ฟิลิปปี 1:19 – เพราะข้าพเจ้ารู้แล้วว่า การนี้จะเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าถึงความรอดโดยคำอธิษฐานของท่านทั้งหลาย และโดยการประทานพระวิญญาณแห่งพระเยซูคริสต์

“พระวิญญาณแห่งพระเยซูคริสต์”

พระวิญญาณ ไม่เพียงแต่เป็นพระวิญญาณ แห่งพระวาทอะอันถาวรเท่านั้น แต่ยังทรงเป็นพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงเป็นพระวาทอะที่บังเกิดเป็นเนื้อหนัง พระเยซูคริสต์บุตรมนุษย์ ผู้ทรง

รักการยกตั้งให้ประทับอยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาพระบิดาเจ้า เป็นผู้ที่ได้รับพระวิญญาณ และเป็นผู้ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมายังโลกอีกด้วย

(กิจการ 2:32-33 – พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว ข้าพเจ้าทั้งหลายเป็นพยานด้วยเหตุการณ์นี้ เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้งพระองค์ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามคำสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ตามซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินและได้เห็นแล้ว)

(9) กิจการ 16:7 – เมื่อลงไปยังเมืองมุเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังเมืองบิตุเนียแต่พระวิญญาณของพระเยซู ไม่โปรดให้ไป (เทียบ กิจการ 16:6 - ครั้นท่านเหล่านั้นได้ไปทั่วเมืองฟรูเกี่ยวกับเมืองกาลาเทียแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงห้าม มิให้กล่าวคำของพระเจ้าในมณฑลอาเซีย)

“พระวิญญาณของพระเยซู”

การเกี่ยวข้องกับ ระหว่างพระวิญญาณและบุตรมนุษย์ คือพระเยซูปรากฏอย่างเด่นชัดในข้อเหล่านี้

(10) ลูคา 11:13 – เหตุฉะนั้นถ้าท่านเองผู้เป็นคนบาป ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้น สักเท่าใด พระบิดาผู้อยู่ในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนทั้งปวง ที่ขอจากพระองค์ (และอีกหลายข้อ)

“พระวิญญาณบริสุทธิ์”

พระนามนี้เน้นถึงพระลักษณะที่ทรงธรรม บริสุทธิ์ แห่งพระวิญญาณ พระวิญญาณทรงมีความบริสุทธิ์ในพระองค์เอง และทรงโปรดประทานความบริสุทธิ์ให้แก่ผู้อื่น (เทียบ 1 เปโตร 1: 2) หากเราจะตระหนักถึงความบริสุทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดเวลาแล้ว เราจะน้อมรับกายลงมนัสการเฉพาะพระพักตร์พระองค์เช่นเดียวกับทูตสวรรค์ และร้องว่า “พระองค์ทรงบริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์” แต่ก็ยังมีคนเป็นจำนวนมาก ที่ออกพระนามพระองค์ และอธิษฐานขอต่อพระองค์ โดยไม่ใช้ความคิดเลย เราอธิษฐานให้พระองค์เสด็จเข้ามาประทับในคริสตจักร และในจิตใจของเรา แต่หากพระองค์เสด็จเข้ามาแล้ว พระองค์จะพบอะไรในที่นั่งบ้าง

(11) อีสยาห์ 4:4 – ขณะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้ทรงชำระล้างมลทินแห่งธิดาของกรุงซีโอน และจะได้ทรงฟอกล้างเลือดร้ายให้หมดไปเสีย จากใจกลางกรุงเยรูซาเล็มด้วยอำนาจแห่งความยุติธรรม และด้วยอำนาจแห่งการเผาผลาญ

“อำนาจแห่งการเผาผลาญ”

พระนามนี้ เน้นถึงการที่พระวิญญาณทรงตรวจค้น หล่อหลอมและเผาผลาญ สกัตุสิ่งชั่วร้าย ออกจากจิตใจของเรา ทั้งยังประทานแสงสว่างแห่งชีวิต และพละกำลังให้แก่เราอีกด้วย

(12) โรม 1:4 – แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้น ยังทรงชี้หมายไว้ว่า เป็นบุตรของพระเจ้าโดยฤทธานุภาพ ด้วยทรงเป็นขึ้นมาจากความตายคือ พระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

“พระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์”

การเรียกพระนามพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นนี้ อาจเป็นการเน้นให้เห็นความบริสุทธิ์ของพระวิญญาณ ได้ดียิ่งกว่าที่จะเรียกพระนามว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เสียอีก

(13) เอเฟซัส 1:13 – และครั้นท่านทั้งหลายได้ฟังคำอันทันทีจริงนั้น คือกิตติคุณซึ่งเป็นความรอดของท่าน และเมื่อท่านทั้งหลายได้วางใจในพระองค์แล้วด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งคำสัญญา จึงได้ทรงประทับตราหมายท่านไว้

“พระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งคำสัญญา”

ข้อนี้เสด็จถึงการที่พระองค์ทรงเป็นพระสัญญา ที่ยิ่งใหญ่ของพระบิดาและพระบุตร (เทียบกิจการ 1:4-5 “เมื่อพระองค์ได้ทรงประชุมกับอัครสาวกพร้อมกัน จึงกำชับเขามิให้ไปจากกรุงเซซุซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามสัญญาของพระบิดา คือพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่าข้อนี้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ไม่ซ้ำไม่นาน ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”)

(กิจการ 2: 33 – เหตุฉะนั้น เมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้นพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากพระบิดาตามคำสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมาตามซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินและได้เห็นแล้ว)

(14) ยอห์น 14:17 – คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้นั้น โลกจับไม่ได้ เพราะไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะว่าพระองค์อาศัยอยู่กับท่าน และอยู่ภายในท่าน

ยอห์น 15:26 – แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วย ที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลายจากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริง ที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา

ยอห์น 16:13 – แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยินสิ่งใด จะตรัสสิ่งนั้น และจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น

“พระวิญญาณแห่งความจริง”

(ก) พระองค์ทรงเป็นความจริง (เทียบ 1 ยอห์น 5:7 – “พระวิญญาณนั้นเองทรงเป็นพยาน เพราะพระวิญญาณนั้นทรงเป็นความจริง”) และ (ข) การสอนถึงความจริง เป็นพระราชกิจของพระองค์ (เทียบ ยอห์น 14:26, 16:13) ความจริงทั้งหมดมาจากพระองค์

(15) โรม 8:2 – เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระคริสต์ ได้กระทำให้ข้าพเจ้า พ้นจากกฎของความผิดและของความตาย

“พระวิญญาณแห่งชีวิตในพระคริสต์”

(16) อีสายห์ 11:2 – และพระจิตแห่งพระเยโฮวาห์จะสถิตอยู่กับท่านผู้นั้น คือดวงปัญญา และความเข้าใจ ความวินิจฉัยและอนุภาพ ความรอบรู้ และความยำเกรงพระเยโฮวาห์

(ก) “ดวงปัญญา และความเข้าใจ”

(ข) “ความวินิจฉัย และอนุภาพ”

(ค) “ความรอบรู้ และความยำเกรงพระเยโฮวาห์”

พระนามเหล่านี้ อ้างถึง พระราชกิจที่เต็มไปด้วยพระคุณ ของพระวิญญาณในผู้รับใช้พระเจ้า

(17) ฮีบรู 1:9 – พระองค์ได้ทรงรักความชอบธรรม และได้ทรงเกลียดชังการอธรรม เหตุฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ ได้ทรงเจิมพระองค์ไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดี เกินกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์

“น้ำมันแห่งความยินดี”

พระนามนี้เป็นพระนามที่ไพเราะที่สุดพระนามหนึ่งของพระองค์ อันเนื่องมาจาก “ผลของพระวิญญาณ” คือ “ความรัก” เป็นประการแรกและ “ความยินดี” (กาลาเทีย 5:22)

(18) ฮีบรู 10:29 – ส่วนคนที่เหยียดหยามพระบุตรของพระเจ้า และถือว่าพระโลหิตแห่งคำสัญญาไมตรี ซึ่งเป็นที่ชำระตัวให้บริสุทธิ์นั้นเป็นมลทินและประมาทต่อพระวิญญาณผู้ประกอบด้วยพระคุณ ท่านทั้งหลายคิดเห็นว่าคนเหล่านั้นควรจะถูปรับโทษมากยิ่งขึ้นสักเท่าใด

“พระวิญญาณผู้ประกอบด้วยพระคุณ”

พระนามนี้เป็นการสำแดงความจริงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า การประทานครุฑของพระเจ้าแก่มวลมนุษย์นั้น เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ไม่เพียงแต่ประกอบด้วยพระคุณเท่านั้น แต่ยังทรงโปรดประทานพระคุณของพระเจ้า ให้แก่มนุษย์อีกด้วย

(19)1 เปโตร 4:14 – ถ้าท่านถูกประมาทหมิ่น เพราะพระนามของพระคริสต์ท่านทั้งหลายก็เป็นสุข ด้วยว่าพระวิญญาณแห่งสง่าราศี และพระวิญญาณของพระเจ้า สถิตอยู่กับท่านทั้งหลาย

“พระวิญญาณแห่งสง่าราศี”

จุดประสงค์ของพระนามนี้ก็เพื่อที่จะสอนให้เราทราบว่า พระองค์ทรงมีสง่าราศี และยังคงประทานสง่าราศีของพระเจ้าให้เราอีกด้วย

(เทียบ 1 เปโตร 4:13 – แต่ว่าท่านทั้งหลาย จงมีใจยินดีในการซึ่งท่านได้มีส่วนร่วมในความทุกข์ลำบากของพระคริสต์ เพื่อว่าเมื่อสง่าราศีของพระองค์จะปรากฏท่านทั้งหลายจะได้โสมนัสยินดีเป็นอัน

มากด้วย และ โรม 8:16-17 – ฝ่ายพระวิญญาณนั้น เป็นพยานร่วมกับจิตใจของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลาย เป็นบุตรของพระเจ้า และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราจึงเป็นทายาทคือผู้รับมรดกของพระเจ้า และเป็นทายาทด้วยกันกับพระคริสต์ หากเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมาน ด้วยกันกับพระองค์ เพื่อเราทั้งหลาย จะได้สง่าราศีด้วยกันกับพระองค์ด้วย)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ประทานสง่าราศีและพระคุณ หรือพูดอีกนัยหนึ่ง พระองค์ ประทานพระคุณ และผลแห่งการประทานพระคุณนี้เอง ก่อให้เกิดสง่าราศี

(เทียบ เอเฟซัส 3:16-19 – ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ท่านทั้งหลาย ตามความมั่งคั่งแห่ง สง่าราศีของพระองค์ ให้ได้กำลังเรียวแรงมากฝ่ายจิตใจ โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ เพื่อพระ คริสต์จะได้สถิตในใจของท่านทั้งหลายโดยความเชื่อ เพื่อเมื่อท่านได้วางรากลงมั่นคงแล้วในความรัก ท่านจะได้รับความสามารถที่จะรู้ พร้อมกับสติชนทั้งหมดว่า อะไรเป็นความกว้างอะไรเป็นความยาว อะไรเป็นความสูง อะไรเป็นความลึก และให้รู้จักความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่าน ทั้งหลายจะได้รับ ความบริบูรณ์ของพระเจ้าเต็มเปี่ยม)

(20) ฮีบรู 9:14 – มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไร พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ผู้ประกอบด้วยพระ วิญญาณนิรันดร์ ได้ทรงถวายพระองค์เองแก่พระเจ้า เป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระ ใจวินิจฉัยนัยผิดและชอบของท่านทั้งหลายให้พ้นจากการประพฤติที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรง พระชนม์อยู่

“พระวิญญาณนิรันดร์”

(21) ยอห์น 14:26 – แต่พระองค์ผู้ช่วยนั้น คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระบิดาจะทรงใช้มาใน นามของเรา พระองค์นั้นจะสอนท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว

ยอห์น 15:26 – แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วย ที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลายจากพระบิดา คือพระวิญญาณแห่ง ความจริง ที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์จะเป็นพยานถึงเรา (ดู ยอห์น 16:7 ด้วย)

“พระองค์ผู้ช่วย”

คำที่แปลว่า “พระองค์ผู้ช่วย” นั้น ความจริงมีความหมายลึกซึ้งเกินกว่านี้มาก คือยังหมายถึง “ผู้ ปลอดภัย โลมใจ” และผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้มาช่วยเหลือนมนุษย์ ให้อยู่ข้างเคียง ให้เป็นตัวแทนอีกด้วย คำนี้เป็นคำเดียวกันกับคำที่แปลว่า “พระองค์ผู้ช่วยเหลือ” ใน 1 ยอห์น 2:1 ซึ่งกล่าวว่า “ลูกอ่อนลูกเล็ก ๆ ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ฝากมายังท่านทั้งหลาย เพื่อท่านจะไม่ได้หลงกระทำผิด และถ้า ผู้ใดหลงกระทำผิดเราก็มี พระองค์ผู้ช่วยเหลือ สถิตอยู่กับพระบิดา คือ พระเยซูคริสต์ผู้เที่ยงธรรมนั้น” ข้อนี้หมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้เสด็จมาประทับอยู่กับเรานั้น พระองค์ ทรงพร้อมเสมอที่จะอยู่ฝ่ายเรา พระนามของพระองค์เป็นพระนามที่ประเสริฐยิ่ง

เมื่อเรานึกถึงพระวิญญูณบริสุทธี เราก็มักจะรู้สึกว่ พระองค์ทรงอยู่ห่างไกลเราเหลือเกิน แต่เมื่อเรานึกถึง “พระองค์ผู้ช่วย” หรือพระองค์ผู้อยู่ฝ่ายเราแล้ว เราจะรู้สึกว่พระองค์ทรงอยู่ใกล้เรายิ่งนัก หากเราพิจารณาพระราชกิจของพระองค์อย่างถี่ถ้วน ก็จะเห็นว่าพระองค์อยู่ฝ่ายเรา และช่วยเราหลายประการเหลือที่จะคณานับ แต่ขอให้เราเชื่อหนักแน่นยิ่งขึ้น เสียตั้งแต่บัดนี้ว่ พระวิญญูณบริสุทธี ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้มาอยู่กับเรานั้น ทรงเป็นมิตรแท้ และจะสถิตอยู่กับเราตลอดกาล

บทที่ 6 พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในจักรวาล

(1) สดุดี 33:6 – พระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างท้องฟ้าด้วยคำตรัส ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ หมู่ดาวทั้งปวงก็เกิดขึ้น

โยบ 33:4 – พระวิญญาณแห่งพระเจ้าได้ทรงสร้างข้าฯ และลมหายใจแห่งท่านผู้ทรงฤทธิ์ ทรงกระทำให้ข้าฯ มีชีวิต

ข้อเสนอนี้หนึ่ง การเนรมิตสร้างโลกจักรวาลและมนุษย์ เป็นผลแห่งการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์

หมายเหตุ ในโคโลสี 1:16 – (เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่ง ในท้องฟ้าก็ดี ที่แผ่นดินโลกก็ดี สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตา และซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตาจะเป็นพระที่นั่งหรือเป็นอนุภาพ หรือเป็นผู้มีบรรดาศักดิ์ก็ดี หรือผู้มีฤทธิ์ก็ดี พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งนั้น และทรงสร้างไว้สำหรับพระองค์) ข้อนี้กล่าวว่า ทุกสิ่งเกิดขึ้นโดยพระบุตร และ ฮีบรู 1:2 – (แต่ในคราวที่สดุดีนี้ได้ตรัสแก่เราทางพระบุตร พระบุตรนั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้เป็นผู้รับสิ่งทั้งปวงเป็นมรดก และโดยพระบุตรนั้น พระองค์ได้ทรงสร้างโลกทั้งหลาย) ในข้อนี้พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวว่า พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างโดยทางพระบุตรของพระองค์ ส่วนในข้อแรกซึ่งอ้างไว้ข้างบนนั้น หมายความว่าทั้งพระวาทและพระวิญญาณ ต่างก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเนรมิตสร้างนี้ (เทียบ ปฐมกาล 1:2,3) พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ต่างก็มีส่วนร่วมในการเนรมิตสร้าง พระบิดาทรงปฏิบัติพระราชกิจโดยอาศัยพระวาท และพระวิญญาณของพระองค์

(2) สดุดี 104:29-30 – ขณะพระองค์ทรงเมินพระพักตร์ มันทก็เดือดร้อนขณะพระองค์ทรงดับลมหายใจ มันทก็ตาย แล้วกลับเป็นผงคลีดินอีก พระองค์ประทานพระวิญญาณของพระองค์สร้าง แล้วสัตว์ก็เกิดขึ้น และพระองค์ทรงกระทำพื้นแผ่นดินโลกขึ้นใหม่

ข้อเสนอนี้สอง การที่สัตว์ต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าสร้างขึ้นนั้น ดำรงชีวิตอยู่ได้ก็โดยอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์

(3) ปฐมกาล 1:2-3- ดินนั้นก็ว่างเปล่าอยู่ มีความมืดอยู่เหนือน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าได้ปกคลุมอยู่เหนือน้ำนั้น พระเจ้าจึงตรัสให้เกิดมีความสว่าง ความสว่างก็เกิดขึ้น

ปฐมกาล 2:9 – พระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมแห่งชีวิตเข้าทางจมูก ให้มีชีวิตหายใจเข้าออก มนุษย์จึงเกิดเป็นจิตวิญญาณมีชีวิตอยู่

ข้อเสนอที่สาม ความเจริญก้าวหน้าของระเบียบแบบแผนของสารพัดสิ่งในจักรวาล นับตั้งแต่เริ่มแรก
เมื่อยังอยู่ในสภาพที่ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เป็นต้นมาจนกระทั่งบัดนี้ เป็นผลแห่งการกระทำของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์

หมายเหตุข้อ (1) ระดับการเนรมิตสร้างของพระเจ้า ซึ่งเป็นพระราชกิจของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ก็สูงขึ้นทุกที นับแต่สิ่งที่ไม่มีชีวิต ไปสู่การเคลื่อนไหวต่าง ๆ แสงสว่าง พืช สัตว์ มนุษย์ (มนุษย์
ใหม่) และพระเยซูคริสต์ทั้งนี้เป็นการเจริญวัฒนา ตามที่สอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งแตกต่างจาก
หลักวิวัฒนาการที่นิยมกันในสมัยนี้ นี่เป็นเพียงข้อสังเกตจากพระคัมภีร์เท่านั้น

หมายเหตุข้อ (2) พระวอนะของพระเจ้า ปรากฏอย่างชัดเจนยิ่งขึ้นทุกชั้นแห่งระดับการเนรมิต
สร้างของพระเจ้า ในปฐมกาลบทที่หนึ่งมีคำว่า “พระเจ้าตรัสว่า” ถึงสิบครั้ง

2. พระราชกิจของพระวิญญาณในมนุษย์ทั่วไป

(1) ยอห์น 15:26-27 – แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วย ที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลายจากพระบิดา คือพระ
วิญญาณแห่งความจริงที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา และท่านทั้งหลาย
เป็นพยานด้วย เพราะว่าท่านได้อาศัยเราตั้งแต่นั้น

กิจการ 5:30-32 – พระเยซูซึ่งท่านทั้งหลายได้ฆ่าเสียแล้วไว้ที่ต้นไม้พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
ของเรา ได้ทรงบันดาลให้เป็นขึ้นมาใหม่ พระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ไว้ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์
ให้เป็นพระองค์เจ้าและผู้ช่วยให้รอด เพื่อจะให้พลอิสราเอลกลับใจเสียใหม่ และจะได้โปรดยกความผิด
ของเขา เราทั้งหลายจึงเป็นพยานถึงคำเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้ทุกคน
ที่เชื่อฟังพระองค์นั้น ก็เป็นพยานด้วย

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน ถึงความจริงเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์

หมายเหตุข้อ 1 เมื่อพิจารณาอย่างผิวเผิน จะรู้สึกว่าการพยานนี้ดูเหมือนว่าจะมีไว้สำหรับผู้เชื่อ
โดยเฉพาะเท่านั้น เพราะว่า ยอห์น 15:26 – (แต่เมื่อพระองค์ผู้ช่วยที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลาย จากพระ
บิดา คือพระวิญญาณแห่งความจริงที่มาจากพระบิดานั้นมาแล้ว พระองค์นั้นจะเป็นพยานถึงเรา) กล่าวไว้ว่า
“ที่เราจะใช้มาหาท่านทั้งหลาย” (แน่นอนเหลือเกินว่า ในที่นี้ต้องหมายถึงผู้เชื่อ) แต่ในข้อ 7,8 ต่อไป
กล่าวว่า (ถึงกระนั้นก็ดี เรามอบความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจะไปในนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ท่าน
เพราะถ้าเราไม่ไป พระองค์ผู้ช่วยนั้น จะมีได้มาหาท่าน แต่ถ้าเราไป เราจะใช้พระองค์นั้นมาหาท่าน เมื่อ
พระองค์นั้นมาแล้ว พระองค์จะบันดาลให้โลกรู้สึกถึงความผิด ถึงความชอบธรรม และถึงความ
พิพากษา) ซึ่งเป็นการอธิบายถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในโลกนี้อย่างชัดเจน ก็ได้กล่าวไว้
ไว้ว่า “เราจะใช้พระองค์นั้นมาหาท่าน” ข้อนี้เป็นการเผยให้ทราบความจริงอย่างเด่นชัดว่า พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงกระทำงานของพระองค์ในจิตใจของชาวโลกนี้ โดยอาศัยผู้เชื่อ พระเจ้าได้ทรงส่งพระ

วิญญาณให้ลงมาสถิตอยู่กับผู้เชื่อ หากเราเองเป็นผู้เชื่อจะรู้สึกว่าการปฏิบัติพระราชกิจอันเต็มล้นไปด้วยพระคุณของพระองค์ต่อมนุษย์ในโลกนี้นั้น ก็จำต้องพึ่งตัวเราเองด้วย ดังนั้นจึงไม่เป็นการสมควรดอกหรือ ที่เราจะต้องระมัดระวังตัวให้มาก เพื่อเป็นภาชนะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงใช้ในการประทานพระพรให้หลังไหลไปสู่ผู้อื่น เหตุที่ต้องใช้เวลานานแสนนาน เพื่อให้ชาวโลกรู้จักพระเยซูนั้น ก็เพราะความไม่ซื่อสัตย์ของคริสตจักรนั่นเอง

หมายเหตุข้อ 2 ยอห์น 14:17 – “คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้นั้นโลกรับไม่ได้ เพราะไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะว่าพระองค์อาศัยอยู่กับท่าน” พระองค์ทรงเป็น “พระวิญญาณแห่งความจริง” แต่ก็เป็นหน้าที่พิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่จะทรงเป็นพยานถึงพระองค์ผู้นั้น ผู้ทรงเป็นความจริง คือพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 14:6)

หมายเหตุข้อ 3 มนุษย์รู้จักพระเยซูอย่างแท้จริง โดยคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น (ดู 1 โครินธ์ 12:3) ถ้าท่านปรารถนาที่จะให้มนุษย์รู้จักพระเยซูคริสต์ อย่างที่พระองค์ทรงเป็นอยู่อย่างแท้จริง เพื่อนำให้เขาเชื่อและรับความรอด ท่านก็จะต้องพึ่งคำพยานแห่งพระวิญญาณ คำพยานของท่านกับพระวาระของพระเจ้าเท่านั้น อาจไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดผลในจิตใจของเขา ข้อนี้เป็นคำอธิบายปัญหาที่ว่า เหตุใดคนที่อยู่ในความมืดมาเป็นเวลาช้านาน คือไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ จึงสามารถเข้าใจความจริงได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเขาขอมอ่อนน้อมต่อพระเจ้า และแสวงหาแสงสว่างจากพระองค์ (เทียบ ยอห์น 7:17 และ กิจการ 5:32) นอกจากนั้น ข้อนี้ยังอธิบายได้อีกว่า เหตุใดเมื่อท่านอธิบายให้ผู้หนึ่งผู้ใดเห็นความจริงเกี่ยวกับพระคริสต์แล้วซ้ำอีก บุคคลผู้นั้นก็ไม่เข้าใจ แต่ในทันทีทันใดนั้นเองบุคคลผู้นั้นก็กลับเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง และเกิดความเชื่อในพระเยซูคริสต์ ทั้งนี้ก็เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานถึงพระคริสต์ คำพูดของเปโตรเท่านั้นมิได้ทำให้ชาวยูดาสะประจักษ์ถึงความจริง เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ในวันเพนเทคอสต์ หากแต่เป็นเพราะการเป็นพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเองถ้าท่านปรารถนาที่จะให้มนุษย์รู้ความจริงเกี่ยวกับพระคริสต์ ก็จงอย่าอาศัยความสามารถของท่าน ในการที่จะโน้มน้าวจิตใจของบุคคลเหล่านั้น ด้วยคำชักชวนของท่านเองเลย แต่จงมอบตัวของท่านไว้กับพระวิญญาณบริสุทธิ์และพึ่งคำพยานของพระองค์ และพยายามทำให้คนเหล่านั้นเตรียมจิตใจให้พร้อม เพื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นพยานแก่เขา วิธีนี้เป็นวิธีที่ใช้ได้ทั้งกับผู้ที่ขาดความรู้และผู้มีใจสงสัย ได้เป็นอย่างดี (เทียบ ยอห์น 7:17)

หมายเหตุข้อ 4 คำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์นั้นก็แตกต่างจากคำพยานของพระองค์ ซึ่งว่าด้วยการที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งเราจะได้พิจารณาภายหลัง

(2) ยอห์น 16:8-11 – เมื่อพระองค์นั้นมาแล้ว พระองค์จะบันดาลให้โลกรู้สึกถึงความผิด ถึงความชอบธรรม และถึงความพิพากษา ความผิดนั้น เพราะเขาไม่ไว้วางใจเรา ความชอบธรรมนั้น เพราะ

เราไปหาพระบิดาของเราและท่านทั้งหลายจะไม่เห็นเราอีก ความพิพากษานั้น เพราะผู้ครองโลกนี้ถูกพิพากษาแล้ว

ข้อเสนอสอง พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงบันดาลให้มนุษย์โลกสำนึกถึงความผิดบาป ความชอบธรรม และการพิพากษาของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้มนุษย์โลก สำนึกถึงความผิดบาปของเขา ในการที่เขาไม่ยอมเชื่อในพระเยซูคริสต์

(เทียบ กิจการ 2:36-37 – เหตุฉะนั้นให้ชาติอิสราเอลทั้งปวง ทราบแน่นอนว่าพระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูนี้ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน ตั้งขึ้นให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นพระคริสต์ เมื่อคนทั้งหลายได้ยินแล้วก็รู้สึกแปลบปลาบใจ จึงกล่าวแก่เปโตรและอัครสาวกอื่นว่า “พี่น้องเอ๋ย เราจะทำอย่างไร”)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้มนุษย์รู้สำนึก (คือ รู้ตัวว่าได้ทำผิดและตำหนิตัวเอง) ถึงความชอบธรรมของพระคริสต์ ซึ่งพิสูจน์ได้โดยการเสด็จขึ้นไปหาพระบิดาของพระองค์ และโดยการเสด็จมาของพระวิญญาณนั่นเอง เป็นการพิสูจน์ว่า พระเยซูได้เสด็จขึ้นไปหาพระบิดาแล้ว

(เทียบ กิจการ 2:33 – เหตุฉะนั้นเมื่อพระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้าได้ทรงตั้งพระองค์ขึ้น และครั้งพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาตามคำสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ตามซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินและได้เห็นแล้ว)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงทำให้มนุษย์สำนึกถึงการพิพากษาของพระเจ้าเพราะว่าผู้ครองครองโลก ก็ได้ออกพิพากษาอยู่แล้วที่ไม่กางเขน

(เทียบ โคโลสี 2:15 – พระองค์ได้ทรงทำลายผู้มีบรรดาศักดิ์และผู้มีฤทธิ์พระองค์ประทานเขาและเอาชัยชนะต่อเขาได้โดยกางเขนนั่น ยอห์น 12:31 – บัดนี้เป็นเวลาพิพากษาโลกนี้ เดียวกันผู้ครองโลกจะต้องถูกกำจัดเสียภายนอก ฮีบรู 2:14 – เหตุฉะนั้นครั้งบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้ว พระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้ที่มีอำนาจแห่งความตายคือมาร)

เป็นหน้าที่ของเรา ที่จะประกาศพระวาทะของพระเจ้า และฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อจะทำให้มนุษย์ได้สำนึกถึงความผิดบาป (กิจการ 2:4,37) มีบ่อยครั้งที่เราไม่สามารถนำผู้อื่นให้สำนึกถึงความผิดบาปได้ทั้งนี้ก็เพราะเรามักอาศัยตนเอง จงอย่าลืมว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น ที่ทรงให้มนุษย์สำนึกถึงความผิดบาป แต่ทั้งนี้พระองค์ทรงกระทำโดยอาศัยตัวเรา (ยอห์น 16:7,8)

3. พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในผู้เชื่อ

(1) ทิตัส 3:5 – พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด โดยชำระให้เราใจบังเกิดใหม่ และโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่ตามการชอบธรรมซึ่งเราได้กระทำ แต่ตามพระองค์ทรงพระกรุณา

ยอห์น 3:3-5 – พระเยซูทรงตอบเขาว่า “เราบอกท่านตามจริงว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่แล้ว จะเห็นแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้” นิโคเดโมจึงทูลพระองค์ว่า “คนชราแล้ว จะบังเกิดอย่างไรได้ จะเข้าในครรภ์มารดาครั้งที่สองและบังเกิดได้หรือ” พระเยซูตรัสตอบว่า “เราบอกท่านตามจริงว่าถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดจากน้ำ และพระวิญญาณจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

ข้อเสนอนี้หนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างผู้เชื่อขึ้นมาใหม่ คือประทานชีวิตใหม่ (เทียบ โรม 12: 2, 2 โครินธ์ 5:17)

การประทานชีวิตใหม่นั้น เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การประทานชีวิตใหม่ก็คือ การให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณแก่ผู้ตายแล้วในการผิดบาป (เอเฟซัส 2:1) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตใหม่นี้

(ยอห์น 6:63 – จิตวิญญาณนั้นเป็นที่ให้มีชีวิต เนื้อหนังไม่สู้เป็นประโยชน์นักถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายนั้น ก็เป็นจิตวิญญาณและเป็นชีวิต)

หมายเหตุข้อ 1 2 โครินธ์ 3:6 ทำให้เราทราบ ว่า ตัวอักษรนั้นก็ประหาร แต่พระวิญญาณประทานชีวิตสำหรับข้อนี้บางคนตีความหมายว่า การตีความหมายของพระคริสตธรรมคัมภีร์อย่างตรงไปตรงมาตามตัวอักษร ย่อมก่อให้เกิดความหายนะ แต่ถ้าตีความหมายไปในด้านจิตใจแล้ว ก็เท่ากับว่าเป็นการทำให้เกิดชีวิต แต่ความหมายที่แท้จริงมิใช่เช่นนั้นเลย ซึ่งจะพิจารณาได้จากข้อความในบทที่สาม บางคนมีเจตจำนงที่จะบิดเบือนความหมายที่แท้จริงของข้อนี้ นอกจากนั้นก็ยังมีบางคนตีความหมายผิดพลาด โดยกล่าวว่าตัวอักษรนั้นหมายถึงพันธสัญญาเดิม คือพระบัญญัติและจิตวิญญาณนั้นหมายถึงพันธสัญญาใหม่คือพระกิตติคุณแต่นี่ก็ไม่ใช่ความหมายที่แท้จริงในข้อนี้เลย ข้อ 3 นั้นชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างถ้อยคำที่บันทึกไว้ด้วยหมึก และพระวจนะที่มีชีวิตอยู่ ซึ่งบันทึกไว้ในจิตใจโดย “พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

การตีความหมายประการที่สองนับว่าถูกต้องอยู่ เพราะว่าพระบัญญัตินั้นเป็น “การปฏิบัติที่ประหารให้ตาย” (ข้อ 7) ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะพระบัญญัตินั้น ปราศจากอำนาจของพระวิญญาณ ส่วนพระกิตติคุณนั้น เป็นการประทานชีวิตเพราะว่าเป็นการปฏิบัติของพระวิญญาณ แต่พระกิตติคุณจะเป็นผลแห่งการปฏิบัติของพระวิญญาณ และชีวิตได้ ก็ต่อเมื่อพระกิตติคุณได้รับการประกาศเผยแพร่ออกไปเท่านั้น “คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้าไม่ใช่เป็นคำเกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญา แต่เป็นคำซึ่งได้แสดง

พระวิญญาณและพระเดชานุภาพ” (1 โครินธ์ 2:4) หรือดังที่เปาโลได้บันทึกไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 1:5 ว่า เมื่อพระกิตติคุณมาถึงมนุษย์ มิใช่มาถึง “ด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ได้มาด้วยฤทธิ์เดชและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ถ้าถือตามตัวอักษรของพระกิตติคุณเท่านั้น ก็เป็นเพียงแต่ชี้ให้เราเห็นความผิดของเราเองและเป็นที่ประหารเท่านั้น เว้นไว้แต่ว่าจะเป็นคู่กันกับฤทธิ์อำนาจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การปฏิบัติงาน ของนักเทศน์ และศาสนาจารย์หลายคน เป็นการปฏิบัติที่ประหารให้ตาย แต่ก็ความจริงที่ว่า การประกาศพระกิตติคุณนั้น เป็นเครื่องมือของพระเจ้าในการประทานชีวิตใหม่ (เทียบ ยากอบ 1:18, 1 เปโตร 1:23, 1 โครินธ์ 4:15) แต่ไม่ใช่เป็นเพียงพระวาระของพระเจ้าเท่านั้น หากแต่เป็นพระวาระที่มีชีวิต อยู่ในจิตใจด้วยฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเทศนาสั่งสอน ไม่ว่าจะเทศนาตรงตามหลักพระคัมภีร์ สักเท่าใดก็ตาม หรือการศึกษาพระวาระของพระเจ้า แม้ว่าจะมากเพียงใดก็ตาม ถ้าปราศจากการนำของ พระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ก็ย่อมปราศจากผลในการนำมนุษย์ให้รับชีวิตใหม่ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์เดียวเท่านั้นที่ทำให้มนุษย์เป็นคนใหม่ได้ พระองค์ทรงพร้อมที่จะสร้างเราขึ้นใหม่ หากว่าเรา ยอมทำตามพระบัญชาของพระองค์แต่ทั้งนี้ต้องหมายความว่า เราต้องฟังพระองค์เช่นเดียวกับที่ เราต้อง ฟังพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ในการรับนิรโทษกรรม ดังนั้นเราจึงต้องฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใน การรับชีวิตใหม่ การประทานชีวิตใหม่เป็นการสร้างใหม่ให้มีลักษณะเหมือนพระเจ้า (2 เปโตร 1:4) พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ประทานชีวิตให้แก่เรานั้น ทรงทำให้เรามีส่วนร่วมในพระลักษณะของพระเจ้า (เทียบ ลูกา 1:35) ทั้งนี้ก็โดยอาศัยพระวาระของพระเจ้า (2 เปโตร 1:4 และ 1 โครินธ์ 4:15) อธิบายอย่าง ง่าย ๆ ก็คือ จิตใจของมนุษย์นั้นเปรียบเสมือนพื้นดิน นักเทศน์หรือผู้ประกาศพระกิตติคุณเป็นผู้หว่าน พืช พระวาระเป็นเมล็ดพืชพระวิญญาณของพระเจ้า ทรงทำให้เมล็ดพืชงอกงาม โดยมีพระลักษณะของ พระเจ้าเป็นผล

หมายเหตุข้อ 2 พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่กับผู้บังเกิดใหม่แล้ว โดยเดชพระองค์ (1 โครินธ์ 3:16- “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า ตัวท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิต อยู่ในตัวท่าน”) มีบางคนกล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้สถิตอยู่ในผู้เชื่อเป็นส่วนบุคคล หากแต่สถิต อยู่ในใจคริสตจักร แต่ 1 โครินธ์ 6:19 กล่าวว่า – (“ท่านทั้งหลาย ไม่รู้หรือว่าร่างกายของท่านเป็นวิหารของ พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่านและซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านทั้งหลายไม่ใช่เจ้าของกาย”) นั้นแสดงว่าอาจารย์เปาโลก็เชื่อว่า ผู้เชื่อแต่ละคนล้วนเป็นวิหารของพระวิญญาณของพระเจ้าทั้งสิ้น การ สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ภายในผู้เชื่อนั้น เริ่มต้นด้วยการประทานชีวิตใหม่ การปลุกฟื้นนิรันดร์ใหม่ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับเราตลอดเวลา (ยอห์น 14:17) พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับทุกคน ที่เป็นคนของพระเยซูคริสต์ (โรม 8:9 – “ถ้าแม้พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย ท่าน ทั้งหลายจึงมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณ แต่ถ้าผู้หนึ่งผู้ใด ไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์

ผู้นั้นมิได้อยู่ฝ่ายพระคริสต์) ผู้เชื่อในคริสตจักรโครีนธ์มีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ แต่อาจารย์เปาโลก็ยังให้สติแก่เขาเหล่านั้นว่า ร่างกายของเขาเหล่านั้นเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้ว่าเขาจะหลงประพฤติกเลวร้ายไปแล้วก็ตาม (1 โครินธ์ 6:15-19)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ สถิตอยู่กับบุตรของพระเจ้าทุก ๆ คน แต่ก็มีบางคนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในที่ล้าลึกในจิตวิญญาณของเขา และไม่สามารถครอบครองบุคคลผู้นั้นได้ ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ คือรวมทั้งจิตวิญญาณและร่างกาย ฉะนั้นจึงมีบางคนไม่ได้สำนึกถึงการสถิตของพระวิญญาณในตัวเขาเลย แต่อย่างไรก็ตาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังสถิตอยู่กับเขาเสมอ ข้อนี้น่าชื่นชมเพียงใดหากว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว เราก็ไม่จำเป็นต้องอธิษฐาน ขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่กับเรา ทั้งนี้ก็เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ สถิตอยู่ภายในเราแล้ว แต่สิ่งที่เราต้องกระทำคือต้องยอมรับว่า พระวิญญาณสถิตอยู่กับเรา และต้องมอบที่อาศัยนั้นคือร่างกายของเราให้แก่พระองค์โดยไม่ขัดขืน และต้องไม่กระทำการสิ่งใด ๆ อันจะกระทำให้พระองค์ต้องเศร้าพระทัย ต่อไปเราจะเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นไปว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะอธิษฐานขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเติมจิตใจของเราให้ “เต็มล้น” ด้วยพระองค์ เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ที่เราจะตระหนักถึงคุณค่าแห่งชีวิตและร่างกายของเรา ในเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอาศัยอยู่ในเราแล้ว ว่าควรจะมีระมัดระวังในการดำเนินชีวิตเพียงใด จึงจะไม่ทำให้พระองค์ต้องเศร้าพระทัย เนื่องด้วยการกระทำของเรา นอกจากนั้นยังต้องเอาใจใส่ ระมัดระวังต่อร่างกายของเราอีกด้วย คือไม่ทำสิ่งใดที่จะทำให้ร่างกายของเราเป็นมลทิน

หมายเหตุข้อ 3 การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ สถิตอยู่ในจิตใจของเรา ย่อมเป็นแหล่งเกิดของความอิมใจและชีวิตใหม่แก่เราเป็นนิรันดร์ ยอห์น 4:14 – “แต่ผู้ใดจะกินน้ำซึ่งเราจะให้นั้น จะไม่กระหายเป็นนิรันดร์ แต่น้ำซึ่งเราจะให้เขา จะบังเกิดเป็นบ่อน้ำในตัวเขาพุ่งขึ้นถึงชีวิตเป็นนิรันดร์” ถ้าเทียบ ยอห์น 7:37-39 ก็จะทำให้เข้าใจได้อย่างชัดเจนว่า น้ำในที่นี้ถึงถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์) ผู้ที่ได้ดื่มน้ำนี้ “จะไม่กระหายอีกเลย” หรือแปลตามตัวได้ความว่า “จะไม่กระหายเป็นนิรันดร์” เพราะเรามีน้ำพุประกอบด้วยชีวิตอยู่ภายในตัวเขา ฉะนั้นจึงไม่ต้องไปแสวงหาความอิมใจจากที่อื่นใดอีกและไม่ต้องพึ่งสิ่งแวดล้อม เพื่อความรื่นรมย์ของชีวิตอีกเลย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เหตุใดหนอผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนหลายคน จึงต้องหาความชื่นชมให้แก่ตัวเองด้วยการมั่วสุมฝักใฝ่ในกิจการฝ่ายโลก

(2) โรม 8:2 – เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระคริสต์ ได้กระทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎของความผิดและของความตาย

ข้อเสนอที่สอง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลดปล่อยผู้เชื่อ ให้หลุดพ้นจากกฎของความบาปและความตาย

กฎของความบาปและของความตายคืออะไรนั้น เราก็ทราบแล้วจากโรมบทที่เจ็ด (โรม 7:9-24) พระบัญญัติของพระเจ้าได้ปลุกให้อาจารย์เปาโลตื่นขึ้น เพื่อจะได้รู้ว่า อะไรเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ อะไรเป็นความชอบธรรม และอะไรเป็นสิ่งที่ดี ซึ่งอาจารย์เปาโลมีความยินดีและพอใจในพระบัญญัติของพระเจ้านี้มาก (โรม 7:22) และท่านพยายามอย่างยิ่งที่จะรักษาพระบัญญัติไว้ แต่อาจารย์เปาโลพบว่า มิใช่มีเพียงพระบัญญัติที่บริสุทธิ์ และชอบธรรม ดั่งงาม ซึ่งเป็นกฎภายนอกจิตใจของท่านเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เพราะมีกฎอีกกฎหนึ่ง กำลังต่อสู้กับกฎแห่งธรรมในจิตใจของท่าน กฎที่ว่านี้ก็คือกฎของความบาป และความตายนั่นเองคือแม้ท่านจะกระทำดี การชั่วนั้นก็ยังคงติดตัวท่านอยู่เสมอ (โรม 7:21) “เจตนาดีของข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่ซึ่งจะทำการดีนั้น ข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่” (โรม 7:18) เมื่อก่อนนั้นอาจารย์เปาโลต้องตกอยู่ในสภาพที่ยุ่งยากใจเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ด้วยจิตสำนึกของท่านนั้น ท่านเห็นชอบตามกฎในจิตใจของท่าน แต่ในด้านการปฏิบัติแล้ว ท่านก็ต้องปฏิบัติตามกฎของความผิดบาปและของความตาย เสมือนหนึ่งเป็นทาสของกฎนี้ จนกระทั่งอาจารย์เปาโลได้พบ กฎที่สามในองค์พระเยซูคริสต์ คือ “กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิต” กฎนี้ได้ปลดปล่อยให้ท่านพ้นจากกฎของความบาปและความตาย ดังนั้นท่านจึงไม่เพียงแต่จะมีความ “ตั้งใจที่จะปฏิบัติ” เท่านั้น แต่ท่านยังได้ “ปฏิบัติ” อย่างเคร่งครัด และความชอบธรรมแห่งกฎนั้นก็สำเร็จในตัวท่าน ผู้ซึ่งดำเนินตามพระวิญญาณ มิใช่ตามความประสงค์ของเนื้อหนัง (โรม 3:6) เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่จะปลดปล่อยเราให้พ้นจากกฎแห่งความบาปและความตายที่ร้ายกาจนั้น เมื่อเราอมเลิกที่จะพยายามดำเนินชีวิตในทางที่ถูกที่ควรด้วยตนเอง กล่าวคือเลิกพึ่งความสามารถของเนื้อหนัง และยอมอ่อนน้อมต่อพระองค์ยอมกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปลดปล่อยเราให้พ้นจากกฎนี้ ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์

ในสมัยนี้มีหลายคนที่อ้างตนว่า เป็นคริสเตียน แต่ยังคงดำเนินชีวิตอยู่เช่นเดียวกับใน โรม 7:9-24 มีหน้าซ้าบางคนยังคิดว่า สภาพเช่นนั้นเป็นการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ถูกต้องอีกด้วย แต่อาจารย์เปาโลได้กล่าวไว้ในข้อ 9 อย่างชัดเจนว่า สภาพเช่นนี้เกิดขึ้น “เมื่อพระบัญญัติมีมา” และในข้อ 14 อีกว่า นี่คือการประสพการณ์ของท่าน “ที่ถูกขายไว้แล้วได้ความผิด” และใน โรม 8:9 ท่านก็ได้สอนมิให้เราอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่ให้อยู่ฝ่ายพระวิญญาณในโรมบทที่แปดนั้น แสดงภาพของชีวิตคริสเตียนที่แท้จริงไว้ซึ่งสามารถดำเนินตามได้ ทั้งยังเป็นแบบที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้บุตรของพระองค์ทุกคนดำเนินตาม คือชีวิตที่ไม่เพียงแต่รับเอาพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้น หากแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์เองก็สถิตอยู่ด้วย และทรงทำให้เชื่อฟัง และให้ได้รับชัยชนะ ชีวิตนี้มีชีวิตที่ดำเนินตามเนื้อหนัง หากแต่ดำเนินตามพระวิญญาณ เราไม่เพียงแต่จะเห็นความชอบธรรมของพระบัญญัติเท่านั้น แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ประทานฤทธิ์อำนาจ เพื่อที่จะรักษาพระบัญญัตินั้นไว้ (โรม 8:4)

แม้ว่าเราจะยังอยู่ใน “เนื้อหนัง” แต่เราก็มิได้ดำเนินตามความปรารถนาของเนื้อหนัง แต่กลับ “ทำลาย” กิจการของเนื้อหนังโดยเดชพระวิญญาณ (โรม 8:13) เราดำเนินตามพระวิญญาณ และมีได้ทำตามความใคร่ของเนื้อหนัง (กาลาเทีย 5:16) “เราได้ตรึงเนื้อหนัง พร้อมกับความใคร่ของเนื้อหนัง ไว้ที่กางเขนของพระเยซูแล้ว” (กาลาเทีย 5:24) โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงมีสิทธิพิเศษที่จะรับเอาชัยชนะเหนือเนื้อหนัง และเหนือความคิดบาปทุก ๆ ชั่วโมง ทุกวัน และตลอดไป แต่ชัยชนะนี้มีได้ขึ้นอยู่กับที่ตัวเรา หรือความสามารถของเราเอง เมื่อใดก็ตามที่เราอาศัยความสามารถของตัวเอง โดยไม่พึ่งพระวิญญาณ เราก็จะกลับเป็นคนอ่อนแอเช่นเดิม เป็นความจริงที่ว่าในเนื้อหนังของเราไม่มีอะไรดีเลย (โรม 7:18)

ความสามารถที่เรามีอยู่นั้น เป็นโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งสิ้น อำนาจพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจอยู่ในเราอย่างเต็มบริบูรณ์ จนกระทั่งเราไม่มีความรู้สึกฝ่ายเนื้อหนังเลย เสมือนหนึ่งกายของฝ่ายเนื้อหนังนั้นได้ตายไปแล้ว และพระวิญญาณผู้เดียวเท่านั้น ที่จะทรงบังคับเนื้อหนังให้อยู่ในสภาพเช่นนั้นได้ หากว่าเราจะก้าวไปแม้เพียงสักก้าวเดียว โดยอาศัยกำลังของเราเองแล้ว เราก็จะล้มทันที เราจำต้องดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ และพึ่งอาศัยพระวิญญาณ เพื่อที่เราจะได้รับชัยชนะ (กาลาเทีย 5:16,25)

หมายเหตุ ใน ยอห์น 5:32 กล่าวว่า “ความจริง” ปลดปล่อยให้เราเป็นไทและมีชัยเหนือความคิดบาป และใน สดุดี 119:11 เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่อยู่ในใจเรา ความหมายของข้อนี้ก็เช่นเดียวกับข้ออื่น ๆ คือว่า ทุกครั้งที่เราพุดถึงงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็ย่อมพุดถึงการกระทำของพระวจนะของพระเจ้าด้วย

(3) เอเฟซัส 3:16 – ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ท่านทั้งหลาย ตามความมั่งคั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์ ให้ได้กำลังเรียวแรงมากฝ่ายจิตใจ โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์

ข้อเสนอที่สาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงโปรดประทานเรียวแรงฝ่ายจิตวิญญาณให้แก่ผู้เชื่อ ด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์

ผลแห่งการที่ได้รับเรียวแรงนี้ จะเห็นได้จากข้อ 17-19 ซึ่งกล่าวว่า “เพื่อพระคริสต์จะได้สถิตในใจของท่านทั้งหลายโดยความเชื่อ เพื่อเมื่อท่านทั้งหลายได้วางรากลงมั่นคงแล้วในความรัก ท่านจะมีความสามารถที่จะรู้ พร้อมกับสิทธิชนทั้งหมดว่า อะไรเป็นความกว้าง อะไรเป็นความยาว อะไรเป็นความสูง อะไรเป็นความลึก และให้รู้จักความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ เพื่อท่านทั้งหลาย จะได้รับความบริบูรณ์ของพระเจ้าเต็มเปี่ยม” พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกรณีนี้ก็คล้ายคลึงกับที่ได้กล่าวแล้วในข้อก่อน ๆ คือทรงดำเนินงานนั้น ๆ ให้สำเร็จผล

ในที่นี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงฤทธิ์เดช มิใช่เพียงแต่ทรงช่วยให้เรามีชัยชนะเหนือความผิดบาปเท่านั้น หากแต่ยังทรงทำให้เรา (ก) เป็นที่สถิตของพระเยซูคริสต์ (คำนี้มีความหมายหนักแน่นมากหมายความว่า ตัวของเราจะเป็นที่สถิตของพระเยซูคริสต์เป็นนิรันดร์) (ข) วางรากฐานอันมั่นคง ในความรัก และ (ค) มีสติปัญญา ความสามารถที่จะรู้พร้อมทั้งสัทชนทั้งปวงของพระองค์ว่าอะไรเป็นความยาว อะไรเป็นความสูง และอะไรเป็นความลึก และทรงให้รู้ถึงความรักของพระคริสต์ซึ่งเกินความรู้ของเรา และ (ง) ในที่สุดเราก็จะได้รับความสามารถทั้งหลายเหล่านี้ อันเป็น “ความบริบูรณ์เต็มเปี่ยมของพระเจ้าจากพระองค์”

(4) โรม 8:14- ด้วยว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทรงนำพาคคนหนึ่งคนใดคนหนึ่งเหล่านั้นจึงเป็นบุตรของพระเจ้า

ข้อเสนอที่ดี พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเราให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ในฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า คือชีวิตที่พระองค์ทรงพอพระทัย

พระวิญญาณบริสุทธิ์ มิใช่เพียงแต่ประทานฤทธิ์อำนาจที่จะให้เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ ซึ่งจะทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัยเท่านั้น หากแต่พระองค์ยังทรงจูงเราและนำเราให้เข้าสู่ชีวิตนั้นอีกด้วย หน้าที่ของเราก็คือว่า จะต้องอ่อนน้อมต่อพระองค์ และมอบตัวของเราไว้กับพระองค์เพื่อให้พระองค์ทรงนำและปั้นเราให้เป็นที่พอพระทัยพระองค์ ผู้ที่ปฏิบัติเช่นนี้มีใช่เป็นเพียงผู้ที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นเท่านั้น (กิจการ 17:28) เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ทั้งหลายขึ้น หากแต่เป็น “เชื้อสายของพระองค์”

(5) โรม 8:16 – ฝ่ายพระวิญญาณนั้น เป็นพยานร่วมกับจิตใจของเราทั้งหลายว่าเราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า

ข้อเสนอที่ดี พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยาน ร่วมกับจิตใจของผู้ที่เชื่อว่า เขาเป็นบุตรของพระเจ้า ฟังสังเกตว่าอาจารย์เปาโลมิได้กล่าวว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานให้แก่วิญญาณจิตของเรา แต่ท่านกล่าวว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็น “พยานร่วมกับจิตใจของเรา” ซึ่งเป็นความหมายที่แท้จริงของคำที่ใช้กล่าวคือ มีหลักฐานสองประการที่เป็นพยาน เกี่ยวกับการที่เราเป็นบุตรของพระเจ้า ประการแรกก็คือวิญญาณจิตของเรา ซึ่งเป็นพยานให้แก่ตัวเราเองว่า เราเป็นบุตรของพระองค์ ประการที่สอง คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นพยานร่วมกับจิตใจของเราว่า เราเป็นบุตรของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานในข้อนี้อย่างไร กาลาเทีย 4: 6 – “และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว พระเจ้าจึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจท่านทั้งหลายร้องว่า “อาบา” คือ “พระบิดา”

แต่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ “กฎพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระคริสต์” ได้ปลดปล่อยข้าพเจ้าให้พ้นจากกฎของความผิดบาปและกฎของความตายแล้ว (ข้อ 2) ดังนั้น ความชอบธรรมแห่ง

พระบัญญัตินั้นจึงสัมฤทธิ์ผลในข้าพเจ้า “ซึ่งไม่ได้ดำเนินตามเนื้อหนังแต่ดำเนินตามพระวิญญาณ” (ข้อ 4) และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำลายกิจการฝ่ายร่างกายของข้าพเจ้าสิ้นแล้ว (ข้อ 13) และเมื่อข้าพเจ้าอ่อนน้อมต่อการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ข้อ 14) ข้าพเจ้าจึงจะมีความมั่นใจได้ว่า ข้าพเจ้าเป็นบุตรของพระเจ้า (ข้อ 16) และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของข้าพเจ้าว่า พระเจ้าได้รับข้าพเจ้าเป็นบุตรแล้ว มีหลายคนแสวงหาคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้โดยการอ่อนน้อมต่อพระเจ้าและยอมรับว่า พระเยซูผู้ทรงถูกตรึงไว้ และได้ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้วนั้น ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขา แต่ทั้งหมดเหล่านี้ก็ยังไม่เพียงพอ

(6) กาลาเทีย 5:22,23 – ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้นคือความรัก ความยินดีสันติสุข ความอดกลั้นไว้ร่า ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความอ่อนสุภาพ การรู้จักบังคับตน การเช่นนั้นไม่มีพระบัญญัติห้ามเลย

ข้อเสนอที่หก พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกระทำให้ผู้เชื่อมีลักษณะเหมือนพระคริสต์

(เทียบ โรม 14:17 – “เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าไม่ใช่การกินและการดื่มแต่เป็นความชอบธรรมและความสุข และความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์” โรม 15:13 – “ขอพระเจ้าผู้ประทานความหวัง ทรงโปรดให้ท่านทั้งหลายอิ่มใจ ด้วยความยินดีและความสุขในความเชื่อ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ประกอบด้วยความหวังโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์” โรม 5:4 – “และความหวังใจนั้นมีได้กระทำให้เกิดความเสียใจเพราะไม่สมหวัง เหตุว่าความรักของพระเจ้าได้ซึมซาบเข้าไปในใจของเรา โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราทั้งหลายแล้ว”)

นิสัยดีงามอย่างแท้จริง ซึ่งมีลักษณะเหมือนพระนิรันดรของพระคริสต์ของเราทั้งหมดนี้ เป็นผลแห่งพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเป็นผู้กระทำให้บังเกิดผล มิใช่ตัวเราเอง แม้ว่าผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะปรากฏเป็นหลายลักษณะก็ตาม แต่ก็รวมเป็นผลอันหนึ่งอันเดียวกัน ชีวิตที่สำแดงผลนี้เป็นชีวิตที่สวยงามยิ่ง ดังจะเห็นได้จากข้อพระธรรมต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้ว ซึ่งทุกถ้อยคำล้วนควรค่าแก่การพิจารณาไตร่ตรองเป็นอย่างยิ่ง เป็นต้นว่า “ความรัก” “ความยินดี” “สันติสุข” “ความอดกลั้นไว้ร่า” “ความปรานี” “ความดี” “ความเชื่อ” “ความอ่อนสุภาพ” “การรู้จักบังคับตนเอง” ชีวิตแห่งพระคริสต์นี้มีไว้หรือที่เราทั้งหลายปรารถนาและแสวงหา

ชีวิตนี้มีไว้ชีวิตปกติธรรมดาสำหรับเรา เพราะมิใช่ชีวิตที่ได้มาด้วยความพากเพียรของการฝ่ายเนื้อหนัง ส่วนชีวิตที่เป็นปกติธรรมดาสำหรับเรานั้นได้กล่าวไว้ใน กาลาเทีย 5:19-21 แต่เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายในเรา ทรงเป็นผู้ครอบครองตัวเราอย่างหมดสิ้นแล้ว พระองค์ก็ทรงทำให้เราตระหนักซึ่งถึงการของฝ่ายเนื้อหนังว่า ล้วนแต่ชั่วร้ายทั้งสิ้น และไม่สามารถก่อให้เกิดผลดีได้ด้วยอำนาจของตัวเองเลย ฉะนั้นเราจำต้องหันไปจากการฝ่ายเนื้อหนังซึ่งมีแต่ความหมกหมองเสีย และ

มอบภารกิจทั้งหมดให้แก่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้สถิตอยู่ในเรา โดยการปฏิบัติเช่นนี้เท่านั้น ผลแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงจะบังเกิดแก่ตัวเราเอง ท่านมีความปรารถนาที่จะสำแดงพระคุณเหล่านี้ ในชีวิตของท่านมิใช่หรือ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จงปฏิเสธตนเอง และเลิกค้นหาความบริสุทธิ์เพื่อตัวของท่านเสีย แล้วขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งสถิตอยู่ในตัวท่านทรงครอบครองตัวท่านอย่างเต็มบริบูรณ์ และให้เกิดผลที่เต็มไปดั่งสง่าราศีของพระองค์ (ความจริงนี้อีกแห่งหนึ่ง อยู่ใน กาลาเทีย 2:20)

จงตัดสินใจเสียให้แน่นอน ตั้งแต่บัดนี้และตลอดไปว่า เนื้อหนังไม่อาจก่อให้เกิดผลนี้ได้ ฉะนั้น การที่จะพยายามให้เกิดผลด้วยความสามารถของท่านเองนั้น ย่อมเป็นไปได้ เพราะผลเหล่านี้ “เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ทุกวันนี้เรามักได้ยินบ่อยครั้งถึงคำว่า “วัฒนธรรม” ซึ่งหมายถึงวัฒนธรรมของการฝายเนื้อหนัง เพื่อทำให้เกิดผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่การนี้ย่อมเป็นไปได้ ดันไม้ที่มีหนามจะออกผลเป็นมะเดื่อเทศ หรือต้นหน้ำออกผลเป็นองุ่นไม่ได้ฉันใด การของฝายเนื้อหนังก็จะทำให้เกิดผล ในฝ่ายจิตวิญญาณไม่ได้ฉันนั้น (ลูกา 6:44, มัทธิว 12:33)

ในสมัยนี้เรามักจะได้ยินถึง “การสร้างอุปนิสัย” อยู่เสมอ หากว่าเรายอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นผู้สร้างแล้วจะเป็นการดียิ่ง แต่ว่าการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์มิใช่อยู่ที่การสร้าง แต่อยู่ที่การก่อให้เกิดผลมากกว่า (ดู 2 เปโตร 3:5-7)

และเรามักจะได้ยินถึงการปรับปรุงอุปนิสัยเสียใหม่ ให้ดีขึ้น แต่เราก็ต้องจำไว้เสมอว่า การที่จะปรับปรุงนิสัยให้ดีขึ้นนั้น มีอยู่ทางเดียวเท่านั้น คือโดยการอ่อนน้อมต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกกรณี เพื่อให้พระองค์ทรงดำเนินพระราชกิจของพระเจ้าภายในตัวเรา “นี่คือการชำระให้บริสุทธิ์ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ดู 1 เปโตร 1:2, 2 เซสะโลนิกา 2:13)

อย่างไรก็ตามการปรับปรุงอุปนิสัยให้ดีขึ้น ในทางที่ถูกต้องก็คือการมองดูพระเยซูคริสต์ว่า เราควรจะทำปฏิบัติอย่างไร แล้วมองดูพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อขอให้พระองค์ทรงนำเราให้ปฏิบัติในทางที่ถูกที่ควร

(7) ยอห์น 16:13 – แต่เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทุกอย่าง เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่พระองค์ได้ยินสิ่งใด จะตรัสสิ่งนั้น และจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น

ข้อเสนอที่เจ็ด พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงนำผู้เชื่อ ไปสู่ความจริงทุกอย่าง

พระเจ้าได้ประทานพระสัญญานี้ ให้แก่อัครสาวกของพระองค์เป็นครั้งแรก แต่บรรดาอัครสาวกก็ได้อธิบายไว้ว่า พระสัญญาที่พระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่ผู้เชื่อทั้งปวงด้วย (1 ยอห์น 2: 20,27) นับเป็นสิทธิพิเศษของเรา ที่จะมิพระเจ้าเป็นครูผู้สอนเรา เป็นรายบุคคลเราไม่จำเป็นต้องพึ่งครูผู้สอน ซึ่งเป็นแต่เพียงมนุษย์ด้วยกันเท่านั้น “ท่านทั้งหลายไม่ต้องการให้คนใดสอนท่าน” แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า เรา

ไม่ควรเรียนอะไร จากผู้ที่ได้รับการสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย เพราะถ้ายอห์นคิดเช่นนั้นแล้ว ท่านคงไม่เขียนพระธรรมอันสูงค่าฉบับนี้เพื่อสั่งสอนผู้อื่น

ผู้ใดได้รับการสั่งสอนจากพระเจ้ามากที่สุด ผู้นั้นก็ย่อมพร้อมเสมอที่จะสดับฟังว่า พระเจ้าทรงสั่งสอนผู้อื่นว่าอย่างไรบ้าง ขอให้สังเกตว่า ข้อนี้มีได้หมายความว่า เมื่อเราได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เราจะไม่ต้องฟังพระวจนะของพระเจ้าเสียเลย เพราะพระวจนะของพระเจ้า เป็นอุปกรณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่พระองค์ทรงใช้ในการสั่งสอนสานุศิษย์ของพระองค์ (เอเฟซัส 6: 17, ยอห์น 6:63, เอเฟซัส 5:18,19, เทียบ โคลโลสี 3:16) ถึงแม้ว่าเราอาจจะรับความรู้จากมนุษย์แต่เราต้องไม่ฟังมนุษย์ให้เป็นผู้สอนเรา เพราะว่าเรามีครูซึ่งเป็นพระเจ้า คือพระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง

เราจะไม่รู้จักความจริงในเรื่องนี้เลย จนกว่าจะได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ การสั่งสอนของมนุษย์นั้น ไม่ว่าเราจะได้รับการสั่งสอนมากมายสักเพียงใด และไม่ว่าครูผู้สอนเรานั้นจะเป็นใครก็ตามก็ไม่สามารถทำให้เรารู้ถึงความจริงอย่างถูกต้องได้เลย แม้ว่าเราจะศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างขยันขันแข็ง จะเป็นภาษาอังกฤษก็ดี หรือเป็นภาษาเดิมที่ใช้เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็ดี หรือภาษาอื่นใดก็ดี ดังนั้นเราจึงต้องได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเราสามารถรับการสั่งสอนนี้ได้ทุกคน ผู้ที่ได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมสามารถเข้าใจความจริงของพระเจ้า ได้ดีกว่าผู้ที่รู้ภาษากรีก ภาษาฮีบรู คือภาษาเดิมที่ใช้เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ แต่ไม่ได้รับการสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสียอีก

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำ ผู้ที่พระองค์ทรงสั่งสอนนั้น ให้รู้ความจริงทั้งหมด แต่ทั้งนี้มิใช่ว่าพระองค์จะทรงทำให้เรารู้ทั้งหมดภายในวันเดียว เดือนเดียว หรือปีเดียว พระองค์ทรงสอนให้เรารู้ทีละขั้นเป็นลำดับขึ้นไป ข้อนี้กล่าวถึงการสั่งสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไว้สองประการคือ (ก) พระองค์จะ “แจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้สิ่งเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น” มีหลายคนกล่าวว่าเราไม่สามารถรู้อะไรเกี่ยวกับอนาคตได้เลยเป็นแต่เพียงการคาดคะเนเท่านั้น แต่แท้ที่จริงแล้ว ผู้ที่ได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ย่อมรู้ความจริงในเรื่องนี้ (ข) “พระองค์ก็จะให้เรา (คือพระคริสต์) มีเกียรติยศ เพราะพระองค์จะเอาเรื่องของเราสำแดงแก่ท่านทั้งหลาย” ข้อนี้เล็งถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรงในการเกี่ยวข้องกับทั้งผู้ที่เชื่อและไม่เชื่อ เพื่อประกาศให้เขาเข้าถึงเรื่องราวของพระคริสต์ และเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

มีหลายคน ไม่กล้าเน้นถึงความจริงเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยเกรงว่าจะเป็นการหลู่พระเกียรติของพระคริสต์ แต่ก็ไม่มีใครเกิดทุนพระเกียรติของพระคริสต์ เท่ากับพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ทรงเปิดเผยให้เราแล้ว เราจะไม่เข้าใจเรื่องราวของพระเยซูคริสต์ หรือเห็นสง่าราศีของพระคริสต์ได้เลย การฟังคำเทศนาฟังปาฐกถา และการศึกษาเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้าที่

นั้นจะไม่ทำให้ท่านรู้แจ้งถึงเรื่องราวของพระคริสต์ได้เลย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะต้องสำแดงให้ท่านทราบเสียก่อน แล้วท่านจึงจะรู้และเข้าใจ และพระองค์ก็ทรงเติมพระทัย ทั้งทรงปรารถนาที่จะทำเช่นนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าความปรารถนาที่ใหญ่ยิ่งสูงสุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ การเปิดเผยให้มนุษย์ได้รู้แจ้งเห็นจริงเกี่ยวกับพระคริสต์นั่นเอง ขอให้ท่านเปิดโอกาสให้พระวิญญาณกระทำเช่นนั้น เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยให้ท่านเห็นสง่าราศีของพระคริสต์ ก็จะทำให้พระคริสต์ทรงเป็นผู้ประเสริฐยิ่งสำหรับท่าน

(8) ยอห์น 14:26 – แต่พระองค์ผู้ช่วยนั้น คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่พระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรา พระองค์นั้นจะสอนท่านทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว

นี่คือคำสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นทั้งพระสัญญาของพระเจ้าด้วย
ข้อเสนอที่แปด พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงให้เราระลึกถึงพระวาทะของพระเยซูคริสต์

พระเจ้าได้ประทานพระสัญญานี้ ให้แก่บรรดาอัครสาวกโดยตรงเพื่อเป็นการยืนยันว่า ราชอาณาจักรของเขาล่าช้าเกี่ยวกับพระคำรัสของพระคริสต์เป็นความจริง พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงกระทำพระราชกิจทำนองเดียวกันนี้ ในผู้เชื่อแต่ละคน ซึ่งเชื่อฟังในพระองค์ และขอให้พระองค์ทรงช่วยเหลือ พระองค์ทรงนำให้ทุกคนรำลึกถึงคำสั่งสอนของพระเยซูคริสต์ และพระวาทะของพระองค์ ในวาระที่เราต้องการเมื่อถึงคราวจำเป็น ไม่ว่าจะเกี่ยวกับปัญหาชีวิตประจำวันหรือเกี่ยวกับการปรนนิบัติพระเจ้าของเราก็ตาม ในพวกเรานี้มีคนเป็นจำนวนมากที่สามารถเป็นพยานถึงเรื่องนี้ ในวาระที่เราตกอยู่ในความทุกข์ หรือเมื่อมีปัญหาที่ใหญ่ยิ่งเกี่ยวกับหน้าที่การงานของเรา หรือเมื่อมีความยุ่งยากใจ ในการชักนำผู้หนึ่งผู้ใดให้เข้าหาพระคริสต์ หรือในการช่วยเหลือเขา หรือเมื่อเราต้องการใช้ข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งข้อใด ที่ไม่ได้ใช้มาเป็นเวลานาน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงคลอใจให้เราระลึกขึ้นมาได้ และพระองค์ทรงพร้อมที่จะช่วยเราในทุกกรณี ในเมื่อเราหวังที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพระองค์ พระสัญญาของพระเยซูคริสต์ต่อไปนี้มีน้ำหนักมาก พระองค์ตรัสว่า “เรามอบความสุขไว้แก่ท่านทั้งหลาย ความสุขของเรา เราให้แก่ท่าน” ถ้าเราจะมองดูพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้พระองค์ทรงนำเราให้ระลึกถึงพระธรรมที่จำเป็นแก่เราในวาระที่เราต้องการแล้ว เราก็จะได้รับความสุขจากพระเจ้าอย่างแท้จริง

(9) 1 โครินธ์ 2:9-14 – คุณคงมีคำเขียนไว้แล้วว่า มีสิ่งที่ตาไม่ได้เห็น หูไม่ได้ยิน และไม่เคยได้เข้าไปในใจมนุษย์ คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนที่รักพระองค์ แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เราทั้งหลายโดยพระวิญญาณ เพราะว่าพระวิญญาณนั้นได้ทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้เป็นข้อลับลึกของพระเจ้า อันความคิดของมนุษย์ผู้ใดอาจหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญญาณของมนุษย์ผู้นั้นเอง ฉะนั้นใครก็ตามที่พระคำริชของพระเจ้ายิ่งไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้าผู้ใดก็ตาม เราทั้งหลายไม่ได้รับ

วิญญาณซึ่งมาจากพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลายจะได้รู้ถึงสิ่งเหล่านั้น ซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เรา คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำซึ่งมิใช่ปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณได้ทรงสั่งสอน สมกับสิ่งซึ่งเป็นของวิญญาณแต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ ด้วยสิ่งเหล่านั้นเขาเห็นเป็นความโง่ และเขาเข้าใจไม่ได้ เพราะว่าซึ่งจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้น ต้องสังเกตโดยวิญญาณ

ข้อเสนอที่เก้า *ข้อพระธรรมเหล่านี้* กล่าวถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์สองประการ คือ (ก) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงถึงคุณลักษณะของพระเจ้าที่ได้ซ่อนเร้นไว้จากมนุษย์ และเป็นสิ่งโง่เขลาสำหรับปุถุชนทั่วไป (พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเปิดเผยให้แก่อัครสาวกเป็นพวกแรก แต่ก็มิได้จำกัดเฉพาะอัครสาวกเท่านั้น) (ข) พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงโปรดประทานดวงปัญญาและความเข้าใจให้แก่มนุษย์ เพื่อให้รู้จักคุณค่าแห่งคำสั่งสอนของพระองค์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ มิใช่แต่เพียงทรงเปิดเผยพระวาระของพระเจ้า ตามที่ได้บันทึกไว้เท่านั้น พระองค์ยังทรงเป็นผู้ตีความหมายของพระวาระที่พระองค์เปิดเผยนั้นด้วย หนังสือที่มีความหมายลึกซึ้งไม่ว่าจะเป็นเล่มใดก็ตาม หากผู้เขียนหนังสือเล่มนั้นอยู่กับเรา และคอยตีปัญหาให้เราทราบถึงคุณลักษณะนั้นอยู่ตลอดเวลา หนังสือเล่มนั้นย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อเรามากขึ้น การศึกษาพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็เช่นเดียวกัน กล่าวคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงคลุมนำผู้เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ทรงอยู่กับเรา เพื่อตีปัญหาให้เราทราบอยู่ตลอดเวลา การที่จะเข้าใจพระวาระของพระองค์ได้ดั่งนั้น เราต้องมองดูที่พระองค์ แล้วข้อความลึกซึ้งที่สุดจะปรากฏออกมาอย่างชัดเจน ทำให้เราเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง เราจำต้องอธิษฐานอยู่เสมอ เช่นเดียวกับผู้แต่งบทเพลงสดุดีซึ่งอธิษฐานว่า “ขอทรงเปิดตาของข้าพเจ้า เพื่อให้แลเห็นความประเสริฐลึกซึ้งในพระบัญญัติของพระองค์” (สดุดี 119:18) การที่ได้รับการเปิดเผยให้ทราบถึงพระวาระของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวนั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ จิตวิญญาณของเราจะต้องได้รับความสว่าง จากพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกด้วย เราจึงจะเข้าใจพระวาระของพระองค์ได้อย่างแจ่มแจ้ง นับเป็นการผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ในการที่จะพยายามเข้าใจเรื่องราวฝ่ายจิตวิญญาณ โดยอาศัยความเข้าใจของมนุษย์ทั่ว ๆ ไป การกระทำเช่นนี้ ทำให้หลายคนต้องตกอยู่ในแหวนแห่งการติเตียนพระคริสตธรรมคัมภีร์

บุคคลที่ไม่มีความสนใจหรือไม่มีใจรักศิลปะแล้ว ย่อมไม่เห็นคุณค่าของภาพเขียนที่สวยงามได้ แม้ว่าเขาจะไม่ใช้คนตาบอดก็ตาม ทำนองเดียวกัน ผู้ที่ไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับฝ่ายวิญญาณ ก็ย่อมไม่สามารถเข้าใจและเห็นคุณค่าของพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ การถือว่ามีความรู้หลักไวยากรณ์ และภาษาเดิมที่ใช้เขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ แล้วคิดว่าเข้าใจพระคริสตธรรมคัมภีร์ เช่นเดียวกับการอ่านหนังสือทั่ว ๆ ไปนั้นหาได้ไม่ ถ้าจะเปรียบเรื่องนี้ก็คงเช่นเดียวกับเราให้ผู้อื่นผู้ใดสอนวิชาวาดเขียน

เพราะถือว่าเขา¹รู้เรื่องเกี่ยวกับสิดี หรือถ้าให้ผู้อื่นผู้ใดสอนพระคริสตธรรมคัมภีร์ เนื่องจากผู้นั้นรู้ภาษาเดิมคือภาษากรีก และฮีบรูดีนั้น ย่อมไม่เกิดผล ผู้ที่มีความรู้เพียงผิวเผินนั้นจะตีปัญหาที่ลึกซึ่งได้อย่างไร เราทุกคนควรตระหนักถึงความชอบธรรมของเราเองว่า ไม่มีคุณค่าอะไรเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า บทเรียนนี้อยู่ในบทต้น ๆ ของพระธรรมโรม นอกจากนั้นสติปัญญาของเราก็อาจมีไม่เพียงพอที่จะเข้าใจในเรื่องราวของพระเจ้าได้ ข้อความนี้ อยู่ในพระธรรมโค린ธ์ฉบับต้น โดยเฉพาะบทที่หนึ่งถึงบทที่สาม (ดู 1 โครินธ์ 1:19-21,26,27)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ทรงเปิดเผยให้ชาวยูดาส์รู้ถึงเรื่องราวของพระเจ้า แต่เขาเหล่านั้นกลับผิดพลาดในการที่ไม่ได้ฟังพระองค์ ในการตีความหมายของเรื่องราวนั้น ๆ ดังนั้นเขาจึงหลงทางไป คริสตจักรของพระเจ้าย่อมตระหนักดีว่า ความชอบธรรมของมนุษย์นั้น ไม่เพียงพอแต่ประการใด ดังนั้น คริสตจักรจึงต้องได้รับการสั่งสอน เพื่อให้รู้ว่าสติปัญญาของมนุษย์นั้น ยังไม่เพียงพอในการที่จะรู้ข้อลับลึกของพระเจ้าซึ่งบางทีบทเรียนนี้ อาจจะเป็นบทเรียนที่มนุษย์ผู้หยิ่งอวดตัวในศตวรรษนี้ จำเป็นต้องรับรู้มากกว่าบทเรียนใด ๆ ก็ได้

การที่จะเข้าใจพระวามะของพระเจ้าได้นั้น เราจะต้องไม่ฟังสติปัญญาของเราเลย ไม่ว่าประการใด แม้จะเป็นเพียงเล็กน้อยก็ตามและต้องฟังพระวิญญาณของพระองค์ ให้ตีความหมายของพระวามะนั้นนั้นให้เราเข้าใจ (มัทธิว 11:25 – ขณะนั้นพระเยซูจึงทูลว่า “โอพระบิดาพระองค์เป็นเจ้าของฟ้าและแผ่นดิน ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงซ่อนสิ่งเหล่านี้ไว้ จากผู้มีปัญญาและผู้ฉลาด แต่ได้สำแดงให้ลูกอ่อนรู้”)

เมื่อใดเราละทิ้งความชอบธรรมของเราเสีย เมื่อนั้นแหละเราจะได้รับความชอบธรรมของพระเจ้า (ฟิลิปปี 3:4-7,9 – “เว้นแต่ข้าพเจ้ามีเหตุที่จะไว้ใจเนื้อหนังได้ คือถ้าผู้อื่นคิดเห็นว่าเรามีที่จะไว้ใจเนื้อหนังข้าพเจ้ายังมีมากกว่าเขา คือเมื่อข้าพเจ้าเกิดมาได้แปดวัน ก็ได้รับพิธีสุหนัต ข้าพเจ้าเป็นวงศ์อิสราเอล อยู่ในตระกูลเบนยามิน เป็นชาติฮีบรูเกิดจากชาวฮีบรู ถ้าว่าด้วยพระบัญญัติก็อยู่ในคณะฟาริสี ถ้าว่าด้วยการรื้อนราก็ได้ข่มเหงคริสตจักร ถ้าว่าด้วยการชอบธรรมซึ่งมีอยู่ในพระบัญญัติ ข้าพเจ้าก็ไม่มีที่ติได้ แต่ ว่าสิ่งใด ๆ ที่เป็นคุณประโยชน์แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นที่ไร้ประโยชน์แล้ว เพราะเห็นแก่พระคริสต์ และจะได้ปรากฏอยู่ในพระองค์ คือความชอบธรรมที่ข้าพเจ้ามีอยู่นั้นมิได้มีโดยพระบัญญัติ แต่มีโดยความเชื่อในพระคริสต์ ถือเป็นความชอบธรรม ซึ่งมาแต่พระเจ้าโดยความเชื่อ” โรม 10:3 – “ด้วยว่าเขาไม่ได้รู้จักความชอบธรรมของพระเจ้า แต่ได้อุตสาหที่จะตั้งความชอบธรรมของตัวเองขึ้น เขาจึงมิได้ยอมตัวอยู่ในความชอบธรรมของพระเจ้า”)

เมื่อใดเราละทิ้งสติปัญญาของเราเองเสีย เมื่อนั้นแหละ เราจะได้รับสติปัญญาจากพระเจ้า (1 โครินธ์ 3:18 – “อย่าให้ผู้ใดหลอกหลวงตัวเองถ้าผู้ใดในพวกท่านคิดว่าตัวเป็นคนมีปัญญาในสมัยนี้ จงให้ผู้

นี้ยอมเป็นคนโง่ จึงจะเป็นคนมีปัญญาได้” มัทธิว 11:25 - “ขณะนั้นพระเยซูจึงทูลว่า “โอพระบิดา พระองค์เป็นเจ้าของฟ้าและแผ่นดิน ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระองค์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรงซ่อนสิ่งเหล่านี้ไว้จากผู้มีปัญญาและผู้ฉลาด แต่ได้สำแดงให้ลูกอ่อนรู้อันนี้” “ดู 1 โครินธ์ 1:25-28 ด้วย)

เมื่อใดเราละทิ้งริ้วแรงของเราเสีย เมื่อนั้นแหละเราจะได้รับริ้วแรงจากพระเจ้า (อิสยาห์ 40:29 - “พระองค์ประทานแรงแก่ผู้ที่อดโรย ส่วนผู้ที่อ่อนเปลี้ย พระองค์ประทานกำลังให้” 2 โครินธ์ 12:9 - “พระองค์จึงตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า ความกรุณาคุณของเรามีพอสำหรับเจ้าแล้ว เพราะโดยความอ่อนแอของเจ้า เดชของเราจึงปรากฏมีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาด” เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้สถิตอยู่ในข้าพเจ้า” 1 โครินธ์ 1:27,28 - “แต่พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งในโลกถือว่าอ่อนกำลัง เพื่อจะให้คนมีกำลังมากอับอาย พระเจ้าได้ทรงเลือกสิ่งในโลกถือว่าต่ำ และสิ่งที่ถูกดูหมิ่น ทั้งทรงเลือกสิ่งเหล่านั้นซึ่งยังมิได้เกิดเป็นตัวจริงด้วย เพื่อจะได้ทำลายสิ่งซึ่งเป็นตัวจริงอยู่แล้ว”)

การที่เราอมละทิ้งไม่พึ่งพาอาศัยสติปัญญา ความสามารถ และพลังกำลังของเราเอง พระเจ้าจะทรงโปรดประทานสติปัญญา ความสามารถ และกำลังของพระองค์ ให้แก่เราเป็นการทดแทน

เราจำเป็นต้องรับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นประจำทุก ๆ วัน เพื่อให้เข้าใจพระวจนะของพระเจ้าในแต่ละวันนั้น ๆ เราจะถือว่าเมื่อวานนี้เราได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงตีความหมายพระวจนะของพระเจ้าให้เราเข้าใจดีแล้ว เพราะฉะนั้นวันนี้ แม้เราจะไม่ได้รับการสั่งสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็คงสามารถตีความหมายของพระวจนะในวันนี้ได้เช่นเดียวกัน ความคิดเช่นนี้เป็นความคิดที่ผิดพลาด ทุกครั้งที่เราอ่านพระวจนะของพระเจ้า เราต้องฟังฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะการที่พระวิญญาณทรงให้จิตใจของเราได้รับความสว่าง เพื่อให้เข้าใจข้อความที่เราอ่านในครั้งก่อนนั้นยังไม่เป็นการเพียงพอ พระองค์ต้องประทานฤทธิ์ให้เราทุกครั้งที่เราอ่านพระวจนะของพระองค์

แอนดรู เมอริย์ ได้กล่าวถึงความจริงข้อนี้ไว้อย่างถูกต้องน่าชมเชยยิ่ง ท่านกล่าวว่า “ทุกครั้งที่ท่านเปิดพระคริสตธรรมคัมภีร์ เพื่อศึกษาพระวจนะของพระเจ้า หรือทุกครั้งที่ท่านฟังคำเทศนา หรืออ่านหนังสือคริสเตียน ท่านก็ควรจะปฏิเสธสติปัญญาของตนเอง และยอมอ่อนน้อมต่อพระวิญญาณ โดยอาศัยความเชื่อทุกประการ ขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระผู้ประสาทสติปัญญาของพระเจ้า ให้แก่ท่าน” (คัดจากหนังสือ “พระวิญญาณแห่งพระคริสต์”)

(10) 1 โครินธ์ 2:1-5 - “ก่อนที่น้องทั้งหลาย ส่วนข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าได้มาหาท่าน ข้าพเจ้ามิได้เป็นพยานของพระเจ้า ให้แก่ท่านทั้งหลายด้วยถ้อยคำอันไพเราะ หรือด้วยปัญญา เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่แสดงความรู้เรื่องใด ๆ ในระหว่างพวกท่านเลย เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์ และการที่พระองค์ถูก

ครึ่งไว้ที่กางเขนนั่น ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่กับท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าก็อ่อนกำลังมีความกลัวและหวั่นหวาดมาก คำพูดและคำเทศนาของข้าพเจ้า ไม่ใช่เป็นคำเกลี้ยกล่อมด้วยสติปัญญา แต่เป็นคำซึ่งได้แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ เพื่อความเชื่อของท่านทั้งหลาย จะไม่ได้อาศัยด้วยปัญญามนุษย์ แต่ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

1 เซสะ โลกิกา 1:5 – คือว่ากิติคุณของเรามีได้มาถึงท่านด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่ได้มาด้วยฤทธิ์เดชและด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยความไวใจอันเต็มเปี่ยม ตามที่ท่านทั้งหลายได้รู้ว่า เราเป็นคนอย่างไรท่ามกลางท่านเพราะเห็นแก่ท่าน

กิจการ 1:8 – แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม สิ้นทั้งมณฑลยูดาสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก

ข้อเสนอที่สิบ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำผู้เชื่อ ให้สามารถสอนผู้อื่น ถึงความจริงที่พระองค์ทรงสอนเขานั้น

เราทั้งหลายจำเป็นต้องพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้พระองค์ทรงเปิดเผยความจริงแก่เราเสียก่อน และจำต้องพึ่งพระองค์ ในการตีความหมายแห่งความจริง ที่พระองค์ทรงเปิดเผยให้แก่เราเป็นรายบุคคลนั้นนอกจากนั้น เรายังต้องพึ่งพระองค์ ในการที่จะสอนผู้อื่นให้รู้ถึงความจริงที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผยและตีความหมายให้แก่เราแล้ว เราจำเป็นต้องพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา สาเหตุสำคัญข้อหนึ่งที่ทำให้งานของนักเทศน์ หรือผู้รับใช้พระเจ้า ไม่ว่าจะ เป็นชายหรือหญิง ต้องประสบกับความล้มเหลว ไม่เกิดผลเท่าที่ควร ก็เพราะว่า เขาเหล่านั้นประกาศสั่งสอนด้วยการ “ใช้คำพูดดึงดูดจิตใจมนุษย์ โดยปัญญาของมนุษย์” คือพยายามใช้ความคิด เหตุผล และความสามารถของมนุษย์เท่านั้น เพื่อสอนมนุษย์ในสิ่งที่พระวิญญาณสอนเขา แต่สิ่งที่เราต้องการเพื่อให้การสอนเกิดผลนั้น ก็คือฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นการ “แสดงพระวิญญาณและพระเดชานุภาพ” ของพระองค์

มูลเหตุที่ทำให้การเทศนาไม่สัมฤทธิ์ผล มีดังนี้คือ

ประการแรก นักเทศน์มักสอนเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่พระวจนะของพระเจ้าที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเปิดเผยให้เข้าใจ กล่าวคือ มักสั่งสอนเกี่ยวกับหลักวิทยาศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ ปรัชญา สังคมศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ประสบการณ์ของตนเอง ฯลฯ แต่ไม่ได้สอนพระวจนะของพระเจ้า โดยอาศัยพระวจนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือพระคริสตธรรมคัมภีร์

ประการที่สอง นักเทศน์พยายามที่จะศึกษาพระวจนะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสั่งสอนนั้น โดยใช้ความสามารถ ความเข้าใจ ของตนเอง โดยมิได้รับความสว่างจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นที่

น่าเสียดายอย่างยิ่ง เพราะแม้แต่แต่ในวิทยาลัยพระคริสตธรรมที่กำลังเตรียมตัวออกไปทำการรับใช้พระเจ้า ก็ปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้

ประการที่สาม นักเทศน์ผู้ประกาศ มักศึกษาเรื่องราวจากพระวจนะของพระเจ้าคือพระคริสตธรรมคัมภีร์ ตามความสว่างที่พระวิญญาณประทานให้ แต่เวลาที่สอนบุคคลอื่นนั้น กลับสอนด้วยคำเกลี้ยกล่อม ชักจูงด้วยปัญญาของมนุษย์” โดยไม่ได้ “แสดงพระวิญญาณและพระเชษานุภาพ” ของพระองค์ตามที่พระองค์ทรงสอนให้เลย

เราจำเป็นต้องฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา ให้ทรงสอนเราว่าควรจะทำอย่างไร และควรพูดเรื่องอะไร พระองค์ต้องประทานฤทธิ์อำนาจให้แก่เรา พร้อมทั้งเรื่องราวที่จะทรงมอบหมายให้เราสอนด้วย

(11) ยูดา 20 – ฝ่ายท่านทั้งหลายผู้เป็นที่รัก โดยการก่อสร้างตัวของท่านขึ้น บนความเชื่ออันบริสุทธิ์ยิ่งของท่าน และโดยการอธิษฐานในพระวิญญาณบริสุทธิ์

เอเฟซัส 6:18 – และโดยคำอธิษฐานวิงวอนทุกอย่าง จงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง และอธิษฐานเพื่อสิทธิชนทั้งหมด โรม 8:26, 27 – พระวิญญาณนั้น ก็ได้ทรงช่วยเราในส่วนที่เราอ่อนกำลังด้วย เพราะว่าเราทั้งหลายไม่รู้ว่าจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเราด้วยความคร่ำครวญ ซึ่งเหลือที่จะอธิบายได้และพระองค์ผู้ทรงชันสูตรใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญาณเพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อสิทธิชน ตามที่ขอบพระทัยพระเจ้า

ข้อเสนอที่สิบเอ็ด พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วย ทรงนำ และทรงโปรดประทานฤทธิ์อำนาจ ให้แก่ผู้เชื่อในการอธิษฐาน

อัครสาวกของพระเยซูไม่ทราบว่า ควรจะอธิษฐานอย่างไรดี ดังนั้นเขาจึงทูลต่อพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพเจ้าให้อธิษฐาน” (ลูกา 11:1) เราทั้งหลายไม่ทราบว่าควรอธิษฐานอย่างไร แต่เราก็มีพระผู้ช่วยอีกผู้หนึ่ง อยู่ข้าง ๆ เรา ซึ่งคอยช่วยเหลือเราทุกขณะ (ยอห์น 14:16,17) “พระวิญญาณนั้นก็ได้ทรงช่วยสอนเรา ในส่วนที่เราอ่อนกำลัง” (โรม 8:26) พระองค์ทรงสอนเราให้อธิษฐาน การอธิษฐานที่แท้จริงก็คือ การอธิษฐานที่อาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กล่าวคือเป็นการอธิษฐานที่พระวิญญาณทรงนำ และทรงคลอใจ เมื่อเราเข้าเฝ้าจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า เราต้องสำนึกอยู่เสมอว่าเราเป็นคนอ่อนแอ เป็นคนโง่เขลา ไร้สติปัญญาในการอธิษฐาน ไม่ทราบว่าอธิษฐานอย่างไร และตระหนักดีว่า ไม่สามารถอธิษฐานได้อย่างถูกต้อง จงมองดูที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ และมอบตัวของเราไว้แก่พระองค์ทุกอย่าง เพื่อให้พระองค์ทรงนำเราในการอธิษฐาน ทั้งทรงคลอใจให้เราปรารถนาในสิ่งที่ถูกที่ควร

การเข้าเฝ้าพระเจ้าอย่างรีบร้อน จะเป็นการร้องทุกข์ต่อพระองค์หรือทูลขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามความปรารถนาของเราเอง หรือเพราะคนอื่นขอให้เราอธิษฐานเพื่อเขา ถ้าเรากระทำโดยปราศจากการยั้งคิด ก็ไม่จำเป็นเป็นการอธิษฐาน “ในพระวิญญูณบริสุทธี” และไม่ใช่อธิษฐานที่แท้จริง เราต้องคอยท่าพระวิญญูณบริสุทธี และมอบตัวเราไว้แก่พระองค์ การอธิษฐานที่พระวิญญูณบริสุทธีทรงคลไฉนนั้น คือการอธิษฐานที่พระเจ้าพระบิดาทรงตอบ

หมายเหตุข้อ 1 โรม 8:26,27 – “พระวิญญูณนั้น ก็ได้ทรงช่วยเราในส่วนที่อ่อนกำลังด้วย เพราะว่าเราทั้งหลายไม่รู้ว่าจะอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญูณทรงช่วยขอแทนเราด้วยความคร่ำครวญ ซึ่งเหลือที่จะอธิบายได้ และพระองค์ผู้ทรงชั้นสุดระใจมนุษย์ ก็ทรงทราบความหมายของพระวิญญูณ เพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อสิทธิชน ตามที่ชอบพระทัยพระเจ้า” ความปรารถนาที่พระวิญญูณบริสุทธีทรงปลุกฝังไว้ในจิตใจของเรานั้น ลึกซึ่งสุดที่จะพรรณนาได้ ลึกซึ่งเกินกว่าที่เราจะเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้ง แม้แต่ผู้เชื่อซึ่งมีพระวิญญูณบริสุทธีทำงานอยู่ในจิตใจของเขาเอง ก็ไม่อาจหยั่งรู้ได้เช่นเดียวกัน พระเจ้าเองก็ยังทรงต้อง “ชั้นสุดระใจ” ของผู้เชื่อเพื่อให้ทราบ “ความหมายของพระวิญญูณบริสุทธี” ในการที่พระองค์ทรงคร่ำครวญ และแสดงความปรารถนา ซึ่งเป็นข้อลับลึกเหลือที่เราจะเข้าใจได้ พระเจ้าก็ทรงทราบว่าความหมายของพระวิญญูณบริสุทธีคืออะไร พระองค์ทรงทราบว่าความปรารถนาที่พระวิญญูณบริสุทธีประทานให้เรานั้นคืออะไร และมีความหมายว่าอย่างไร แม้ว่าเราจะไม่ทราบก็ตาม เพราะว่าความปรารถนาที่ลึกลับเหล่านี้ เป็นไปตาม “น้ำพระทัยของพระเจ้า” และพระองค์ก็ประทานให้เรา ดังนั้น “พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์ อาจจะทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะขอหรือคิดได้ตามฤทธิ์เดชที่ทรงกระทำภายในตัวเรา” (เอเฟซัส 3:20)

หมายเหตุข้อ 2 1 โครินธ์ 14:15 – “ถ้าเช่นนั้นแล้วจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าจะอธิษฐานด้วยจิตวิญญูณ และจะอธิษฐานให้เป็นที่เข้าใจได้ด้วย ถ้าข้าพเจ้าจะร้องเพลงด้วยจิตวิญญูณ จะร้องเพลงให้เป็นที่เข้าใจได้ด้วย” บางครั้งการนำของพระวิญญูณบริสุทธีก็เป็นไปอย่างเด่นชัดมาก จนทำให้เรารู้สึกตัวได้ว่า เรากำลัง “อธิษฐานด้วยจิตวิญญูณ.....และอธิษฐานให้เป็นที่เข้าใจได้ด้วย”

(12) เอเฟซัส 5:18-20 – และอย่าเมาเหล้าองุ่น อันเป็นเหตุให้เสียคนไป แต่จงประกอบด้วยพระวิญญูณ จงสนทนาคำไพเราะอย่างเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญ คือร้องเพลงและกล่าวคำสรรเสริญในใจของท่านทั้งหลาย ถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า จงขอบพระคุณพระเจ้าคือพระบิดา สำหรับสิ่งสารพัดเสมอ ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ข้อเสนอที่สิบสอง พระวิญญูณบริสุทธีทรงคลไฉน และทรงนำผู้เชื่อให้สรรเสริญ และขอบพระคุณพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่เพียงแต่ทรงสอนให้เราอธิษฐานเท่านั้นพระองค์ยังทรงสอนเราให้ขอบพระคุณพระเจ้าอีกด้วย คุณลักษณะที่เด่นชัดประการหนึ่ง ของผู้ที่มี “ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ” ก็คือการขอบพระคุณ (เทียบ กิจการ 2:4,11) การขอบพระคุณที่แท้จริงนั้น คือการ “ขอบพระคุณพระเจ้าพระบิดา....”ใน “พระนามพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา” โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้อนี้เป็นความจริงในการอธิษฐานอีกด้วย (เทียบ เอเฟซัส 2:18)

(13) ฟิลิปปี 3:3 – เพราะว่าเราทั้งหลาย เป็นพวกถือพิธีสุญต์ คือเรานมัสการโดยพระวิญญาณของพระเจ้า และมีความยินดีในพระเยซูคริสต์ และไม่ได้ไว้ใจในเนื้อหนัง

ข้อเสนอที่สิบสาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงคลอใจผู้เชื่อให้นมัสการพระเจ้า

การอธิษฐานหรือการขอบพระคุณนั้นไม่ใช่การนมัสการ การนมัสการเป็นท่าทีของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าโดยเฉพาะ การนมัสการคือการแสดงความอ่อนน้อม เคารพยำเกรงต่อพระเจ้า และการไต่ตรองถึงพระองค์ มีผู้หนึ่งกล่าวว่า “การอธิษฐาน คือการแสดงความปรารถนาของเราต่อพระเจ้า การขอบพระคุณ คือการแสดงความรู้สึกตอบสนองต่อพระพรที่เราได้รับ ส่วนการนมัสการนั้น เป็นการแสดงความเคารพนบถที่เรามีต่อพระเจ้า”

นอกจากการนมัสการ โดยการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ไม่มีการนมัสการใดที่จะถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับพระเจ้าได้เลย “.....พระบิดาเจ้าทรงแสวงหาคนอย่างนั้น นมัสการพระองค์” (ยอห์น 4:23) กิจการของฝ่ายเนื้อหนัง พยายามหาโอกาสที่จะแทรกซึมเข้าสู่ชีวิตของเราอยู่รอบด้าน ฝ่ายเนื้อหนังก็มีการเคารพบูชาเช่นเดียวกันแต่การบูชาของเนื้อหนังมิใช่การนมัสการที่แท้จริง เพราะไม่สามารถละทิ้งรากะตัณหาไปได้ ฉะนั้น การเคารพบูชาของเนื้อหนัง จึงเป็นที่สะอิดสะเอียนเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า (ในที่นี้ เราจะเห็นว่า การที่บรรดาผู้นำศาสนาต่าง ๆ จะรวมผู้ที่ถือศาสนาเหล่านั้นไว้เพื่อที่จะได้ นมัสการด้วยกันนั้น เป็นการไร้ประโยชน์)

การนมัสการด้วยความซื่อสัตย์ และด้วยความจริงใจนั้น อาจไม่ใช่การนมัสการโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอไป เราอาจนมัสการด้วยความซื่อสัตย์และจริงใจก็ตาม แต่ถ้ายังไม่ยอมอ่อนน้อมมอบตัวให้อยู่ภายใต้การนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกอย่าง การนมัสการของเรา ก็ยังคงเป็นการนมัสการของฝ่ายเนื้อหนังอยู่เอง การนมัสการที่ดำเนินตามพระวณะของพระเจ้าอย่างเคร่งครัดนั้น อาจไม่ใช่เป็นการนมัสการ “โดยพระวิญญาณ” ก็ได้ กล่าวคืออาจไม่ใช่การนมัสการโดยการคลอใจ และโดยการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การนมัสการที่ถูกต้องนั้น เราจะไว้วางใจในเนื้อหนังไม่ได้เลย ฉะนั้นจึงจำต้องตระหนักว่า เนื้อหนังของเรานั้น ไม่สามารถนมัสการพระเจ้าได้เลย เมื่อเปรียบเทียบกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในผู้เชื่อ ซึ่งเป็นผู้ทรงสร้างผู้เชื่อขึ้นมาใหม่ และทรงเตรียมผู้เชื่อไว้ให้พร้อมทุกอย่าง การที่จะนมัสการให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้นั้น เราจะต้องคำนึงถึงอันตรายของฝ่าย

เนื้อหนัง ซึ่งพยายามแทรกซึมทำลายการนมัสการของเราอยู่ทุกขณะ ฉะนั้นเราจำเป็นต้องปฏิเสธตนเอง และ ละทิ้งการของฝ่ายเนื้อหนังทุกอย่าง และมอบตัวของเราไว้แก่พระวิญญูณทุกกรณี แล้วพระองค์จะทรง นำเราให้นมัสการพระเจ้าได้อย่างถูกต้อง และเป็นที่พักพระทัยพระเจ้า

เราจำเป็นต้องปฏิเสธคุณความดีทุกอย่างของเรา และอ่อนน้อมมอบตัวของเราไว้ให้แก่พระ คริสต์ และให้พระคริสต์ทำพระราชกิจของพระองค์ภายในตัวเรา เพื่อพระองค์จะทรงโปรดให้เราเป็นผู้ ชอบธรรม ดังนั้นเราก็จำเป็นต้องปฏิเสธความสามารถของตนเองทุกอย่าง และยอมอ่อนน้อมมอบตัว ไว้ให้แก่พระวิญญูณบริสุทธิ์ เพื่อที่พระองค์จะทรงนำเราให้มีชีวิตที่บริสุทธิ์ และประทานสติปัญญา ความรู้ ตลอดจนทรงนำเราในการอธิษฐาน การขอบพระคุณ การนมัสการ และกิจการอื่น ๆ อีกทุกอย่าง เพื่อเราจะได้ปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง

(14) กิจการ 13:2,4 – เมื่อคนเหล่านั้นกำลังนมัสการพระเจ้า และถือศีลอดอาหาร พระวิญญูณ บริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงเลือกบารณาบากับเขาโลตั้งไว้สำหรับการซึ่ง เราจะเรียกให้เขาทำนั่น เหตุ ฉะนั้นท่านทั้งสองที่ได้รับใช้จากพระวิญญูณบริสุทธิ์ จึงลงไปยังเมืองเซลูเกีย และได้เล่นเรือจากที่นั่น ไปยังเกาะกูปโร”

ข้อเสนอที่สิบสี่ พระวิญญูณบริสุทธิ์ทรงเรียกมนุษย์ ให้ออกไปปฏิบัติหน้าที่รับใช้พระเจ้า ตามที่พระ เจ้าทรงมอบหมายให้

พระวิญญูณบริสุทธิ์ไม่เพียงแต่ทรงเรียกมนุษย์ ให้ทำกิจการงานรับใช้พระเจ้าเท่านั้น หากแต่ พระองค์ยังทรงเลือกและชี้หมายให้ผู้รับใช้เหล่านั้น ทำงานเฉพาะอย่าง ซึ่งเหมาะสมและสอดคล้องกับ สติปัญญาความสามารถที่พระองค์ได้ประทานให้อีกด้วย

มีหลายคนถามว่า “ข้าพเจ้าควรจะไปประกาศพระกิตติคุณที่ประเทศจีน ที่อาฟริกา หรืออินเดีย ดิหนอ” ซึ่งคนอื่น ๆ อีกหลายคนควรจะต้องตั้งปัญหาถามตัวเองเช่นเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม ท่านจะ ตัดสินใจต่อปัญหานี้อย่างถูกต้องด้วยตัวของท่านเองนั้นหาได้ไม่ หรือจะให้ผู้หนึ่งผู้ใดตัดสินให้ท่าน ก็ ไม่ได้เช่นกันเพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงเรียกคริสเตียนทุกคน ให้ออกไปทำการรับใช้พระองค์ใน ต่างประเทศ ในทวีปอาฟริกาทวีปเอเชีย หรือประเทศหนึ่งประเทศใดเฉพาะ พระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่ ทรงทราบว่า พระองค์มีพระประสงค์ที่จะให้ท่านทำการ ณ ที่ใดและพระองค์ก็ทรงยินดีที่จะสำแดงน้ำ พระทัย ให้ท่านทราบในเรื่องนี้อีกด้วย

ส่วนการเรียกของพระวิญญูณ จะเป็นอย่างไรนั้น ข้อพระธรรมที่ได้อ้างมาแล้วนั้น มิได้อธิบาย ให้เราทราบแต่อย่างใด บางทีอาจจะเป็นพระประสงค์ของพระวิญญูณ ที่ไม่ทรงเปิดเผยออกมาโดยตรง ก็ได้ เพราะเรามักคิดว่าพระองค์จะต้องทรงเรียกโดยวิธีทางอย่างเดียวกันทุกครั้ง ไม่มีอะไรในข้อนี้ที่จะ ชี้ให้เราทราบว่า พระองค์ตรัสออกมาดัง ๆ หรือทรงแสดงพระประสงค์ของพระองค์ ด้วยวิธีที่แปลก

ประหลาดอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งบางคนเข้าใจว่า เป็นการนำของพระองค์ เป็นต้นว่า เมื่อร่างกายมีอาการ ผิดปกติเกิดขึ้น เช่นการเขม่น หรือเมื่อเราเปิดพระคริสตธรรมคัมภีร์ และตัดสินใจว่าข้อแรกที่เราอ่านนั้น เป็นการนำของพระวิญญาณ ถ้าทำเช่นนั้นเราอาจแปลความหมายผิดไป แต่อย่างไรก็ตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ทรงสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ให้ปรากฏอย่างชัดเจน และทรงยืนยันที่จะสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ให้เราทราบในทุกวันนี้อีกด้วย

ความจำเป็นที่ใหญ่ที่สุดประการหนึ่ง ในการดำเนินงานของพระเจ้าในปัจจุบันก็คือ จำต้องมีผู้รับใช้พระเจ้าทั้งชายและหญิง ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเรียกและใช้ไป อย่างแท้จริง ในปัจจุบันนี้มีผู้ทำการรับใช้พระเจ้าทั้งชายและหญิงหลายคน ที่ทำการโดยการเรียกร้องของมนุษย์ด้วยกัน หรือโดยตนเอง (มีหลายคนที่ไม่ยอมให้มนุษย์ด้วยกันใช้เขาไป ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดหรือองค์การใด แต่เขาก็ออกไปทำงานพระเจ้า โดยที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มิได้ทรงเรียกหรือใช้เขาไปเลย การกระทำเช่นนี้ย่อมเป็นภัยอย่างยิ่ง)

เราจะรับการเรียกของพระวิญญาณได้อย่างไร ก็โดยความปรารถนาที่จะรับจริง ๆ โดยการแสวงหาพระองค์ โดยการคอยท่าพระเจ้า และโดยพึงหวังว่า พระเจ้าจะทรงเรียกเรา เหมือนดังที่บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า “เมื่อเขาเหล่านั้น กำลังนมัสการพระเจ้าและ ถือศีลอดอาหาร”

มีหลายคนซึ่งมักละเลยต่อการประกาศพระกิตติคุณ และไม่ยอมออกไปประกาศในต่างประเทศ โดยอ้างว่า “พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกข้าพเจ้าเลย” ท่านทราบได้อย่างไรว่า พระเจ้าไม่ได้ทรงเรียกท่าน ท่านคอยฟังพระสุรเสียงของพระองค์อยู่ตลอดเวลาหรือ พระองค์มักทรงเรียกเราด้วย “เสียงเบา ๆ” เราจะต้องตั้งใจฟังเป็นพิเศษ จึงจะได้ยินคำรับสั่งนั้น ท่านได้ถวายตัวเพื่อรับใช้พระเจ้าตามที่พระองค์ทรงพอพระทัยแล้วหรือยัง ไม่มีใครที่ควรจะไปประกาศยังต่างประเทศ เว้นไว้แต่ พระเจ้าทรงเรียกเขา โดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตาม เราทุกคนก็ควรเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเพื่อที่จะรับใช้พระองค์ และเพื่อรับการเรียกของพระองค์ทุกขณะ คริสเตียนชายหญิงที่ได้รับการศึกษาก็ไม่ควรคิดว่า พระเจ้าจะไม่ทรงเรียกให้ออกไปประกาศพระกิตติคุณในต่างประเทศ จนกว่าเขาได้ถวายตัวให้พระองค์เพื่อรับใช้พระองค์ในการทำงานนั้น ๆ เสียก่อน และเขาไม่ได้รับการเรียกจากพระเจ้าเลย การที่ผู้หนึ่งผู้ใด จะไปเป็นผู้ประกาศในแอฟริกา ในประเทศไทย ในเมืองซิดาโก หรือที่อื่นใดก็ตาม ต้องพึงอยู่ที่การเลือกของพระเจ้าเท่านั้น

(15) กิจการ 8:27-29 – ฝ่ายฟิลิปก็ลุกขึ้นไปและนี่แน่ะ มีชาวอาัยธิโอบคนหนึ่งเป็นขันที มีอำนาจมากในแผ่นดินของพระนางกันดาเก นางกษัตริย์ของชาวอาัยธิโอบและเป็นนายคลังทรัพย์ทั้งหมดของนางกษัตริย์นั้น ได้มานมัสการในกรุงเยรูซาเล็ม ขณะนั่งรถกลับไป ท่านกำลังอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสดาพยากรณ์อยู่ ฝ่ายพระวิญญาณได้ตรัสสั่งฟิลิปว่า “จงเข้าไปให้ชิดกับรถนั้นเถิด”

กิจการ 16:6,7 – ครั้นท่านเหล่านั้นได้ไปทั่วเมืองฟรูเกียกับเมืองกาลิสีแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงห้ามมิให้กล่าวคำของพระเจ้าในมณฑลเอเชีย เมื่อลงไปยังเมืองมุเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังเมืองบิดูเนีย แต่พระวิญญาณของพระเยซูไม่โปรดให้ไป

ข้อเสนอที่สิบห้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเราในการดำเนินชีวิตประจำวัน ตลอดจนการรับใช้พระเจ้าของเราอีกด้วย เป็นต้นว่า ที่ใดควรไปและไม่ควรไป อะไรที่ควรทำและไม่ควรทำ

เราสามารถรับ การนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุก ๆ ด้านในชีวิตโดยไม่มีข้อผิดพลาดแต่ประการใด เป็นต้นว่า เกี่ยวกับหน้าที่การงานประจำวันของเรา พระเจ้าไม่ทรงประสงค์ที่จะให้เราเป็นพยานแก่ทุก ๆ คนที่เราพบ ขณะที่ฟิลิปเดินทางไปเมืองกาซานัน ไม่ต้องสงสัยเลยว่า ท่านคงพบกับผู้คนเป็นจำนวนมาก ก่อนที่ได้พบบุคคลซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสสั่งว่า “จงเข้าไปให้ชิดกับรถนั้นเถิด” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงพร้อมที่จะนำเรา เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการกิจการงานที่ดี การศึกษาก็ดี ในทุกสิ่งทุกอย่าง เราสามารถรับสติปัญญาของพระเจ้าได้ ไม่มีพระสัญญาใดที่เด่นชัดเกินกว่า ยากอบ 1:5 ซึ่งกล่าวว่า “ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้คนนั้นขอต่อพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงด้วยเต็มพระทัย และมีได้ทรงดิวว่า แล้วก็จะได้ประทานให้แก่ผู้นั้น”

เรารับสติปัญญานี้ได้อย่างไร

ยากอบ 1:5-7 – แต่ว่าถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้คนนั้นขอต่อพระเจ้าผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวง ด้วยเต็มพระทัย และมีได้ทรงดิวว่า แล้วก็จะได้ประทานให้แก่ผู้นั้น แต่จงให้ผู้นั้นของด้วยใจเชื่อ อย่าให้มีใจสงสัยเลย เพราะว่าผู้ที่สงสัยนั้น เป็นเหมือนคลื่นแห่งทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปซัดมา อย่าให้คนนั้นคิดว่า จะได้รับสิ่งใดจากพระเจ้าเลย

การที่จะรับสติปัญญาของพระเจ้าได้นั้น เราจำต้องดำเนินเป็นขั้น ๆ ซึ่งมีทั้งหมดห้าขั้นดังต่อไปนี้

ขั้นแรก เราต้องสำนึกว่า เรา “ขาดสติปัญญา” และต้องตระหนักว่า เราไม่อาจตัดสินใจต่อปัญหาใด ๆ อย่างถูกต้องได้โดยพึ่งตนเอง เราจะต้องทิ้งทั้งความผิดบาปของเราเอง และสติปัญญาของฝ่ายเนื้อหนัง

ขั้นที่สอง เราต้องมีความปรารถนาที่จะรู้จักวิถีทางของพระเจ้าอย่างแท้จริง และเต็มใจที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ทุกประการและจะต้องทูลขอโดยใจสัตย์ซื่อ ข้อนี้เป็นมูลฐานที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งอันเป็นเหตุผลที่ว่า เหตุใดมนุษย์จึงไม่ใคร่ทราบถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าและไม่ได้รับการนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งนี้ก็เพราะบุคคลเหล่านั้น ไม่เต็มใจที่จะกระทำตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำเฉพาะแต่ผู้ที่ “มีใจถ่อมลง” ให้เขาประพฤติตามความชอบ

ธรรม “พระองค์จะทรงฝึกสอนเขาให้รู้ทางของพระองค์” (สดุดี 25:9) “ผู้ใดตั้งใจปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ถึงคำสอน” ของพระองค์ (ยอห์น 7:17)

ขั้นที่สาม เราต้องทูล “ขอ” การนำ จากพระองค์โดยตรง

ขั้นที่สี่ เราจะต้องเชื่อมั่นว่า จะได้รับการนำจากพระองค์ “จงให้ผู้นั้นขอด้วยใจเชื่อ อย่าได้มีใจสงสัยเลย” (ยากอบ 1:6)

ขั้นที่ห้า เราจะต้องเดินตามพระองค์ทีละขั้น ๆ สุดแต่พระองค์จะทรงนำ พระวิญญูณบรสิสุทธิจะทรงนำเราอย่างไรนั้น ไม่มีใครอาจล่วงรู้ได้แต่พระองค์ทรงสำแดงให้เราทราบอย่างเด่นชัดทีละขั้น และการที่เรารู้เพียงทีละขั้น ก็เป็นการเพียงพออยู่แล้ว มีหลายคนที่ยังคงอยู่ในความมืดเกี่ยวกับการนำของพระวิญญูณบรสิสุทธิ เพราะเขาเหล่านั้นไม่ทราบเลยว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้เขาทำอะไรในสัปดาห์หน้า หรือในเดือนหน้า หรือในปีหน้า ท่านทราบไหมว่า พระเจ้าประสงค์ที่จะนำท่านอย่างไรต่อไป ถ้าท่านทราบก็นับว่าเป็นการเพียงพอแล้ว และหากท่านทำตามพระประสงค์ของพระองค์ เท่าที่ได้ทรงสำแดงแก่ท่านแล้ว พระองค์จะทรงสำแดงให้ท่านทราบขั้นต่อไปอีกด้วย (กัณดารวิถี 9:17-23 “และเมื่อเมฆนั้นลอยขึ้นไปจากพลับพลาครั้งนั้น พวกอิสราเอลก็ได้เดินไป และเมฆนั้นลอยไปหยุดอยู่ที่ไหน พวกอิสราเอลก็ตั้งท๊อบอาศัยอยู่ที่นั่น ตามคำพระเยโฮวาห์ พวกอิสราเอลก็ได้เดินไป และตามคำพระเยโฮวาห์เขาก็หยุดยั้งอยู่และเมฆนั้น ได้หยุดอยู่เหนือพลับพลาตามเท่าใด เขาได้หยุดยั้งอยู่นานเท่านั้น และเมื่อเมฆนั้นหยุดอยู่เหนือพลับพลาตามหลายวัน พวกอิสราเอลก็ได้ทำตามคำสั่งของพระเยโฮวาห์ ไม่ยกเดินไป เมื่อเมฆนั้นอยู่เหนือพลับพลาอย่างน้อยวัน เขาก็ได้ทำดั่งนั้นเหมือนกัน ตามคำพระเยโฮวาห์ เขาได้พักอาศัยอยู่ และตามคำพระเยโฮวาห์เขาก็ยกเดินไป ครั้นมาเมื่อเมฆนั้นยังหยุดอยู่ตั้งแต่เวลาเย็นจนถึงเวลาเช้า แล้วลอยขึ้น เขาทั้งหลายก็ได้ยกเดินไป เมฆนั้นลอยขึ้นเวลาวันหรือกลางคืนเมื่อไร เขาก็ได้เดินไปเมื่อนั้น ถ้าเมฆนั้นหยุดเหนือพลับพลาสองวันก็ดี หรือเดือนหนึ่งก็ดี หรือปีหนึ่งก็ดี พวกอิสราเอลก็หยุดอยู่นานเท่านั้น มิได้ยกเดินไปแต่เมฆนั้นลอยขึ้นเมื่อไร เขาก็ได้ยกเดินเมื่อนั้น ตามคำพระเยโฮวาห์เขาก็หยุดยั้งอยู่ในท๊อบอาศัย และตามคำพระเยโฮวาห์เขาก็ยกเดินไปเขาทั้งหลายได้กระทำตามคำพระเยโฮวาห์ ครัสสั่งกับเขา โดยปากของโมเสส”)

การนำของพระเจ้าเป็นการนำที่ชัดเจนยิ่ง (1 ยอห์น 1: 5 – “พระเจ้าเป็นความสว่าง และความมืดในพระองค์ ไม่มีเลย”)

มีหลายคนรู้สึกกังวลและเป็นทุกข์ เพราะบุคคลเหล่านั้นไม่ทราบว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงนำเขาหรือไม่ แต่ในฐานะที่ท่านเป็นบุตรของพระเจ้าท่านย่อมมีสิทธิ์ที่จะทราบอย่างแน่นอน จงเข้าเฝ้าพระเจ้า และทูลแก่พระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ทุกประการ แต่ขอพระองค์ทรงโปรดสำแดงน้ำพระทัยของพระองค์ให้แก่ข้า

พระองค์ให้ชัดเจนด้วยเถิด ถ้าพระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้ข้าพระองค์กระทำเช่นนี้แล้ว ข้าพระองค์จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยพระองค์ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์มีความมั่นใจว่า การที่ข้าพระองค์จะกระทำเช่นนี้ เป็นน้ำพระทัยของพระองค์โดยแท้จริง” หากว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า และท่านเต็มใจที่จะปฏิบัติตามแล้วพระองค์ก็จะทรงสำแดงให้ท่านทราบ แต่ทั้งนี้ท่านไม่ควรกระทำสิ่งนั้นจนกว่าพระองค์จะสำแดงให้ท่านทราบอย่างชัดเจนเสียก่อน เราไม่มีสิทธิที่จะแนะนำหรือสั่งพระเจ้าว่า ควรนำเราให้ทำอย่างนั้น อย่างนี้ ไม่ว่าจะเป็นการขอให้พระองค์เปิดหนทางอื่น ๆ ทุก ๆ ด้าน หรือโดยการขอเครื่องหมายสัญญา หรือขอให้พระองค์ทรงบันดาลให้เราเอานิ้วมือแตะที่ข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ที่จะชี้ทางให้เรา ขณะที่เราหลับตาอธิษฐานหรือกระทำอย่างอื่นทำนองนี้ เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องแสวงหาและขอสติปัญญาจากพระเจ้า แต่ทั้งนี้มิใช่ว่า เราจะทูลขอโดยประสงค์จะให้พระองค์ประทานให้ตามใจชอบของเรา (1 โครินธ์ 12:11 – “แต่ว่าสารพัดการณ์เหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทานแก่ทุกคน ให้กระทำตามชอบพระทัยพระองค์”)

ตามที่ได้กล่าวถึงพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในจิตใจผู้เชื่อคั้งที่อธิบายมาแล้ว มีความจริงสองอย่างที่ปรากฏอย่างเด่นที่สุดกล่าวคือ

ประการแรก เราต้องพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุก ๆ ด้าน ทั้งในการดำเนินชีวิตคริสเตียน และในการปรนนิบัติพระเจ้า

ประการที่สอง พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมสำหรับการดำเนินชีวิตของเราและการปรนนิบัติพระองค์ โดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้ผู้เชื่อที่ต่ำต้อยที่สุด ก็มีสิทธิพิเศษในการนี้อย่างครบบริบูรณ์ ความรู้ ความสามารถ และความดีของเรา ไม่ว่าจะเป็ด้านสติปัญญา ความปราศรัยเปรี้อง หรือด้านจรรยา มารยาท จิตวิญญาณหรือพละนามย์ก็ตาม ไม่ใช่ปัญหาที่สำคัญอะไรมากนัก แต่ที่สำคัญที่สุดซึ่งเราควรใส่ใจให้มากที่สุด ก็คือว่า เรามิยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำอะไรเพื่อเรา และเราเต็มใจที่จะทำตามการนำของพระองค์หรือไม่

พระวิญญาณบริสุทธิ์มักทรงใช้ ผู้ที่มีพรสวรรค์ หรือความสามารถน้อยที่สุด ในการดำเนินกิจการงานของพระองค์ และก็ปรากฏว่าได้รับผลสำเร็จเกินกว่า ที่จะทรงใช้ผู้ที่มีพรสวรรค์หรือมีความสามารถมากที่สุดเสียอีก เราไม่ควรดำรงชีวิตคริสเตียน ด้วยการปล่อยตัวเองให้ตกเป็นทาสของอารมณ์ และการรับใช้พระเจ้าของเรานั้น เราก็ไม่ควรกระทำโดยเพียงแต่อาศัย พลังความสามารถที่เรามีอยู่เท่านั้น แต่จงดำเนินชีวิตคริสเตียน ตลอดจนการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าทุกอย่างโดยพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยินดี และทรงร้อนพระทัย ที่จะทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์ทุกอย่าง ภายในจิตใจของเราแต่ละคน พระองค์จะทรงกระทำเท่าที่เรายอมให้พระองค์กระทำ

(16) โรม 8:11 – แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสต์ เป็นขึ้นมาจากความตายนั้นแล้ว จะทรงกระทำให้กายที่ตายแล้วของท่านทั้งหลาย เป็นขึ้นมาใหม่โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งอยู่ในท่านทั้งหลาย

ข้อเสนอลึบหนก พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกระทำให้ร่างกายของผู้เชื่อ ฟืนขึ้นมาจากความตาย

ข้อนี้หมายถึง การฟืนขึ้นจากความตายของร่างกายในอนาคตนี้นี้แหละคือพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ร่างกายที่ประกอบด้วยสังาราศีนั้นมาจากพระองค์ เป็นร่างกายฝ่ายวิญญาณจิต บัดนี้เราได้รับผลแรกของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว และเรากำลังคอยทำเพื่อรับผลอันบริบูรณ์จากพระองค์อยู่ คือการได้ร่างกายของเรา (โรม 8:23 – “และมิใช่เท่านั้นแต่เราทั้งหลายเองด้วย ผู้ได้รับพระวิญญาณเป็นผลแรก ตัวเราเองก็ยังคร่ำครวญคอยจะเป็นอย่างบุตร คือที่จะให้กายของเราทั้งหลายรอดตาย”)

หมายเหตุ ในทุกวันนี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังทรงกระทำให้ร่างกายของเราฟืนขึ้นมาใหม่ เช่นเดียวกัน ดังข้อพระธรรมต่อไปนี้ มัทธิว 12:28 – “แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าแผ่นดินของพระเจ้านั้นมาถึงท่านแล้ว” กิจการ 10:38 – “เมื่อภายหลังบังเกิดมาที่โยห์นได้ประกาศนั้น คือเรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็ธ ว่าพระเจ้าได้ทรงชโลมพระองค์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และโดยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูได้เสด็จไปกระทำคุณและรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าได้สถิตอยู่กับพระองค์” ยากอบ 5:14 – “ในพวกท่านมีผู้ใดป่วยหรือ ก็ให้ผู้นั้นเชิญพวกผู้ปกครองในคริสตจักร มาอธิษฐานเพื่อเขาและชโลมทาเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้า” พระเจ้าทรงโปรดประทานสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ และเรี่ยวแรง ให้แก่ร่างกายของเราในชีวิตปัจจุบัน โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เทียบ สดุดี 104:29,30)

บทที่ 7 การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี

1. การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี คืออะไร?

(1) กิจการ 1:5 – เพราะว่ายอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ไม่ช้าไม่นานท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี เทียบ กิจการ 2:4, 34 – เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี จึงตั้งต้นพูดภาษาต่าง ๆ ตามที่พระวิญญูณได้ทรงโปรดให้พูด ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจเสียใหม่ และรับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อความผิดบาปของท่านจะทรงยกเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญูณบรีสุทธี”

กิจการ 4:8 – ขณะนั้นเปโตร ประกอบด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี จึงกล่าวแก่เขาว่า “ลูกก่อนท่านผู้ครอบครองพลเมืองและผู้เฒ่าทั้งหลาย”

กิจการ 10:44-45 – เมื่อเปโตรกำลังกล่าวคำเหล่านั้น พระวิญญูณบรีสุทธีก็เสด็จลงมาสถิตอยู่กับคนทั้งปวงที่ฟังนั้น ฝ่ายพวกที่ได้รับพิธีสูนตซึ่งเชื่อถือในพระเยซูเจ้า ก็คนทุกคนที่มาด้วยกันกับเปโตร ก็ประหลาดใจ เพราะว่าพระเจ้าได้ประทานพระวิญญูณบรีสุทธี ให้ลงมาสวมทับคนต่างชาติ ด้วยเหตุว่าเขาได้ยืมคนเหล่านั้นพูดภาษาต่าง ๆ และยกยอสรรเสริญพระเจ้า

เทียบ กิจการ 11:15-17 – เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวข้อความนั้น พระวิญญูณบรีสุทธีก็เสด็จลงมาสถิตบนเขาทั้งหลาย เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราเมื่อเดิมนั้น แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี เหตุฉะนั้นถ้าพระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่เขาเหมือนแก่เราทั้งหลาย เมื่อเราได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่จะขัดขืนพระเจ้าได้

กิจการ 19:2-6 – จึงถามเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญูณบรีสุทธีหรือเปล่า” เขาตอบว่า “เปล่า แม้พระวิญญูณบรีสุทธีเราก็กังไม่เคยได้ยินว่ามีเลย” เปาโลจึงถามเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นท่านได้รับบัพติศมาอย่างไรเล่า” เขาตอบว่า “บัพติศมาของยอห์น” เปาโลจึงว่า “ยอห์นให้รับบัพติศมาให้กลับใจเสียใหม่ แล้วได้บอกคนทั้งปวงให้เชื่อในพระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลัง คือพระเยซู” เมื่อเขาได้ยินอย่างนั้น เขาจึงรับบัพติศมาในนามของพระเยซูเจ้า เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขาแล้ว พระวิญญูณบรีสุทธีก็เสด็จมาบนเขา เขาจึงพูดเป็นสำเนียงต่าง ๆ และได้ทำนวยด้วย

ฮีบรู 2:4 – พระเจ้าก็ทรงเป็นพยานกับเขาด้วย โดยนิมิตและโดยการอัศจรรย์และโดยอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และโดยของประทานแห่งพระวิญญูณบรีสุทธี ตามน้ำพระทัยของพระองค์เอง

1 โครินธ์ 12:4,11,13 – ของประทานนั้นมีต่าง ๆ และพระวิญญาณนั้นมีองค์เดียว แต่ว่าสารพัดการกระทำเหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทานแก่ทุกคนให้กระทำตามชอบพระทัยพระองค์ เพราะว่าถึงเราเป็นพวกยูดาห์ก็ดี เป็นพวกเฮเลนก็ดี เป็นทาสก็ดีหรือมิใช่ทาสก็ดี เราทั้งหลาย ได้รับบัพติศมาแต่พระวิญญาณองค์เดียว เข้าเป็นกายอันเดียว.....

ลูกา 24:49 – และนี่แน่ะ เราจะอำนวยให้ คำสัญญาแห่งพระบิดาของเราสำเร็จที่ท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม กว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาแต่เบื้องบน

ข้อเสนอที่หนึ่ง ในพระคริสตธรรมใหม่ มีข้อความหลายอย่าง ที่อธิบายถึงประสบการณ์เดียวกัน เช่น “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” “ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” “พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่กับเราทั้งหลาย” “ได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ลงมา” “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” “พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนเขา” “ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” “เราจะอำนวยให้คำสัญญาแห่งพระบิดาของเรา สำเร็จที่ท่านทั้งหลาย” “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาแต่เบื้องบน”

(2) กิจการ 19:2 จึงถามเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า” เขาตอบว่า “เปล่า แม้พระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็งงไม่เคยได้ยินว่ามีเลย”

ข้อเสนอที่สอง การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นประสบการณ์ที่เราทั้งหลายควรจะรู้ และสามารถรู้ได้ว่า เราได้รับหรือไม่

(เทียบ กิจการ 8:15,16 – “ครั้นเปโตรกับยอห์นไปถึง กอริณเธอเพื่อเขา เพื่อให้เขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ลงมาสถิตอยู่กับผู้ใด เป็นแต่ได้รับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูเจ้าเท่านั้น” กาลาเทีย 3:2 – “ข้าพเจ้าใคร่รู้อะไรสิ่งเดียวจากท่านว่า ท่านทั้งหลายได้รับพระวิญญาณนั้น โดยการประพาดตามพระบัญญัติหรือ หรือได้รับโดยความเชื่อ”)

(3) กิจการ 1:5..... ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ไม่ช้าไม่นานท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ในที่นี้หมายถึงบุคคลคนหนึ่ง ซึ่งพระคริสต์พระองค์เองประกาศว่า เขาเหล่านั้นได้กลับใจใหม่แล้ว (เทียบ ยอห์น 3:3 – “บัดนี้ท่านทั้งหลายถูกผลิตชำระให้สะอาด โดยคำที่เราได้กล่าวแก่ท่านแล้ว” ยอห์น 13:10 – พระเยซูตรัสแก่เขาว่า “ผู้ที่อาบน้ำแล้ว ไม่ต้องการล้างตัวอีกวันแต่เท่า เพราะสะอาดทั้งตัวแล้ว ท่านทั้งหลายก็สะอาดแต่ไม่ใช่ทุกคน”) แต่อย่างไรก็ตาม การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ยังเป็นประสบการณ์ที่เราจะได้รับในอนาคตอยู่

กิจการ 8:12 – แต่เมื่อคนทั้งหลายได้เชื่อคำที่ฟิลิปได้ประกาศกิตติคุณ ว่าด้วยแผ่นดินของพระเจ้า และพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว ชายหญิงทั้งหลายก็ได้รับบัพติศมา

แน่นอนทีเดียว ในบรรดาผู้เชื่อที่รับบัพติศมาเหล่านี้ ย่อมเป็นผู้ที่ได้บังเกิดใหม่แล้ว ขอให้อ่านข้อ 15 และข้อ 16 ด้วย ซึ่งว่า

ครั้นเปโตรกับยอห์นไปถึงกัทธิฐานเพื่อเขา เพื่อให้เขาได้รับพระวิญญูณบรีสุทธี (ด้วยว่าพระวิญญูณบรีสุทธียังไม่ได้ลงมาสถิตอยู่กับผู้ใด เป็นแต่ได้รับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูเท่านั้น)

บุคคลเหล่านี้ได้รับการบังเกิดใหม่แล้ว แต่ยังไม่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี เราจะพบเรื่องราวทำนองเดียวกันนี้อีกใน กิจการ 19:1,2 –

ขณะเมื่ออะเปาโลยังอยู่ในเมืองโครินธ์นั้น เปาโลจึงไปตามแวนแคว้นฝ่ายเหนือ แล้วมายังเมืองเอเฟซัสและได้พบสาวกบางคน จึงถามเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญูณบรีสุทธีหรือเปล่า” เขาตอบว่า “เปล่า แม้พระวิญญูณบรีสุทธีเราก็กังไม่เคยได้ยินว่ามีเลย” เทียบ ข้อ 6- “เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขาแล้ว พระวิญญูณบรีสุทธีก็เสด็จลงมาบนเขาเขาจึงพูดเป็นสำเนียงต่าง ๆ และได้ทำนายด้วย”

ข้อเสนอที่สาม การให้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี เป็นการกระทำของพระวิญญูณบรีสุทธี ซึ่งแตกต่างไปจากพระราชกิจของพระองค์ในการทำให้เราเป็นผู้บังเกิดใหม่ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำภายหลังจากที่เราเป็นผู้บังเกิดใหม่แล้ว

บางคนอาจบังเกิดใหม่โดยเดชพระวิญญูณบรีสุทธีแล้ว แต่ยังไม่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี การบังเกิดใหม่เป็นการประทานชีวิต และผู้ที่ได้รับชีวิตนั้นก็จะได้ความรอด ส่วนในการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธีนั้น เป็นการประทานอำนาจซึ่งผู้ที่ได้รับบัพติศมานี้ก็คือผู้ที่พระองค์ทรงเตรียมไว้ เพื่อที่จะรับใช้พระเจ้านั่นเอง

ผู้เชื่อที่แท้จริงทุกคน ย่อมมีพระวิญญูณบรีสุทธีอยู่ในจิตใจ

โรม 8:9 – ถ้าแม้พระวิญญูณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายจึงมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แต่อยู่ฝ่ายพระวิญญูณ แต่ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่มีพระวิญญูณของพระคริสต์ ผู้นั้นมิได้อยู่ฝ่ายพระคริสต์ (ดู 1 โครินธ์ 6:19 ด้วย)

ทั้งนี้มิได้หมายความว่า ผู้เชื่อทุกคนจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี ตามที่เขาควรจะได้รับ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี อาจได้รับในทันทีหลังจากที่ได้รับการบังเกิดใหม่แล้ว เช่นครอบครัวของโกระเนเลีย โดยปกติแล้วในคริสตจักรแต่ละแห่งนั้น ผู้เชื่อจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธีด้วยกันทุกคน เช่นเดียวกับในคริสตจักรเมืองโครินธ์ (1 โครินธ์ 12:13 – “เพราะว่าถึงเราเป็นพวกยูดาสะก็ดี เป็นพวกเฮเลนก็ดี เป็นทางก็ดี หรือมิใช่ทาสก็ดี เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาแต่พระวิญญูณองค์เดียวเข้าเป็นกายอันเดียว และพระวิญญูณองค์เดียวนั้นซาบซ่านอยู่”)

ในสภาพปกติของคริสตจักรดังกล่าว ผู้เชื่อจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภายหลังจากที่ได้กลับใจใหม่ และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้พระองค์ทรงยกความผิดบาปแล้ว (กิจการ 2:38) แต่หลักคำสอนเรื่องการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ถูกทอดทิ้ง จึงไม่ค่อยมีผู้ใดสั่งสอนเผยแผ่ให้คริสเตียนรู้ ดังนั้นความหวังของคริสตจักร ในการที่จะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงมีน้อยมาก จึงทำให้สมาชิกส่วนใหญ่ของคริสตจักรต้องตกอยู่ในสภาพเช่นเดียวกับสมาชิกคริสตจักรในเมืองสะมาเรีย และเมืองเอเฟซัส ซึ่งจำต้องมีคนมาสั่งสอนให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อให้ผู้เชื่อได้เอาใจใส่และรู้ถึงสิทธิพิเศษของตน ในพระคริสตเจ้า ผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์และชักชวนเขาเหล่านั้นให้รับเอาสิทธินั้น

(4) กิจการ 1:5,8 – คือพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยื่นจากเรานั้นแหละ เพราะว่า ยอนห์ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่ไม่ช้าไม่นาน ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ลินทั้งมณฑลยูดาห์ มณฑลสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” ลูกา 24:49 – และนี่แน่ะ เราจะอำนวยให้คำสัญญาแห่งพระบิดาของเรา สำเร็จที่ท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม กว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดช ที่มาแต่เบื้องบน

กิจการ 2:4 – เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาต่าง ๆ ตามที่พระวิญญาณได้ทรงโปรดให้พูด

กิจการ 9:17,20 – แล้วอะนาเนียก็ไป และเข้าไปในตึกวางมือบนเขาโลกกล่าวว่า “พี่เฮโรโลเอีย พระเจ้าคือพระเยซูได้ปรากฏแก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามา เพื่อจะ让您เห็นได้อีก และเพื่อให้ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์” ในเวลานั้น ท่านได้เทศนาในธรรมศาลา ประกาศกล่าวด้วยพระเยซูว่า พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า

1 โครินธ์ 12:4-14 – ของประทานนั้นมีต่าง ๆ แต่พระวิญญาณนั้นมีองค์เดียวการปรนนิบัติมีต่าง ๆ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามีองค์เดียว อาการที่กระทำไปนั้นมีต่าง ๆ แต่เนื่องจากพระเจ้าองค์เดียว ที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคนการปรากฏของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์แก่เขา ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานแก่คนหนึ่งให้มีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญาและทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีถ้อยคำประกอบด้วยวิชาความรู้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีความเชื่อ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีความสามารถรักษาคนป่วย แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้ทำการอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้พยากรณ์ได้ และทรงโปรดประทานแก่อีก

คนหนึ่ง ให้รู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้พูดภาษาแปลก ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้แปลภาษานั้น ๆ ได้ แต่ว่าสารพัดการณ์เหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทานแก่ทุกคนให้กระทำตามชอบพระทัยพระองค์ ด้วยกายนั้นเป็นกายเดียว แต่ยังมีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะทั้งปวงนั้นหากมีหลายส่วน ยังเป็นกายอันเดียวฉันใด พระคริสต์ก็เป็นฉันนั้น เพราะว่าถึงเราเป็นพวกยูดาห์ก็ดี เป็นพวกเฮเลนก็ดี เป็นทาสก็ดี หรือมิใช่ทาสก็ดี เราทั้งหลายได้รับบัพติศมาแต่พระวิญญาณองค์เดียว เข้าเป็นกายอันเดียว.....

ข้อเสนอที่ดี การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง และเป็นรากฐานของการรับใช้พระเจ้า

การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ มิใช่เพียงเพื่อทำให้ผู้เชื่อมีความชื่นชมยินดี และได้รับการชำระให้เป็นผู้บริสุทธิ์โดยเฉพาะเท่านั้นแต่เพื่อเป็นการเตรียมผู้เชื่อเหล่านั้นให้พร้อมที่จะปฏิบัติพระเจ้า ข้อพระธรรมทุกข้อในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่กล่าวถึงผลแห่งการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับการเป็นพยาน และการรับใช้พระเจ้าทั้งสิ้น การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นไม่ได้หมายถึงการชำระให้พ้นจากความผิดบาปโดยตรง หากแต่หมายถึงของประทานเพื่อที่จะรับใช้พระเจ้า มากกว่าที่จะหมายถึงการสร้างให้มีบุคลิกลักษณะดีขึ้น การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้ผู้เชื่อรู้สึกตัวว่า พระเจ้าได้สถิตอยู่กับเขาจริง ๆ ดังนั้นจึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน่าประหลาดในตัวผู้เชื่อ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มิใช่เป็นการลบล้างอุปนิสัยหรือสันดานเดิมของมนุษย์หรือการชำระจิตใจที่ไม่สะอาด หากแต่เป็นการประทานอำนาจและพระพรในการปฏิบัติพระเจ้า บางครั้งเราอาจจะได้รับของประทานโดยเดชพระวิญญาณ ที่น้อยคนนักจะได้รับ แต่อาจขาดอุปนิสัยที่ค้ำชูข้าง (เทียบ 1 โครินธ์ 13:1-3 – “แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลก ๆ ได้ เป็นภาษามนุษย์ก็ดี เป็นภาษาทูตสวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าเป็นเหมือนฆาตกรหรือหนึ่งที่กำลังส่งเสียง แม้ข้าพเจ้าจะพยากรณ์ได้ และเข้าใจในข้อลับลึกทั้งปวง และมีความรู้ทั้งสิ้น และมีความเชื่อมากยิ่งขึ้นที่สุด พอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย แม้ข้าพเจ้าจะบริจาคของสารพัดเพื่อเลี้ยงคนจน หรือยอมเอาตัวเผาไฟเสีย แต่ไม่มีความรัก จะหาเป็นประโยชน์แก่ข้าพเจ้าไม่” และมัทธิว 7:22,23 – “ในวันนั้นจะมีคนเป็นอันมากร้องแก่เราว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าได้สั่งสอนในพระนามของพระองค์ และได้ขับผีออกด้วยพระนามของพระองค์และได้กระทำการอัศจรรย์มากด้วยออกพระนามของพระองค์มิใช่หรือ ขณะนั้นเราจะกล่าวแก่เขาว่า เราไม่รู้จักเจ้าเลย เจ้าทั้งหลายผู้ประพฤติล่วงพระบัญญัติ จงถอยไปจากเรา”)

การชำระให้พ้นจากความผิดบาป และการประทานอำนาจให้แก่ผู้เชื่อและนำเขาไปสู่ชีวิตแห่งความมีชัยเหนือโลก เนื้อหนังและพญามารนั้น เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จริง แต่การ

กระทำเหล่านี้มิใช่การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ก็เป็รรากฐานที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง เป็นการดีที่เราระลึกถึงพระสัญญาของพระเยซูซึ่งพระองค์ทรงสัญญาว่า จะทรงโปรดให้เราได้รับบัพติศมาสองอย่างคือ รับบัพติศมา “ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และด้วยไฟ” ข้อนี้มิได้หมายความว่า เป็นการรับบัพติศมาที่กลับกันสองประการ คือประการที่หนึ่งหมายถึงพระพร และอีกประการหนึ่งหมายถึงการพิพากษารากศัพท์เดิมของคำนี้ในภาษากรีก มิได้มีความหมายเช่นนั้น แต่หมายถึงการรับบัพติศมาครั้งเดียวกัน ซึ่งมีสองประการ แต่บางคนก็ดูเหมือนว่าได้รับเพียงประการเดียวเท่านั้น คือรับบัพติศมา “ด้วยพระวิญญาณ” ซึ่งความจริงแล้วการรับบัพติศมาด้วย “ไฟ” นั้น ก็จะเป็นของเราด้วย ถ้าเราร้องขอสิทธินี้ ไฟเป็นส่วนที่คั่นดู หลอม เผา ผลาญ ส่องสว่าง ทำให้รุ่งโรจน์ ให้พลังและแผ่ซ่านไป “ไฟ” เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเรามากในทุกวันนี้ และเป็นของเราด้วย ถ้าเรายอมรับเอา

2. ผลการรับบัพติศมา ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) 1 โครินธ์ 12:4-10 – ของประทานนั้นมีต่าง ๆ แต่พระวิญญาณนั้นมีองค์เดียวการปรนนิบัติมีต่าง ๆ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ามีองค์เดียว อาการที่กระทำไปนั้นมีต่าง ๆ แต่เนื่องมาจากพระเจ้าองค์เดียวที่ทรงกระทำสารพัดในทุกคนการปรากฏของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์แก่เขา ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้มีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้มีถ้อยคำประกอบด้วยวิชาความรู้ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีความเชื่อ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว ทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้มีความสามารถรักษาคนป่วย แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียวและทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้ทำการเป็นอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้พยากรณ์ได้ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้รู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้พูดภาษาแปลก ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้แปลภาษานั้น ๆ ได้

ข้อเสนอที่หนึ่ง ลักษณะท่าทาง หรือการสำแดงออก ของผู้ที่รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ละคนนั้น ย่อมไม่เหมือนกัน

“ของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มีต่าง ๆ แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว” ของประทานนั้นมีหลายอย่าง แต่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมกับการงานแต่ละอย่าง ที่พระเจ้าทรงเรียกให้แต่ละคนกระทำ คริสตจักรเปรียบเสมือนร่างกาย ดังนั้น อวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายจึงมีหน้าที่แตกต่างกันไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานของประทาน ให้แก่ผู้ที่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามความเหมาะสมกับการงานที่พระองค์ทรงเรียกให้เขากระทำ ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากคนในคริสตจักรสมัยแรก ที่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มักพูดภาษาแปลก ๆ (กิจการ 10:46,19:6) แต่ไม่ใช่ทุกคน (1 โครินธ์ 12:27-30) ดังนั้นในปัจจุบัน พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงทรงโปรดให้บางคนเป็นผู้

ประกาศ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และบางคนเป็นครูอาจารย์ และบางคนเป็น “ผู้ช่วย” ในการบริหาร
กิจการของพระองค์

(2) 1 โครินธ์ 12:7 – การปรากฏของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคน เพื่อเป็นประโยชน์แก่เขา
ข้อเสนอที่สอง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะประทานของประทาน ให้แก่ทุกคนที่รับบัพติศมาด้วยพระองค์

(3) 1 โครินธ์ 12:11 – แต่ว่าสารพัดการณเหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทานแก่ทุกคน
ให้กระทำตามชอบพระทัยของพระองค์

ข้อเสนอที่สาม พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงโปรดให้ของประทานแก่แต่ละคน ตามที่พระองค์ทรงพอ
พระทัย พระองค์ทรงมีอำนาจสิทธิขาดในการให้ของประทานพิเศษ อำนาจในการรับใช้พระเจ้า และ
กิจการงาน ให้แก่แต่ละบุคคล ตามความเห็นชอบของพระองค์

การเลือกสถานที่ที่จะรับใช้พระเจ้า และการที่จะขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ เตรียมเราไว้ให้
พร้อม เพื่อที่จะรับใช้พระเจ้าที่นั่น ไม่ใช่หน้าที่ของเรา ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะเลือกขอเอาของประทาน
จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ และขอให้พระองค์ประทานของประทานนั้น ๆ ให้แก่เรา หน้าที่ของเราก็คือ
มอบตัวของเราเองให้แก่พระองค์ทุกอย่าง และปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ทุกกรณี ไม่ว่าพระองค์
ทรงต้องการให้เราทำอะไร และอยู่แห่งใด และไม่ว่าเราจะได้รับของประทานอะไรก็สุดแล้วแต่พระองค์
จะเห็นสมควร พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีอำนาจสิทธิขาด และหน้าที่ของเราก็คืออยู่ที่การมอบตัวไว้กับ
พระองค์ เพื่อจัดการกับเราตามความเห็นชอบของพระองค์ ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่เป็นเช่นนั้น คือว่า
พระองค์ผู้มีสติปัญญาและความรักซึ่งไม่มีที่สิ้นสุด ทรงเป็นผู้เลือกสถานที่ หน้าที่ที่จะปฏิบัติ และของ
ประทานที่จะให้แก่ข้าพเจ้า มิใช่ข้าพเจ้าเป็นคนเลือกเอง เพราะข้าพเจ้าไม่สามารถมองเห็นเหตุการณ์
ไกล ไม่อาจทราบอนาคตของตนเอง นอกจากนั้นยังเป็นคนโง่เขลาอีกด้วยการผิดพลาดในการที่ไม่รู้ว่า
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีสิทธิอำนาจเด็ดขาดในเรื่องนี้ ทำให้คนเป็นจำนวนมากขาดพระพร และต้อง
ประสบความผิดหวัง ทั้งนี้ก็เพราะเขาเหล่านั้นพยายามที่จะเลือกของประทานเอาเอง ดังนั้นเขาจึงไม่ได้
รับอะไรเลย แน่แน่นอนเหลือเกิน พระคริสตธรรมคัมภีร์สนับสนุนในการที่เราจะ “แสวงหาของประทาน
อันใหญ่ยิ่ง” (1 โครินธ์ 12:31) และรู้ถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงมีอำนาจเด็ดขาดในเรื่องนี้

(4) กิจการ 1:5,8 – คือพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่า
ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยน้ำแต่ไม่ชำระไม้นานท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่
ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่าน
ทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ลัทธิทั้งมวลพลยูดาสะห์ มณฑลสะมาเรีย และจนถึงที่สุด
ปลายแผ่นดินโลก”

ข้อเสนอที่สี่ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นการรับอำนาจในการรับใช้พระเจ้า

ฤทธิ์อำนาจแต่ละอย่างที่พระเจ้าประทานให้ผู้เชื่อแต่ละคนนั้นอาจแตกต่างกันไป แต่จะเป็นอย่างไร ก็ล้วนมีฤทธิ์อำนาจด้วยกันทั้งสิ้น และเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอย่างแท้จริง ฉะนั้นผู้ที่ศึกษาหนังสือเล่มนี้ ผู้ใดที่ยังไม่ได้รับบัพติศมาพระวิญญูณบริสุทธิ์ หากจะแสวงหาตามวิถีทางของพระเจ้าแล้ว ก็จะได้รับฤทธิ์อำนาจในการปฏิบัติพระเจ้า อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อนเลย กล่าวคือ จะได้รับฤทธิ์อำนาจในการดำเนินกิจการงาน ที่พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรไว้ให้โดยเฉพาะ แต่ผลของการรับฤทธิ์อำนาจนี้ อาจไม่ปรากฏในทันที ระหว่างนำผู้อื่นให้รับความรอดก็ได้ (กิจการ 7: 55-60)

(5) กิจการ 4:29,31 – บัดนี้พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดทอพระเนตรการขู่ของเข และโปรดประทานให้ผู้ทาสของพระองค์ กล่าวด้วยคำของพระองค์ด้วยใจกล้า เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และชนทั้งหลายประกอบด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ได้กล่าวคำของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ

ข้อเสนอที่ห้า การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ทำให้มีใจกล้าในการเป็นพยาน และในการรับใช้พระเจ้า

การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ เปลี่ยนคนขลาดให้เป็นคนกล้าหาญ(เทียบ กิจการ 4: 8-12)

(6) กิจการ 2:4,7,8,11 – เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาต่าง ๆ ตามที่พระวิญญูณได้ทรงโปรดให้พูด คนทั้งปวงจึงพากันประหลาดและอัศจรรย์ใจพูดว่า “คุณแน่คนที่ทั้งหลายที่พูดกันนั้น เป็นชาวกาลิลีทุกคนไม่ใช่หรือ เหตุไฉนเราทุกคนได้ยินเขาพูดภาษาของบ้านเกิดเมืองนอนของเรา ชาวเกาะเกรตและชาวประเทศอาร์เบีย เราทั้งหลายก็ได้ยินชนเหล่านี้ กล่าวถึงการอิทธิฤทธิ์ของพระเจ้าในภาษาของเราเอง”

กิจการ 4:31,33,8-10 – เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และชนทั้งหลายประกอบด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ได้กล่าวคำของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ อัครสาวกจึงประกอบด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่ง และได้เป็นพยานว่าพระเยซูเจ้าได้ทรงคืนพระชนม์แล้ว และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่กับเขาทุกคน ขณะนั้นเปโตรประกอบด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ จึงกล่าวแก่เขาว่า “ดูก่อนท่านผู้ครอบครองพลเมืองและผู้เฒ่าทั้งหลาย วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายจะถามข้าพเจ้า ถึงการคุณซึ่งได้กระทำแก่คนป่วยนี้ว่า เขาหายเป็นปกติโดยเหตุอะไร ก็ให้ท่านทั้งหลายกับบรรดาพลอิสราเอลทราบเถิดว่าโดยพระนามของพระเยซูคริสต์ชาวนาซาเร็ธ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ตรึงไว้ที่กางเขน และซึ่งพระเจ้าได้ทรงโปรดให้คืนพระชนม์ โดยพระองค์นั้นคนป่วยนี้ที่ยืนอยู่ต่อหน้าทั้งหลาย ได้หายเป็นปกติ”

กิจการ 9:17,20 – แล้วอะนาเนียก็ไป และเข้าไปในศิกลางมีอบนซาโล กล่าวว่า “พี่ซาโลเอ๋ย พระเจ้าคือพระเยซูผู้ได้ปรากฏแก่ท่านกลางทาง ที่ท่านมานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อจะให้ท่านเห็นได้

อีก และเพื่อให้ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มบริบูรณ์” ในเวลานั้นท่านได้เทศนาในธรรมศาลา ประกาศกล่าวด้วยพระเยซูว่า พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า

กิจการ 10:44-46 – เมื่อเปโตรกำลังกล่าวคำเหล่านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเสด็จลงมาสถิตอยู่กับคนทั้งปวงที่ฟังนั้น ฝ่ายพวกที่ได้รับพิธีสนับ ซึ่งเชื่อถือในพระเยซูเจ้า คือคนทุกคนที่มาด้วยกันกับเปโตร ก็ประหลาดใจเพราะว่า พระเจ้าได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ลงมาสวมทับคนต่างชาติด้วย เหตุว่าเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาต่าง ๆ และยกยอสรรเสริญพระเจ้า

เอเฟซัส 5:18,19 – และอย่าเมาเหล้าองุ่น อันเป็นเหตุให้เสียคนไป แต่จงประกอบด้วยพระวิญญาณ จงสนทนากันด้วยคำไพเราะอย่างเพลงสดุดี เพลงนมัสการ และเพลงสรรเสริญคือร้องเพลง และกล่าวคำสรรเสริญในใจของท่านทั้งหลายถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้อเสนอที่หก การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้ผู้ที่รับนั้นอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า และพระคริสต์ และทำให้สนใจในสิ่งของฝ่ายจิตวิญญาณ

บุคคลที่เต็มล้นไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะไม่ลุ่มหลงต่อการร้องรำทำเพลง และการสนุกสนานของชาวโลก ในเมื่อฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในตัวเขา หากพระวิญญาณบริสุทธิ์สวมทับคนหนึ่งคนใด ขณะที่เขากำลังฟังเพลงของชาวโลก จะทำให้เขาไม่รู้สึกลึกลับใจต่อเพลงนั้น แต่จะทำให้เขากระตือรือร้น สนใจที่จะฟังเรื่องราวเกี่ยวกับพระคริสต์เพิ่มขึ้น

สรุปข้อเสนอ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือการที่พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาสวมทับผู้เชื่อ และทรงเติมจิตใจของเขาให้เต็มล้นด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับความจริง พระองค์ทรงครอบครองอวัยวะทุกส่วนของร่างกายของเขา และทรงให้ของประทานแก่เขา ซึ่งเขาไม่เคยมีมาก่อนเลย เพื่อเตรียมเขาให้พร้อม ที่จะปฏิบัติพระเจ้า ในงานที่พระองค์ทรงเรียกให้เขากระทำ

3. ความจำเป็นที่จะต้องรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) ลูกา 24:48,49 – ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น และนี่แน่ะเราจะอำนวยให้คำสัญญาแห่งพระบิดาของเราสำเร็จที่ท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม กว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน

กิจการ 1:4,5,8 – เมื่อพระองค์ได้ทรงประชุมกับอัครสาวกพร้อมกัน จึงกำชับเขามิให้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามสัญญาของพระบิดา คือพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ.....” “.....แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ลึนทั้งมณฑลยูดาห์ มณฑลสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระเยซูทรงห้ามอัครสาวกมิให้ลงมือทำงาน ซึ่งพระองค์ทรงเรียกให้เขากระทำนั้น จนกว่าจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ เสียก่อน

หมายเหตุข้อที่ 1 แม้ว่าอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ จะมีประสบการณ์ในการรับใช้พระเจ้ามาแล้ว นอกจากนั้นยังมีความสนิทสนมกับพระเยซูคริสต์อย่างใกล้ชิด และได้รับการสั่งสอนอบรมจากพระองค์มาเป็นเวลานาน แต่ประสบการณ์เหล่านั้น ก็ไม่ได้ทำให้อัครสาวกเตรียมตัว ให้พร้อมที่จะรับใช้พระเจ้า ในงานที่พระองค์ทรงเรียกให้ทำเขาเหล่านั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับบัพติศมา ด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ เสียก่อน จึงจะเป็นการเตรียมพร้อมที่สมบูรณ์

หมายเหตุข้อ 2 เมื่อได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์แล้ว ก็จำเป็นต้องรีบดำเนินงานนั้น ให้เสร็จโดยเร็ว ประชากรทั้งโลกกำลังพินาศ และบรรดาอัครสาวกเท่านั้นที่รู้ความจริงเกี่ยวกับความรอด กระนั้นพระเยซูคริสต์ก็ยังตรัสสั่งไว้อย่างเด็ดขาดว่า “จงคอยท่า” จนกว่าจะถึงเวลานี้ ย่อมยืนยันให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นการเตรียมตัวไว้ให้พร้อมเพื่อรับใช้พระเจ้า ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัย

(2) กิจการ 10:38 – คือเรื่องพระเยซูชวาวนาซาเร็ธว่า พระเจ้าได้ทรงชโลมพระองค์โดยพระวิญญานบริสุทธิ์ และโดยฤทธานูภาพอย่างไร และพระเยซูได้เสด็จไปกระทำคุณ และรักษาบรรดาคน ซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าได้สถิตอยู่กับพระองค์ (เทียบ ลูกา 3:22, 4:1,17,18 - และพระวิญญานบริสุทธิ์ ทรงรูปสัณฐานเหมือนนกพิราบได้ลงมาบนพระองค์ และมีพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” พระเยซูประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ได้กลับไปจากแม่น้ำยาร์เด้น และพระวิญญานได้นำพระองค์ไปในป่า..... พระเยซูได้เสด็จกลับมาด้วยเดชพระวิญญานยังมณฑลกาลิลี และกิตติศัพท์เลื่องลือไปทั่วตำบลที่อยู่รอบนั้น.....เขาจึงส่งพระคัมภีร์อิสยาห์ ศาสดาพยากรณ์ให้แก่พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงคลี่หนังสือนั้นออกก็ค้นพบข้อที่เขียนไว้ว่า พระวิญญานของพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงชโลมตั้งข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศกิตติคุณแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้บอกแก่พวกเขลยว่า เขาจะได้กลับเป็นไท ให้บอกแก่คนดาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้บอกแก่คนที่ถูกกดขี่ข่มเหงว่าจะได้พ้นทุกข์)

ข้อเสนอที่สอง แม้ว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า พระองค์ก็มีได้ทรงปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ จนกระทั่งพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้า ได้เสด็จลงมาประทับอยู่กับพระองค์อันเป็นการ “ชโลมพระองค์ด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ และฤทธานูภาพ”

(3) กิจการ 8:14-16 – เมื่ออัครสาวกซึ่งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ได้ยินว่าชาวสะมาเรียได้รับคำของพระเจ้าแล้ว จึงให้เปโตรกับยอห์นไปหาเขา ครั้นเปโตรกับยอห์นไปถึงก็อธิษฐานเพื่อเขา เพื่อให้เขา

ได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ ยังไม่ได้ลงมาสถิตอยู่กับผู้ใด เป็นแต่ได้รับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูคริสต์เจ้าเท่านั้น

กิจการ 19:1,2 – ขณะเมื่ออะเปโลยังอยู่ในเมืองโครินธ์นั้น เปาโลจึงไปตามแวนแคว้นฝ่ายเหนือแล้วมายังเมืองเอเฟซัส และได้พบสาวกบางคน จึงถามเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์หรือเปล่า” เขาตอบว่า “เปล่า แม้พระวิญญานบริสุทธิ์ เราก็ยังไม่เคยได้ยินว่ามีเลย”
ข้อเสนอที่สาม เมื่ออัครสาวกได้พบผู้เชื่อถือพระคริสต์ ก็ได้ถามเขาในทันทีว่า เขาได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์แล้วหรือยัง ถ้าคนเหล่านั้นยังไม่ได้รับ อัครสาวกก็อธิบาย และแนะนำให้เขาวิ่งถึงพระวิญญานบริสุทธิ์ และให้รับเอาไว้

สรุปข้อเสนอ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคริสเตียนทุกคน เพื่อเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมที่จะปฏิบัติตามที่พระเจ้าทรงเรียกและมอบหมายให้กระทำ

4. ผู้ใดบ้างที่สามารถรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

กิจการ 2:38,39 – ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า “จงกลับใจเสียใหม่ และรับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อความผิดบาปของท่านจะทรงยกเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญานบริสุทธิ์ ด้วยว่าคำที่ตรัสสัญญานั้น ได้แก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือ ทุกคนที่พระเจ้าของเราจะทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์

(พระสัญญาในข้อพระธรรมเหล่านี้คือ “การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์” หรือ “การรับพระราชทานพระวิญญานบริสุทธิ์” เทียบ กิจการ 1:4, 2:33 และข้ออื่น ๆ ที่ใกล้เคียง)

ข้อเสนอ การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ มิใช่มีไว้สำหรับอัครสาวก หรือผู้ที่อยู่ในสมัยของอัครสาวกโดยเฉพาะเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับ “ทุกคนที่อยู่ไกล คือ ทุกคนที่พระเจ้าของเราทรงเรียก...” กล่าวคือ หมายถึงผู้ที่เชื่อถือพระเจ้าทุกคนทุกยุคทุกสมัย ถ้าผู้เชื่อผู้ใด ในสมัยใด ไม่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ก็เป็นเพราะผู้นั้นมิได้อำสวามิภักดิ์ของตน ซึ่งมีอยู่ในพระคริสต์

5. การประกอบหรือเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

กิจการ 2:4 – เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาต่าง ๆ ตามที่พระวิญญานได้ทรงโปรดให้พูด

กิจการ 4:8,31 – ขณะนั้นเปโตรประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ จึงกล่าวแก่เขาว่า “ดูก่อนท่านผู้ครอบครองพลเมืองและผู้เฒ่าทั้งหลาย.....” เมื่อเขาอธิษฐานแล้ว ที่ซึ่งเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสวและชนทั้งหลายประกอบด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ได้กล่าวคำของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ

ข้อเสนอ พระคริสตธรรมคัมภีร์กล่าวถึงเปโตรสามครั้งว่า เปโตรเป็นผู้ “ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงครั้งเดียว ยังไม่เป็นการเพียงพอในการรับใช้พระเจ้า เราจำเป็นต้องได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพิ่มเติมทุกครั้งที่เราปฏิบัติงานใหม่

6. เงื่อนไขในการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

(1) กิจการ 2:38 - ... จงกลับใจเสียใหม่ และรับบัพติศมาในนามแห่งพระเยซูคริสต์สิ้นทุกคน เพื่อความคิดบาปของท่านจะทรงยกเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 10:44 - เมื่อเปโตรกำลังกล่าวคำเหล่านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเสด็จลงมาสถิตอยู่กับคนทั้งปวงที่ฟังนั้น เทียบ กิจการ 15:8,9 - พระเจ้าผู้ทรงทราบในใจมนุษย์ได้ทรงรับรองคนต่างชาตินั้น และได้ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เขาเหมือนได้ประทานแก่พวกเรา พระองค์ไม่ทรงถือว่าเรากับเขาผิดกันอย่างไร แต่ทรงชำระใจเขาให้บริสุทธิ์ โดยความเชื่อ

กาลาเทีย 3:2 -ท่านทั้งหลายได้รับพระวิญญาณนั้น โดยการประพุดิตตามพระบัญญัติหรือหรือได้รับโดยความเชื่อ

ข้อเสนอที่หนึ่ง การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้คือ การกลับใจใหม่ การเชื่อฟังในพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด (โดยไม่ได้อาศัยการประพุดิตตามพระบัญญัติ) และการรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพื่อรับการชำระให้พ้นจากความผิดบาป

(2) กิจการ 16:2,6 - จึงถามเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายเชื่อนั้น ท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือเปล่า” เขาตอบว่า “เปล่า แม้พระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็งยังไม่เคยได้ยินว่ามีเลย” เมื่อเปาโลได้วางมือบนเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนเขา เขาจึงพูดเป็นสำเนียงต่าง ๆ และได้ทำนายด้วย

ข้อเสนอที่สอง สำหรับผู้ที่เชื่อในพระเยซูคริสต์ บางครั้งการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ขึ้นอยู่กับคนที่ผู้เชื่อรู้ว่า มีพระพรเช่นนี้ซึ่งเขาขอรับได้ และพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้เขาได้รับไว้แม้ในทุกวันนี้

(3) กิจการ 5:32 - พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าได้ประทานให้ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์

ข้อเสนอที่สาม พระเจ้าทรงโปรดประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ แก่ผู้ที่เชื่อฟังพระองค์

การเชื่อฟังในที่นี้ หมายถึงการอ่อนน้อมถวายตัวแก่พระเจ้า โดยปราศจากข้อแม้ การเชื่อฟังเช่นนี้ หมายถึงการกลับใจใหม่ และเชื่อฟังพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่ง ที่จะนำไปสู่การรับพระพร และเป็นจุดสำคัญที่คนนับพัน ๆ มักผิดพลาดในทุกวันนี้

(4) กิจการ 8:15,16 – ครั้นเปโตรกับยอห์นไปถึง ก็อธิษฐานเพื่อเขา เพื่อให้เขาได้รับพระ
วิญญานบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ยังไม่ได้ลงมาสถิตอยู่กับผู้ใด.....(ดูข้อ 17 ด้วย)
ข้อเสนอที่ดี การให้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์นั้น พระเจ้าประทานให้แก่ผู้ที่เชื่อในพระเยซู
คริสต์ ที่ได้รับบัพติศมาด้วยน้ำแล้ว (ข้อ 12) เป็นการตอบคำอธิษฐาน (เทียบ ลูกา 11: 13) บางคนอาจ
อธิษฐานมากมาย ด้วยใจร้อนรน แต่เขาก็มิได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์เลย ทั้งนี้ก็เพราะเขา
มิได้อธิษฐานด้วยใจเชื่อ (ยากอบ 1:6, 7) ความเชื่อที่จะให้ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานนั้นก็
เช่นเดียวกับการรับพระพรทุกอย่าง คือว่าเป็นความเชื่อที่ยอมรับว่าพระพรนี้เป็นของตนเองแล้ว (มะระ
โก 11:24, 1 ยอห์น 5:14, 15)

บทที่ 8 พระราชกิจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงกระทำในศาสนา

พยากรณ์ และอัครสาวก

1. ลักษณะพิเศษของพระราชกิจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในศาสนาพยากรณ์และอัครสาวก

(1) 1 โครินธ์ 12:4,8-11,28,29 – ของประทานนั้นมีต่าง ๆ แต่พระวิญญาณนั้นมีองค์เดียว ด้วยพระวิญญาณทรงโปรดประทานแก่คนหนึ่ง ให้มีถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้มีถ้อยคำประกอบด้วยวิชาความรู้แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีความเชื่อแต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่ง ให้มีความสามารถรักษาคนป่วย แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้ทำการเป็นอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้พยากรณ์ได้ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้รู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้พูดภาษาแปลก ๆ และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้แปลภาษานั้น ๆ ได้แต่ว่าสารพัดการณเหล่านั้น พระวิญญาณองค์เดียวได้ประทานแก่ทุกคน ให้กระทำตามชอบพระทัยพระองค์ ฝ่ายพระเจ้าทรงโปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คืออัครสาวกเป็นชั้นนอก ศาสดาพยากรณ์เป็นชั้น โท อาจารย์เป็นชั้นตรี แล้วต่อนั้นมา ก็มีผู้กระทำอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ ผู้รักษาโรคต่าง ๆ ผู้อุปการะและผู้ครอบครอง และผู้รู้ภาษาแปลก ๆ คนเหล่านั้นเป็นอัครสาวกทุกคนหรือเป็นศาสดาพยากรณ์ทุกคนหรือ เป็นครูทุกคนหรือ กระทำการอิทธิฤทธิ์ได้ทุกคนหรือ

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในอัครสาวกและในศาสดาพยากรณ์ แตกต่างจากพระราชกิจของพระองค์ ในผู้เชื่ออื่น ๆ พระองค์ทรงโปรดประทานของประทานพิเศษให้แก่สาวกและศาสดาพยากรณ์ เพื่อจุดมุ่งหมายพิเศษของพระองค์

หลักคำสอนซึ่งเป็นที่แพร่หลายและเป็นที่ยึดมั่นดีในสมัยปัจจุบันคือหลักคำสอนที่ว่า การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในตัวของนักเทศน์ ครู อาจารย์ และผู้เชื่อทั้งหลาย คือการประทานความสว่างให้แก่เขาเหล่านั้น และการนำเขาให้รู้ซึ่งถึงความจริง และเข้าใจในพระวาระของพระเจ้านั้น เป็นการงานชนิดเดียวกันกับการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในตัวศาสดาพยากรณ์ และบรรดาอัครสาวก เพียงแต่แตกต่างกันเล็กน้อยเท่านั้น หลักคำสอนนี้ไม่ตรงกับหลักคำสอนของพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ และไม่เป็นความจริง เพราะเป็นการมองข้าม โดยละเลยหลักความจริงซึ่งกล่าวไว้อย่างละเอียดชัดเจนในพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ว่า “ของประทานนั้นมีต่าง ๆ แต่พระวิญญาณนั้นมีองค์เดียว” การปรนนิบัติ

นั้นมีต่าง ๆ” และ “อาการที่นำไปนั้นมีต่าง ๆ” (1 โครินธ์ 62:4,6) และคนเหล่านั้นก็ใช้ว่าเป็นศาสนาพยากรณ์ หรือเป็นอัครสาวกกันทุกคนก็หาไม่ (1 โครินธ์ 12:29)

หมายเหตุ ผู้ที่ไม่เอาใจใส่ต่อความแตกต่าง ระหว่างพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในบรรดาอัครสาวกและศาสนาพยากรณ์ และพระราชกิจของพระองค์ในผู้อื่น มักอ้างถึงข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์ ซึ่งกล่าวไว้ว่า บะซาเล็ด “ประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า” เพื่อสร้างผลของพระเจ้า (อพยพ 31:1-11) และยึดถือเป็นการพิสูจน์ว่า การคล้อยที่ศาสนาพยากรณ์ได้รับจากพระเจ้านั้น ก็มีได้แตกต่างไปจากการคล้อยที่พวกจิตกรและสถาปนิกได้รับ แต่เขาเหล่านั้นอาจไม่ทราบ หรือล้มความจริงว่า ผลพลานั้นจะต้องสร้างขึ้นตามแบบที่พระเจ้าได้สำแดงให้แก่โมเสสบนภูเขา (อพยพ 25:9,40) ผลพลานั้นเอง จึงเป็นการพยากรณ์ และเป็นการเปิดเผยความจริงของพระเจ้า เพราะไม่ทองคำ เงิน ทองแดง ผ้า หนังสัตว์ และอื่น ๆ ที่ใช้ในการสร้างผลพลากลายเป็นพระคำรับสั่งของพระเจ้า

ในปัจจุบันนี้มีผู้ให้เหตุผล เกี่ยวกับการคล้อยของพระเจ้าไว้หลายประการ ซึ่งหากพิจารณาแต่เพียงผิวเผินแล้ว ก็ดูเหมือนว่าเป็นการแสดงความรู้สูงมาก แต่ถ้าพิจารณาให้ถ่องแท้ หรือนำไปเปรียบเทียบกับพระวาทะของพระเจ้าแล้ว ข้อคิดเห็นเหล่านี้จะกลายเป็นความคิดเห็นที่ไม่มีคุณค่าอะไรเลยในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ไม่มีครั้งใดที่พระเจ้าจะทรงคล้อยมนุษย์มากเท่ากับการสร้างผลปลา หากบรรดาบุคคลที่ชอบติเตียนพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้ศึกษาถึงผลปลาให้มากยิ่งขึ้นแล้ว เขาคงต้องละทิ้ง ทฤษฎีที่ใช้ไม่ได้ของเขาอย่างแน่นอน

2.ผลแห่งการปฏิบัติพระราชกิจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในศาสนาพยากรณ์และอัครสาวก

(1) เอเฟซัส 3:5 – ซึ่งในสมัยก่อน ๆ ไม่ได้ทรงโปรดสำแดงแก่มนุษย์ เหมือนอย่างบัดนี้ทรงโปรดสำแดงแก่พวกอัครสาวกอันบริสุทธิ์ และแก่พวกศาสนาพยากรณ์ทางพระวิญญาณ
ข้อเสนอที่หนึ่ง ความจริงซึ่งพระเจ้าได้ทรงซ่อนไว้ ไม่สำแดงให้มนุษย์รู้ และก็ไม่มีผู้ใดค้นพบ และไม่อาจค้นพบได้ด้วยการใช้เหตุผลของมนุษย์ มาเป็นเวลาหลายยุคหลายสมัยแล้วนั้น พระเจ้าได้ทรงสำแดงแก่อัครสาวก และศาสนาพยากรณ์ โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ มีความจริงอยู่มากมายหลายประการที่มนุษย์ยังไม่เคยค้นพบมาก่อนเลย และไม่อาจค้นพบได้ด้วยตนเอง แต่โดยพระกรุณาธิคุณอันใหญ่หลวงของพระบิดาเจ้า พระองค์ได้ทรงสำแดงให้แก่บุตรของพระองค์ โดยทางผู้รับใช้ของพระองค์ คือศาสนาพยากรณ์และอัครสาวก ทั้งนี้ทำให้เราทราบถึงความโง่เขลาของมนุษย์ในการพิสูจน์ข้อความในพระคริสตธรรมคัมภีร์ โดยอาศัยเหตุผลของตนเอง ความจริงแห่งพระเจ้านี้สูงกว่าความนึกคิดของมนุษย์ ความรู้สึกนึกคิดแบบคริสเตียนที่แท้จริง เป็นผลแห่งการศึกษาค้นคว้าความจริงแห่งพระคริสตธรรมคัมภีร์ และให้ความจริงนั้นซึมซาบเข้าไปในจิตใจ หากว่าความรู้สึกของเราแตกต่างจากพระวาทะของพระเจ้า ก็แสดงว่าความรู้สึกนึกคิด

ของเรา มิใช่ความรู้สึกตามแบบคริสเตียนอย่างแท้จริง ดังนั้นเราไม่ควรโน้มน้ำหนักการสำแดงของพระเจ้า ให้ลงมาสู่ระดับความรู้สึกนึกคิดของเรา แต่ควรทำให้ความรู้สึกของเราสูงขึ้น สู่ระดับเดียวกันกับพระ วาณะของพระเจ้า

(2) 1 เปโตร 1:10-12 – พวกผู้พยากรณ์ก็ได้ถอดส่าห์สืบค้นหา ในความรอดนั้น และได้พยากรณ์ ถึงพระคุณซึ่งจะบังเกิดแก่ท่านทั้งหลาย และสืบค้นหาเวลาซึ่งพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้สถิตอยู่ใน เขา ได้ทรงสำแดงนั้น จะเป็นเมื่อใดหรือเวลาอย่างไร เมื่อพระวิญญาณนั้น ได้ตรัสพยากรณ์ถึงความทุกข์ ทรมาณของพระคริสต์ และถึงสง่าราศีที่จะมาภายหลังความทนทุกข์ทรมาณนั้น ก็ทรงโปรดสำแดงให้ พวกพยากรณ์นั้นทราบว่า ที่ท่านเหล่านั้นได้ปรนนิบัติในเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นก็ไม่ใช่สำหรับพวกเขาเอง แต่สำหรับเราทั้งหลาย บัดนี้คนเหล่านั้นที่ประกาศกิตติคุณแก่ท่านทั้งหลาย ก็ได้กล่าวสิ่งเหล่านั้นแก่ ท่านแล้ว โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงโปรดประทานลงมาจากสวรรค์และพวกทูตสวรรค์ก็มีความ ปรารถนาจะพิจารณาในเหตุการณ์เหล่านั้น

ข้อเสนอที่สอง ความจริงที่พระเจ้าทรงสำแดงแก่บรรดาศาสดาพยากรณ์นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความนึกคิด ของเขาเองเลย พระวิญญาณของพระคริสต์ ซึ่งสถิตอยู่ในเขาเหล่านั้นต่างหาก ทรงสำแดงให้เขาทราบ ศาสดาพยากรณ์เหล่านั้น จึงได้ใคร่ครวญหาความหมายของสิ่งเหล่านั้น ซึ่งไม่ได้มาจากความนึกคิดของ เขาเอง หากแต่มาจากพระเจ้า

(3) 2 เปโตร 1:21 – ด้วยว่าคำพยากรณ์นั้น เมื่อก่อนไม่ได้เป็นไปตามน้ำใจมนุษย์ แต่ว่ามนุษย์ได้ กกล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงคลอใจให้กล่าวนั้น

ข้อเสนอที่สาม ไม่มีคำพยากรณ์ใด ๆ ที่ศาสดาพยากรณ์ พยากรณ์ขึ้นตามใจตนเอง เขาเหล่านั้น ได้ พยากรณ์ไว้ตามที่พระเจ้าทรงนำ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้คลอใจ

(4) ฮีบรู 3:7 – เหตุฉะนั้นตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสว่า “วันนี้ถ้าท่านทั้งหลายจะได้ยินพระ สุรเสียงของพระองค์.....”

ฮีบรู 10:15,16 – และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพยานฝ่ายเราด้วย เพราะว่าครั้งได้ตรัสไว้ แล้วว่า “นี่แน่ะเป็นคำสัญญาไมตรี ซึ่งเราจะทำไว้กับเขาทั้งหลาย เมื่อวันเหล่านั้นล่วงไปแล้ว” องค์พระ ผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า “บัญญัติของเรา เราจะใส่ไว้ในใจเขาทั้งหลาย และจะจารึกไว้ในจิตใจของเขาด้วย”

กิจการ 28:25 – เมื่อเขาไม่เห็นพ้องด้วย เขาก็จะลาไป เปาโลก็ได้กล่าวข้อความแถมท้ายว่า พระวิญญาณ บริสุทธิ์ตรัสแก่บรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย โดยอิชยาห์ผู้พยากรณ์ถูกต้องดีแล้ว

2 ซามูเอล 23:2 – พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้า และพระคำรัสของพระองค์อยู่ ที่ลิ้นของข้าพเจ้า

ข้อเสนอที่สี่ พระวิญญูณบรสิทุทธิเป็นผู้ตรัสคำพยากรณ์เหล่านั้น ให้แก่ศาสดาพยากรณ์ ดังนั้นคำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ ก็คือพระคำรัสของพระวิญญูณบรสิทุทธินั่นเอง

ศาสดาพยากรณ์เป็นเพียงปาก ซึ่งพระวิญญูณบรสิทุทธิ ทรงใช้ในการตรัส ในฐานะที่ศาสดาพยากรณ์เป็นเพียงมนุษย์ ฉะนั้นจึงอาจทำผิดพลาดได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ๆ แต่พระวิญญูณบรสิทุทธิ ทรงสอนทรงใช้ และสวมทับเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงนำเขา ทรงคลอใจเขา เขาย่อมไม่ผิดพลาดในคำสอน คำสอนนั้นมีใช้ของเขาเหล่านั้น แต่เป็นของพระวิญญูณบรสิทุทธิ เป็นคำตรัสของพระเจ้า มิใช่ถ้อยคำของศาสดาพยากรณ์เอง ตัวอย่างเช่น อัครสาวกเปาโล เมื่อก่อนนั้นท่านได้กระทำผิดอยู่หลายประการแต่เมื่อท่านเป็นอัครสาวกแล้ว ท่านได้รับการสั่งสอนโดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญูณบรสิทุทธิ และเมื่อเปาโลทำการสั่งสอนโดยการนำของพระวิญญูณบรสิทุทธิ ท่านก็มีได้สอนอะไรผิดพลาดไปเลย หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งก็คือว่า พระวิญญูณบรสิทุทธิทรงสอนโดยทางอัครสาวกเปาโล ฉะนั้นคำสั่งสอนของท่านจึงไม่ผิดพลาดเช่นเดียวกับพระเจ้าผู้ไม่ผิดพลาดนั่นเอง ขอให้เราสังเกตดูความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของเปาโล ในฐานะเป็นเพียงปุถุชนคนหนึ่ง กับคำสั่งสอนของท่านในฐานะที่เป็นอัครสาวก พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกเอาคำสั่งสอนของท่านในฐานะที่เป็นอัครสาวกเอาไว้ ยกเว้นข้อความใน 1 โครินธ์ 7:6,25 ที่ว่า “ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวเช่นนี้ ข้าพเจ้ากล่าวตามอัตโนมติ มิใช่ตามพระบัญชา....เรื่องพวกสาวกพรหมจารีนั้น ข้าพเจ้ามิได้รับพระบัญชาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าขอเตือนสติตามความเห็นชอบของข้าพเจ้า ดังผู้ที่ได้รับพระคุณจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นผู้ที่วางใจได้.....” ในที่นี้ดูเหมือนว่าอาจารย์เปาโลไม่แน่ใจว่า ข้อความดังกล่าวเป็นพระบัญชาของพระเจ้า ฉะนั้นท่านจึงบอกให้ผู้อ่านรับทราบไว้ ทั้งนี้ย่อมจะทำให้เรามีความแน่ใจในคำสอนอื่น ๆ ของท่านได้ว่าเป็นพระบัญชาของพระเจ้า

มีบางคนกล่าวว่า เปาโลได้สอนไว้ในจดหมายฝากฉบับต้น ๆ ของท่านว่า พระเยซูคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาในสมัยของท่านนั้น เป็นการสอนที่ผิดพลาด แต่แท้ที่จริงแล้ว เปาโลมิได้สอนเช่นนั้นเลย ใน 1 เธสะโลนิกา 4:17 – (“ภายหลังนั้นเราผู้ยังเป็นอยู่และคอยอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆ พร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในท้องฟ้าอย่างนั้นแหละเราจึงจะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์”) ขณะที่อาจารย์เปาโลยังมีชีวิตอยู่ ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ท่านย่อมไม่นับตัวท่าน รวมอยู่ในกลุ่มของบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้ว เมื่อท่านกล่าวถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ แต่ท่านอาจเชื่อว่า ท่านคงยังมีชีวิตอยู่ในวันเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ การเตรียมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูนั้น นับเป็นสภาพที่เหมาะสมอย่างยิ่ง สำหรับผู้เชื่อทุกยุคทุกสมัย เปาโลอาจจะเชื่อมั่นว่า ท่านคงมีชีวิตอยู่ในวันเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์เจ้า แต่ท่านมิได้สอนอย่างนั้น พระวิญญูณบรสิทุทธิทรง

ป้องกัน มิให้ท่านสอนผิดพลาดในเรื่องนี้ เช่นเดียวกับที่ทรงป้องกันท่าน มิให้สอนผิดพลาดในคำสอนอื่น ๆ

(5) 1 โครินธ์ 2:31 – คือสิ่งเหล่านั้นที่เราได้กล่าวด้วยถ้อยคำ ซึ่งมีปัญญาของมนุษย์สอนไว้ แต่ด้วยถ้อยคำซึ่งพระวิญญาณได้ทรงสั่งสอน สมกับสิ่งซึ่งเป็นพระวิญญาณ

ข้อเสนอที่ห้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้สถิตอยู่ในอัครสาวก ไม่เพียงแต่สอนให้เกิดความนึกคิด หรือ “เนื้อเรื่อง” เท่านั้น แต่ยังทรงสอนให้ใช้ถ้อยคำในการอธิบายความนึกคิดนั้นอีกด้วย

เรื่องนี้มิใช่เพียงแต่อ้างจากความจริงที่ว่า ความนึกคิดย่อมถ่ายทอดจากจิตใจของบุคคลหนึ่ง ไปสู่อีกบุคคลหนึ่งด้วยถ้อยคำเท่านั้น แต่หากการใช้ถ้อยคำผิดพลาด ก็จะทำให้ความนึกคิดนั้นต้องผิดพลาดไปด้วย พระคริสตธรรมคัมภีร์ได้กล่าวถึงข้อนี้อย่างชัดเจน ไม่มีตอนใดที่จะชัดเจน เท่ากับคำพูดของอัครสาวกเปาโลที่ว่า “โดยถ้อยคำ ซึ่งพระวิญญาณได้ทรงสั่งสอน” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทราบล่วงหน้าว่า มนุษย์ในสมัยนี้จะมีความคิดเห็นผิดไปจากพระคริสตธรรมคัมภีร์ และมีทฤษฎีที่ผิดพลาดเกี่ยวกับการงานของพระองค์ ในชีวิตจิตใจของอัครสาวก

ผู้ใดยิ่งศึกษาพระวาจาของพระองค์อย่างพิถีพิถันระหว่า ละเอียดถี่ถี่ถ้วนมากเท่าใด ผู้นั้นก็จะยิ่งตระหนักในความถูกต้องของถ้อยคำที่ใช้ในการอธิบายมากขึ้นเท่านั้น ส่วนผู้ที่ศึกษาหลักคำสอนเกี่ยวกับการคล้อยของพระเจ้าอย่างผิวเผินก็อาจเห็นเป็นเรื่องน่าขบขัน และไม่น่าเชื่อ แต่สำหรับผู้ที่ได้กลับใจใหม่ และรับการสั่งสอนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้ไตร่ตรองถึงถ้อยคำ ที่ใช้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ทุก ๆ วันทุก ๆ ปีย่อมรู้ว่าพระสติปัญญาของพระเจ้านั้นมีอยู่ในทุก ๆ คำที่ใช้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ เท่า ๆ กับที่มีอยู่ในความหมาย ที่อ้างด้วยถ้อยคำเหล่านั้น ความยุ่งยากต่าง ๆ ในการเข้าใจพระคริสตธรรมคัมภีร์จะหมดสิ้นไป หากว่าเราได้สังเกตดูถ้อยคำที่ใช้ในนั้น การเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ จะทำให้เราเข้าใจความหมายของพระคริสตธรรมคัมภีร์ผิดพลาดไป แต่การยอมรับเอาถ้อยคำตามที่บันทึกไว้แล้วนั้น ก็จะทำให้ความยุ่งยากหายไป และความจริงก็จะปรากฏขึ้นอย่างเด่นชัด

การเนรมิตสร้างของพระเจ้า จะปรากฏแก่เราอย่างชัดเจน หากเราศึกษาพิจารณาด้วยการพิถีพิถันระหว่า ละเอียดถี่ถี่ถ้วน เช่น โดยการใช้อุปมาอุปไมยที่สง่างามและดี ๆ เราก็จะเห็นภาพขยายของวัตถุนั้นได้อย่างชัดเจนขึ้น ทำนองเดียวกัน การคล้อยของพระเจ้าในการเขียนพระคริสตธรรมคัมภีร์จะปรากฏออกมาอย่างชัดเจน หากว่าเราศึกษาถึงความดีรอบคอบของการใช้ถ้อยคำ ซึ่งสำแดงความหมายที่แท้จริงของพระเจ้าให้ต้องแท้ คุณตรวจสอบดูด้วยกล้องจุลทรรศน์

ถาม หากว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ประพันธ์ หรือเป็นผู้ทรงคล้อยคำในพระคริสตธรรมคัมภีร์แล้ว เหตุใดการใช้ภาษาและวิธีการเขียนของผู้บันทึกพระคริสตธรรมคัมภีร์แต่ละคน จึงแตกต่างกัน เป็นต้นว่า เปาโล ยอห์น และบุคคลอื่น ๆ ต่างก็เขียนไปตามทฤษฎีของตน

ตอบ แม้ว่าเราไม่สามารถให้คำอธิบายในข้อนี้ได้ ก็ยังไม่มีน้ำหนักพอที่จะนำไปเปรียบเทียบกับถ้อยคำในพระวจนะของพระเจ้าสำหรับผู้ที่ยึดมั่นและมีสติปัญญาพอที่จะรู้ว่า ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ใหญ่ยิ่ง ซึ่งเขาไม่เข้าใจ แต่ถ้าเขามีความรู้อะไรมากขึ้นก็จะเข้าใจได้อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม เราก็สามารถอธิบายข้อแตกต่างเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตาม เราก็สามารถอธิบายข้อแตกต่างเหล่านี้ได้อย่างง่าย ๆ ดังนี้คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีสติปัญญา ทรงสามารถใช้ภาษาต่าง ๆ ในการเปิดเผยความจริงของพระเจ้า โดยใช้บุคคลใด ๆ ก็ได้โดยการใช้อธิบาย วลี วิธีพูด วิธีเขียน ความคิด และภาษาของผู้ที่นั่นซึ่งเป็นส่วนของคุณลักษณะของเขาโดยตรง ซึ่งย่อมแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ นี่เป็นเครื่องหมายแสดงถึงพระสติปัญญาของพระเจ้า ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ คือว่า ความจริงของพระเจ้านั้น สามารถอธิบายได้อย่างถูกต้อง แม้จะใช้คำพูดแตกต่างกันก็ตาม

(6) ฆะระโก 7:13 – เจ้าทั้งหลายจึงทำลายพระบัญญัติของพระเจ้า ด้วยคำสอนของพวกเจ้าและสิ่งอื่น ๆ เช่นนี้อีกหลายสิ่ง เจ้าทั้งหลายก็ทำอยู่

2 ซามูเอล 23:2 – พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ตรัสแก่ข้าพเจ้า และพระคำรัสของพระองค์ อยู่ที่ลิ้นของข้าพเจ้า

1 เรสะโลนิกา 2:13 - เพราะเหตุนี้เราจึงขอบพระคุณพระเจ้าไม่หยุดหย่อนเพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้รับคำของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้ว่าเป็นคำของมนุษย์ แต่ได้รับไว้ว่าเป็นคำของพระเจ้า แล้วก็เป็นคำอย่างนั้นจริง ๆ ด้วย ซึ่งกำลังกระทำกิจอยู่ในท่านทั้งหลายที่เชื่อ

ข้อเสนอที่หก ถ้อยคำของอัครสาวก และบรรดาศาสดาพยากรณ์ล้วนเป็นพระวจนะของพระเจ้า เมื่อเราอ่านถ้อยคำเหล่านี้ เราไม่ได้ฟังสำเนียงของมนุษย์ แต่เรากำลังฟังพระวจนะของพระเจ้า

บทที่ 9 พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระเยซูคริสต์

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงปฏิบัติพระราชกิจในพระเยซูคริสต์อย่างไร

(1) ลูกา 1:35 – ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะสวมทับเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดนั้นจะได้นามว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

ข้อเสนอที่หนึ่ง พระเยซูคริสต์ทรงปฏิสนธิ ในครรภ์ของหญิงสาวพรหมจารี โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในการบังเกิดใหม่ ผู้เชื่อก็เกิดใหม่โดยเดชของพระเจ้า พระเจ้าเป็นผู้ส่งพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ให้เสด็จลงมาบังเกิดในโลก (ยอห์น 3: 16 – “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียว ของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศ และมีชีวิตนิรันดร์”) ผู้ที่ได้รับการบังเกิดใหม่ทุกคนมีสันดานเดิมสืบมาแต่บิดามารดาซึ่งเป็นมนุษย์ แต่ได้รับนิรันดร์ใหม่จากพระเจ้า ส่วนพระเยซูคริสต์นั้น แม้ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์แต่พระองค์ก็ทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง เพราะว่าทรงมีมารดาเป็นมนุษย์

(2) ฮีบรู 9:14 – มากยิ่งกว่านั้นสักเท่าไร พระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ผู้ประกอบด้วยพระวิญญาณนิรันดร์ ได้ทรงถวายพระองค์เองแก่พระเจ้า เป็นเครื่องบูชาอันปราศจากตำหนิ จะได้ทรงชำระใจวินิจฉัยผิดและชอบของท่านทั้งหลาย ให้พ้นจากการประพடுத்தที่ตายแล้ว เพื่อจะได้ปฏิบัติพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ข้อเสนอที่สอง พระเยซูทรงดำรงพระชนม์อยู่อย่างบริสุทธิ์ ปราศจากตำหนิ และได้ทรงถวายพระองค์เองแก่พระเจ้า โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

(3) กิจการ 10:38 – เมื่อภายหลังบังเกิดที่ยอห์นได้ประกาศนั้น คือเรื่องพระเยซูชวาวาซาเรีธว่า พระเจ้าได้ทรงชโลมพระองค์ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และโดยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูได้เสด็จไปกระทำคุณ และรักษาบรรดาคนซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าได้สถิตอยู่กับพระองค์ อิศยาห์ 61:1 – พระจิตของพระเยโฮวาห์เจ้า สถิตอยู่บนข้าพเจ้า พระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมข้าพเจ้าไว้ พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้า ให้นำข่าวดีไปบอกแก่ผู้ที่ถ่อมใจ เพื่อสมานจิตใจที่ฟกช้ำ เพื่อประกาศความเป็นไทให้เชลยฟัง และปลดปล่อยผู้ถูกจำจอง

ลูกา 4:14,18 – พระเยซูได้เสด็จกลับมาด้วยเดชพระวิญญาณยังมณฑลกาลิลีและกิตติศัพท์เลื่องลือไปทั่วตำบลที่อยู่รอบนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงชโลม

ตั้งข้าพเจ้าไว้ ให้ประกาศกิตติคุณแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้บอกแก่พวกเขาเหล่านั้นว่า เขาจะ
ได้กลับเป็นไท ให้บอกแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้บอกแก่คนที่ถูกกดขี่ข่มเหงว่า จะได้พ้นทุกข์
ข้อเสนอที่สาม พระวิญญูณบรียุทธิทรงชโลมพระเยซูคริสต์ไว้ เพื่อปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์
(เทียบ ลูกา 3:21,22 – อยู่มาเมื่อคนทั้งปวงได้รับบัพติศมาแล้ว พระเยซูทรงรับบัพติศมาด้วย ขณะเมื่อ
กำลังอธิษฐานอยู่ ท้องฟ้าก็แหวกออกเป็นช่องและพระวิญญูณบรียุทธิทรงรูปสัณฐานเหมือนนกพิราบได้
ลงมาบนพระองค์และมีพระสุรเสียงมาจากฟ้าว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” และ ลูก
กา 4:1,14 พระเยซูประกอบด้วยพระวิญญูณบรียุทธิ ได้กลับมาจากแม่น้ำยาระเดน และพระวิญญูณ
ได้นำพระองค์ไปในป่า พระเยซูได้เสด็จกลับมาด้วยเดชพระวิญญูณ ยังมณฑลกาลิลี และกิตติศัพท์
เลื่องลือไปทั่วตำบลที่อยู่รอบนั้น)

(4) ลูกา 4:1 – พระเยซูประกอบด้วยพระวิญญูณบรียุทธิ ได้กลับมาจากแม่น้ำยาระเดน และ
พระวิญญูณได้นำพระองค์ไปในป่า

ข้อเสนอที่สี่ พระวิญญูณบรียุทธิทรงนำพระเยซูคริสต์ ในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์

(5) อิสยาห์ 11:2 – และพระจิตแห่งพระเยโฮวาห์จะสถิตอยู่กับท่านผู้นั้น คือดวงปัญญา และ
ดวงความเข้าใจ ดวงวินัย และดวงอานูภาพ ดวงความรอบรู้ และความยำเกรงพระเยโฮวาห์

(เทียบ มัทธิว 12:17, 18 – เพื่อคำของอิสยาห์ศาสดาพยากรณ์จะสำเร็จซึ่งว่านี่แน่ะ บุตรของเรา
ซึ่งได้เลือกไว้เป็นที่รักและที่ซบใจของเรา เราจะตั้งวิญญูณของเราสวมทับท่าน แล้วท่านจะกล่าว
พิพากษาชนต่างประเทศ)

ข้อเสนอที่ห้า ขณะที่พระเยซูคริสต์ ทรงมีสภาพเป็นมนุษย์ในโลกนี้พระองค์ได้รับการสั่งสอนจากพระ
วิญญูณบรียุทธิผู้สถิตอยู่บนพระองค์ พระวิญญูณบรียุทธิทรงเป็นแหล่งกำเนิด แห่งพระสติปัญญา
ของพระองค์

หมายเหตุ ยอห์น 1:33 – เราเองหาได้รู้จักพระองค์ไม่ แต่พระองค์ผู้ได้ทรงใช้เรามาได้ให้บัพติศ
มาด้วยน้ำ พระองค์นั้นตรัสแก่เราว่า เมื่อเห็นพระวิญญูณเสด็จมาสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่จะ
ให้บัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรียุทธิ

(6) ยอห์น 3:34 เหตุว่าพระองค์ที่พระเจ้าได้ทรงใช้มานั้น ก็ทรงกล่าวคำของพระเจ้า เพราะว่า
พระเจ้าประทานพระวิญญูณแก่พระองค์ โดยไม่จำกัด

ข้อเสนอที่หก พระวิญญูณบรียุทธิ สถิตอยู่กับพระเยซูคริสต์อย่างเต็มบริบูรณ์ ถ้อยคำที่พระ
เยซูคริสต์ตรัสนั้น ก็เป็นถ้อยคำของพระเจ้าโดยตรง

(7) กิจการ 1:2 – จนถึงวันที่พระองค์ได้ตรัสสั่งโดยเดชพระวิญญูณบรียุทธิแก่อัครสาวก ซึ่ง
พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว พระองค์จึงถูกรับขึ้นไป

ข้อเสนอที่เจ็ด พระเยซูคริสต์ทรงบัญชาและสั่งสอนอัครสาวกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงได้เลือกสรรไว้ โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

(8) มัทธิว 12:28 – แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าก็มาถึงท่านแล้ว

ข้อเสนอที่แปด พระเยซูคริสต์ทรงกระทำการอัศจรรย์ ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เทียบ 1 โครินธ์ 12:9-10 – และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีความเชื่อแต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้มีความสามารถรักษาคนป่วย แต่เป็นพระวิญญาณองค์เดียว และทรงโปรดประทานแก่อีกคนหนึ่งให้ทำการเป็นอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ.....

(9) โรม 8:11 – แต่ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงบันดาลให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายนั้นแล้ว จะทรงกระทำให้กายที่ตายแล้วของท่านทั้งหลาย เป็นขึ้นมาใหม่ โดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ ซึ่งอยู่ในท่านทั้งหลาย

ข้อเสนอที่เก้า พระเยซูคริสต์ทรงฟื้นขึ้นจากความตาย โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติพระราชกิจ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในพระเยซูคริสต์

ในการศึกษาเรื่องการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในพระเยซูคริสต์ มีข้อสังเกตที่เด่นชัดหลายข้อ ดังต่อไปนี้

(1) พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง พระเยซูทรงมีชีวิตพระองค์ทรงคิด ทรงทำงาน ทรงสั่งสอน ทรงมีชัยชนะต่อความผิดบาป ทรงมีชัยชนะเพื่อพระเจ้า โดยอาศัยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเราทั้งหลายก็อาจรับได้เช่นเดียวกัน

(2) เราต้องพึ่งอาศัย พระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดเวลา ถ้าพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้ายังต้องทรงดำเนินชีวิต ดำเนินกิจการงาน และต้องได้รับชัยชนะ ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เราซึ่งเป็นมนุษย์ จำเป็นต้องพึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกกรณีในชีวิต ในการรับใช้พระเจ้า และในการต่อสู้กับพญามารและความบาปยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

(3) สิทธิพิเศษ ชัยชนะ และพระพรอันเหลือล้น คอยทำเราอยู่แล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งได้ทรงกระทำให้พระเยซูบังเกิดในโลกนี้ พระองค์เดียวกันนี้แหละทรงพร้อมที่จะให้เราเกิดใหม่โดยเดชพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนี้แหละที่พระเยซูคริสต์ได้อาศัยในการถวายพระองค์เองแก่พระเจ้า โดยปราศจากคำหนี ทรงพร้อมที่จะช่วยเราด้วยในการถวายตัวเราเอง ให้แก่พระเจ้าโดยปราศจากคำหนีพระวิญญาณองค์เดียวกัน ซึ่งได้ทรงขโมยพระเยซูไว้ เพื่อให้ปรนนิบัติพระเจ้า ทรงยินดี

ที่จะเจิมเราไว้ เพื่อรับใช้พระองค์เช่นเดียวกัน เราก็สามารถฟังอาศัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทุกกรณี เช่นเดียวกับที่พระเยซูคริสต์ทรงอาศัยพระวิญญาณดังกล่าวมาแล้ว

พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างที่เรา (1 ยอห์น 2:6) พระองค์ทรงเป็นบุตรหัวปี ท่ามกลางญาติพี่น้องเป็นอันมาก พระเยซูทรงอาศัยฟังพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เช่นไร เราก็สามารถอาศัยฟังพระองค์ได้เช่นนั้น

พระคริสตธรรมคัมภีร์
สอนว่าอย่างไร

ภาคที่ 4
ทูตสวรรค์

บทที่ 1 ลักษณะ ตำแหน่ง จำนวน และที่อยู่ ของทูตสวรรค์

1. ลักษณะและตำแหน่งของทูตสวรรค์

(1) โคลโลสี 1:16 – เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งในท้องฟ้าก็ดีที่แผ่นดินโลกก็ดี สิ่งซึ่งประจักษ์แก่ตาและซึ่งไม่ประจักษ์แก่ตา จะเป็นพระที่นั่งหรือเป็นอนุภาพ หรือเป็นผู้มีบรรดาศักดิ์ หรือผู้มีฤทธิ์ก็ดี พระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งนั้น และทรงสร้างไว้สำหรับพระองค์

ข้อเสนอนี้หนึ่ง พระเจ้าทรงสร้างทูตสวรรค์ไว้ สำหรับพระองค์เอง

(2) 2 เปโตร 2:11 – แต่ฝ่ายพวกทูตสวรรค์ ที่มีฤทธิ์และมีกำลังมากกว่า ก็ยังไม่ได้เอาข้อความหยาบหยามของเขา มาฟ้องจำเพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้อเสนอนี้สอง ทูตสวรรค์มีฤทธิ์และพลังกำลัง มากยิ่งกว่ามนุษย์ (เทียบ สดุดี 6:4,5)

(3) 2 เรเซะโลนิกา 1:7 – และจะทรงบันดาลให้ท่านทั้งหลาย ที่ถูกความยากลำบากได้รับความบรรเทาด้วยกันกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ปรากฏพร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์ผู้มีฤทธิ์ดังเปลวเพลิง

ข้อเสนอนี้สาม ทูตสวรรค์ มีฤทธิ์ดุจดังเปลวเพลิง

เทียบ กิจการ 5:19 – แต่ในเวลากลางคืนทูตองค์หนึ่งของพระเจ้า ได้มาเปิดประตูคุกพาอัครสาวกออกไป..... กิจการ 12:7 – นี่แน่ะ มีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามายืนอยู่ข้างท่าน และมีแสงสว่างส่องเข้ามาในห้องจำ ทูตองค์นั้นจึงกระตุ้นเปโตรที่ลีซังให้ตื่นขึ้น แล้วว่า “จงลุกขึ้นโดยเร็ว” “ไฉนนั้นก็หลุดตกจากมือของเปโตร..... กิจการ 12:23 – บัดเดี๋ยวนี้ ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้า บันดาลให้เกิดโรคร้ายแก่ท่านเพราะท่านมิได้ถวายเกียรติยศแก่พระเจ้า แล้วก็มิตัวนอนเกิด กินร่างกายของท่านจนถึงพิราลัย

(4) มัทธีว 22:30 – เพราะว่าเมื่อเป็นขึ้นมาจากความตายนั้น จะไม่มีการสมรส หรือยกให้เป็นสามีภรรยาอีก แต่เป็นเหมือนทูตสวรรค์

ลูกา 20:35,36 - แต่เขาเหล่านั้นที่สมควรจะลู่ถึงโลกหน้า กับได้เป็นขึ้นมาจากตาย เพราะไม่ได้สมรสกัน ไม่ได้มอบให้เป็นสามีภรรยาอีก เพราะว่าเขาจะตายอีกไม่ได้ เพราะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ เป็นบุตรของพระเจ้า และเป็นลูกแห่งความเป็นขึ้นมาจากตาย

ข้อเสนอนี้สี่ ทูตสวรรค์ไม่มีการสมรสซึ่งกันและกัน และมีสภาพเป็นอมตะ

(5) มาระโก 13:32 – แต่วันนั้น โมงนั้นก็ไม่มีผู้ใดรู้ ถึงทูตสวรรค์หรือพระบุตรก็ไม่รู้ รู้แต่พระบิดาองค์เดียว

ข้อเสนอที่ห้า ทูตสวรรค์มีความรู้มากยิ่งขึ้น แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะยังรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง (เทียบ เอเฟซัส 3: 10, 11: 1 เปโตร 1:12)

(6) วิวรณ์ 22:8, 9 – ข้าพเจ้าคือยอห์นได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้งนั้นข้าพเจ้าได้ยินและเห็นแล้ว ข้าพเจ้าจึงโน้มตัวลงจะกราบไหว้แทมเท้าทูตสวรรค์ ที่ได้สำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า ท่านจึงห้ามข้าพเจ้าว่า “อย่าไหว้เลย ข้าพเจ้ากับท่านเป็นเพื่อนทาสด้วยกัน และข้าพเจ้าเป็นแต่พวกพี่น้องของท่าน คือพวกผู้พยากรณ์และแต่พวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือเล่มนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด”

ข้อเสนอที่หก เป็นการไม่สมควร ที่จะกราบไหว้ทูตสวรรค์

ในที่นี้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างพระเยซู กับทูตสวรรค์ไว้อย่างชัดเจน

(7) ยูดาห์ 9 – ฝ่ายอัครเทวดาทูตธิบตีมิคาเอล ครั้งเมื่อท่านต่อต้านกับมาร และได้ยิงธนูของกายของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจว่ากล่าวจับจ้วงต่อมารเลยเป็นแต่เพียงกล่าวว่า “ในห้วงค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด”

1 เรสะโลนิกา 4:16 – ด้วยว่าองค์พระเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ ด้วยเสียงกู่ก้องด้วยลำเนียงของเทพบิดี และด้วยเสียงแตรสังข์ของพระเจ้า และคนทั้งหลายที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน

1 เปโตร 3:22 – พระองค์ได้เสด็จเข้าไปในสวรรค์แล้ว และสถิตอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า พวกทูตสวรรค์และผู้มีอำนาจ และผู้มีฤทธิ์เดชทั้งหลายทรงมอบไว้ให้อยู่ใต้อำนาจของพระองค์แล้ว

ข้อเสนอที่เจ็ด (ก) ทูตสวรรค์มีตำแหน่งเป็นลำดับชั้น ตามที่พระเจ้าทรงตั้งให้ (ข) ทูตสวรรค์ทุก

ตำแหน่งล้วนอยู่ใต้อำนาจของพระเยซูคริสตเจ้าทั้งสิ้น

(8) ฮีบรู 1:6 – และอีกครั้งหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงนำพระบุตรหัวปีนั้น เข้ามาในโลกก็ตรัสว่า “ให้บรรดาพวกทูตทั้งสิ้นของพระเจ้ากราบไหว้ท่าน”

ข้อเสนอที่แปด ทูตสวรรค์ทั้งหลาย ได้รับพระบัญชาให้นมัสการพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า

(9) ลูกา 9:26 – เพราะถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเรา และถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์ก็จะมีอายเพราะผู้นั้น เมื่อพระองค์จะเสด็จมาด้วยสง่าราศีของพระองค์เอง ของพระบิดา และของเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ

ข้อเสนอที่เก้า ทูตสวรรค์ประกอบด้วยสง่าราศี

(เทียบ มัทธิว 28:2,3 – นี่แน่ะเกิดแผ่นดินไหวใหญ่ยิ่งนัก เพราะมีทูตของพระเจ้าองค์หนึ่งได้ลงมาจากสวรรค์ กลิ้งหินนั้นออกจากปากอุโมงค์ แล้วก็นั่งอยู่บนหินนั้น ฐานของทูตนั้นเหมือนฟ้าแลบ เสื้อสีขาวเหมือนหิมะ วิวรณ์ 10:1 ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์

และมีเมฆคลุมตัวไว้ และมีรัศมีรุ่งกินน้ำมีศิระษ่าท่าน และหน้าท่านเหมือนแสงอาทิตย์ และเท้าท่านดุจเสาลูกโพลงอยู่ ดานิเอล 10:6 – ร่างกายของเขเป็นเงางามดั่งโมรา และใบหน้าของเขาเหมือนดั่งสายฟ้าตาของเขาเหมือนดวงประทีป และแขนกับขาเหมือนกับทองเหลืองขัดสุกปลั่ง และน้ำเสียงเหมือนกับเสียงของหุมนุมชน)

(10) 2 เปโตร 2:4 – เพราะว่า ถ้าแม้ว่า พระเจ้าไม่ได้ยกเว้นพวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ทรงผลักเขาลงไปสู่ทุกคติ และได้ขังเขาไว้ในหุมนุมมืดมัวไว้จนถึงเวลาทรงพิพากษา

ข้อเสนอที่สิบ ทูตสวรรค์บางองค์ได้หลงทำบาป พระเจ้าจึงได้ทิ้งทูตสวรรค์เหล่านั้นลงสู่นรก ขังไว้ในหุมนรกที่มีแต่ความมืด และทรงควบคุมไว้จนถึงวันพิพากษา

มีผู้ให้ความเห็นว่าทูตสวรรค์เหล่านี้ เคยอยู่ในโลกนี้มาก่อน คือก่อนสมัยที่พระเจ้าสร้างโลกนี้ขึ้นใหม่ ให้เป็นที่อยู่อาศัยของพงศ์พันธุ์ของอาดัม การที่ “ดินนั้นก็ว่างเปล่าอยู่” (ปฐมกาล 1:2) ก็เพราะพระเจ้าทรงลงโทษทูตสวรรค์ เนื่องด้วยความบาปของทูตสวรรค์ เช่นเดียวกับที่มนุษย์ในสมัยต่อมาถูกแช่งสาป ก็เนื่องจากการหลงกระทำความผิดบาปนั่นเอง

(เทียบ อิศยาห์ 34:10, 11 เพลงนั้นไม่มีวันดับ และควันนั้นจะพลุ่งอยู่เป็นนิคมเมืองนั้นจะเร็ดร้างอยู่ชั้วกับกลับและไม่มีใครเดินฝ่าเข้าไปได้ แต่จนกระทั่งและนคยงจะอาศัยอยู่ที่นั่น และนคเค้าแมวกับนคกจะทำรังอยู่ที่นั่น และพระองค์จะทรงชิงสายวัดแห่งความจลาจลลงไว้ และห้อยสายดิ่งแห่งการสาบสูญไว้ในเมืองนั้น)

ในที่นี้เราพบว่า พระเจ้าได้ทรงนำให้แผ่นดิน “เร็ดร้าง” เนื่องด้วยความบาป พระองค์ได้ทรงชิงสายวัดแห่งการจลาจล และสายดิ่งแห่งการสาบสูญไว้เหนือแผ่นดินนั้น

เทียบ เยเรมีห์ 4:22-27 – ข้าพเจ้าได้แลไปเห็นพื้นโลกและนี่แน่ะ ไม่มีรูปสัณฐานก็เปล่าไป แลไปถึงท้องฟ้าก็ไม่มีดวงสว่าง ข้าพเจ้าแลไปถึงภูเขาทั้งหลายและนี่แน่ะ เขาเหล่านั้นสะเทือนสะท้านอยู่ และบรรดาเนินเขาทั้งปวงเลื่อนไปเลื่อนมา ข้าพเจ้าแลไป และนี่แน่ะ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใด แลฝูงนกทั้งปวงสำหรับอากาศหนีไปแล้ว ข้าพเจ้าแลไป ก็นี่แน่ะที่เคยมีผลบริบูรณ์ก็เป็นทุ่งนาเปล่า ๆ และบรรดาเมืองทั้งปวงสำหรับที่นั่น ก็ต้องหักทำลายลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์แล้ว เพราะความพิโรธอันร้ายกาจของพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสดั่งนี้ว่า “ประเทศนี้จะต้องเร็ดร้างไปเสียหมดถึงกระนั้นเราจะไม่ได้ทำให้สำเร็จที่สุด”

อิสยาห์ 45:18 – พระเยโฮวาห์ผู้ได้ทรงสร้างฟ้า พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าผู้ได้ทรงสร้างและประดิษฐ์โลกนี้ไว้ ผู้ได้ทรงแต่งตั้งและสร้างโลกไว้มิใช่ให้สับสนอลหม่าน แต่เพื่อให้เป็นที่อาศัย พระองค์นั้นตรัสว่าดั่งนี้ “เราก็คือพระเยโฮวาห์และไม่มีพระอื่นอีกเลย”

ในตอนท้ายของข้อนี้ เรารู้ว่า พระเจ้ามิได้สร้างโลกให้ “เริดร้าง” (คำนี้เป็นคำเดียวกันกับใน ภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ว่างเปล่าอยู่” ใน ปฐมกาล 1:2) ดังนั้นจึง ปรากฏเป็นที่แน่ชัดว่า การที่โลกว่างเปล่านั้นต้องเป็นเนื่องด้วยความคิดบาปซึ่งมีผู้กระทำไว้ ก่อนที่พระเจ้าจะทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ปฐมกาล 1:2 จึงควรจะแปลว่า “และโลกก็ กลายเป็น อรูปและว่างเปล่าอยู่” (หรือเริดร้างและว่างเปล่า) ดังนั้นใน ปฐมกาล 1:1 จึงอธิบายถึงการสร้าง และข้อที่สองอธิบายถึงการเริดร้างของโลกนี้ เนื่องด้วยความบาปของผู้ที่อยู่ก่อนที่พระเจ้าได้สร้างอาดัมขึ้นมา ตอนที่สองของข้อที่สองและข้อต่อ ๆ ไปนั้น อธิบายถึงการสร้างโลกขึ้นมาใหม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของพงศ์พันธุ์ของอาดัม

(11) 1 โครินธ์ 6:3 – ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลายจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าอย่างนั้น ยิ่งสมควรที่เราจะพิพากษาตัดสินความสำหรับชาตินี้

ข้อเสนอที่สิบเอ็ด ผู้เชื่อจะพิพากษาบรรดาทูตสวรรค์

ข้อนี้อาจหมายถึงทูตสวรรค์ ที่หลงกระทำบาปโดยเฉพาะก็ได้

(12) ลูกา 2:9,13 – มีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามาปรากฏแก่เขา และรัศมีของพระเจ้าส่องล้อมรอบเขา และเขาตกใจกลัวยิ่งนัก บัดเดียนั้นมีหมู่ชาวสวรรค์พร้อมกับทูตองค์นั้นสรรเสริญพระเจ้าว่า “รัศมีภาพงมีแก่พระเจ้าในที่สูงสุด” ยอห์น 20:12 – และได้เห็นทูตสวรรค์สององค์ทรงเสื่อขาว นั่งอยู่เบื้องพระเศียรองค์หนึ่ง เบื้องพระบาทองค์หนึ่ง ในที่ที่พระศพของพระเยซูได้ประดิษฐานไว้ ปฐมกาล 32:1,2 – เมื่อยากอบเดินทางไป เหล่าทูตพระเจ้าได้พบเขา เมื่อยากอบเห็นทูตสวรรค์นั้นจึงว่า “นี่แหละพลโยธาของพระเจ้า” จึงได้เรียกชื่อที่นั่นว่ามาสะนาอิม(กอง)

ข้อเสนอที่สิบสอง มนุษย์บางคนเคยเห็นทูตสวรรค์

2. จำนวนทูตสวรรค์

(1) ฮีบรู 12:22 – แต่ที่ท่านทั้งหลายมาถึงภูเขาศีโอน และมาถึงเมืองของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คือเมืองเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงพวกทูตสวรรค์มากมาย เหลือที่จะนับประมาณได้

ข้อเสนอ ทูตสวรรค์มีจำนวนมากมาย เหลือที่จะนับประมาณได้

(เทียบ 2 พงศาดาร 6:17 – เอลีซาจึงอธิษฐานทูตว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงเปิดตาเขา เพื่อเขาจะได้เห็น” พระเยโฮวาห์ได้ทรงเปิดตาของคนหนุ่มนั้นและเขาก็ได้เห็น เพราะคูเออะ ภูเขานั้นเต็มไปด้วยม้าและรถ เป็นเปลวไฟล้อมรอบเอลีซา และ มัทธิว 26:53 – ท่านถือว่าเราจะของพระบิดาของเรา และในประเดี้ยวเดียว พระองค์จะประทานทูตสวรรค์แก่เรา กว่าสิบสองกองไม่ได้หรือ)

3. ที่อยู่ของทูตสวรรค์

(1) มัทธิว 22:30 – เพราะว่าเมื่อเป็นขึ้นมาจากความตายนั้น จะไม่มีการสมรสหรือยกให้เป็นสามีภรรยาอีก แต่เป็นเหมือนทูตสวรรค์

เอเฟซัส 3:10 – บัดนี้ประสงค์จะให้ผู้มีบรรดาศักดิ์ และผู้มีอำนาจในสวรรค์สถานรู้จักปัญญาอันซับซ้อนของพระเจ้าโดยคริสตจักร

ยอห์น 1:51 – พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า “เราบอกท่านทั้งหลายตามจริงว่า ท่านจะได้เห็นท้องฟ้าแหวกออก และเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นไป และลงมาบนบุตรมนุษย์”

ลูกา 2:13 – บัดเดี๋ยวนั้นมีหมู่ชาวสวรรค์พร้อมกับทูตองค์นั้น สรรเสริญพระเจ้าว่า “รัศมีภาพงมีแก่พระเจ้าในที่สูงสุด” (ข้อ 15 ด้วย)

ข้อเสนอ สถานที่ที่อยู่ของทูตสวรรค์ในทุกวันนี้ก็คือ สวรรค์สถาน

บทที่ 2 การกิจของทูตสวรรค์

1. การกิจของทูตสวรรค์สำหรับผู้ที่มีความรอดเป็นมรดก

ฮีบรู 1:13,14 – แต่ทูตสวรรค์องค์ไหนเล่า ที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขาในเวลาใดว่าจงนั่งเบื้องขวา
หัตถ์ของเรา กว่าเราจะปราบศัตรูของท่านลงได้เท่าที่ท่านทูตสวรรค์ทั้งปวงนั้น เป็นวิญญานสำหรับไว้
ปรนนิบัติ ซึ่งได้รับใช้มาปรนนิบัติคนเหล่านั้นที่จะรับความรอดเป็นมรดก มิใช่หรือ

ข้อเสนอ ทูตสวรรค์คือวิญญานที่พระเจ้าทรงใช้ ให้มาปรนนิบัติผู้ที่จะได้รับความรอดเป็นมรดก

(1) 1 พงสาวดาร 19:5-8 – เมื่อท่านนอนหลับอยู่ใต้ต้นระเหิม นี้แน่ะมีทูตสวรรค์มาถูกต้องท่าน
แล้วว่า “จงลุกขึ้นรับประทานอาหารเช้า” เมื่อท่านแลดูก็เห็นขนมปังปิ้งอยู่บนถ่านไฟ และขวดน้ำที่
ศิระษ ท่านก็ได้กินและดื่มแล้วก็นอนลงอีก ทูตแห่งพระเยโฮวาห์อีกเป็นครั้งที่สอง ถูกต้องท่านแล้วว่า
“จงลุกขึ้นและรับประทานเถิด เพราะทางเดินนั้นเหลือกำลังท่าน” ท่านก็ลุกขึ้นกินและดื่ม และด้วยกำลัง
ซึ่งได้จากอาหารนั้น ท่านก็เดินสี่สิบวันสี่สิบคืน ไปถึงโฮเรบภูเขาแห่งพระเจ้า

มัทธิว 4:11 – แล้วมารถึงละพระองค์ไป และนี่แน่ะเหล่าทูตสวรรค์ก็มาปรนนิบัติพระองค์

ลูกา 22:43 – ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปรากฏแก่พระองค์ ช่วยชูกำลังของพระองค์

ทูตสวรรค์ปรนนิบัติบุตรของพระเจ้า

(2) สดุดี 91:11,12 – เพราะพระองค์จะให้พวกทูตของพระองค์ คุ่มครองท่านให้ระวังรักษาท่าน
ตามมรรคาของท่านทั้งสิ้น พวกทูตนั้นจะประคองรับท่านไว้ด้วยมือ เพื่อเท้าของท่านจะไม่ได้กระทบ
หิน

พระเจ้าได้ทรงบัญชาทูตสวรรค์ ให้คุ้มครองรักษาผู้ที่อาศัยอยู่ในที่ลับลี้ของพระเจ้าผู้ใหญ่งามยิ่งสูงสุด และ
ทำให้พระเจ้าผู้ใหญ่งามยิ่งสูงสุดเป็นที่อาศัยพึ่งพิงของเขา บรรดาทูตสวรรค์ปกป้องเขาไว้ให้พ้นจากภัยอัน
อันตราย

(1) 2 พงสาวดาร 6:15-17 – เมื่อคนใช้ของคนแห่งพระเจ้านั้น ลุกขึ้นออกไปแต่เช้าและดูแลอะมี
กองทัพล้อมรอบเมืองนั้นทั้งทหารม้าและรถรบ คนใช้นั้นจึงไปบอกท่านว่า “อนิจจา นายเจ้าข้า เราจะทำ
อย่างไรดี” ท่านจึงตอบว่า “อย่ากลัวเลย ด้วยผู้ที่อยู่ฝ่ายเราก็มากกว่าที่อยู่ฝ่ายเขา”

มัทธิว 26:53 – ท่านถือว่าเราจะขอพระบิดาของเรา และในประเดี๋ยวเดียวพระองค์จะประทาน
ทูตสวรรค์แก่เราว่าสิบสองกอง ไม่ได้หรือ

ทูตสวรรค์ป้องกันผู้รับใช้ของพระเจ้า ให้พ้นภัยจากศัตรูของเขา

(เทียบ ปฐมกาล 19:11,2 พงสาวดาร 6:18)

พระเจ้ามักจะทำพระราชกิจของพระองค์โดยอาศัยผู้อื่น มีหลายสิ่งหลายอย่างที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อบุตรของพระองค์ โดยอาศัยมือมนุษย์แต่บางสิ่งบางอย่างพระองค์ทรงกระทำโดยอาศัยทูตสวรรค์

หมายเหตุ มีบางคนคิดว่าบุตรของพระเจ้าต่างก็มีทูตสวรรค์คอยปกป้องรักษาประจำตัวด้วยกันทุกคน การที่จะคิดเช่นนั้นก็มีเหตุผลคืออยู่เหมือนกัน (ดู มัทธิว 18:10)

(4) กิจการ 5:19 – แต่ในเวลากลางคืน ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าได้มาเปิดประตูคุก พาอัครสาวกออกไป

กิจการ 12:8-11 – ทูตนั้นจึงสั่งเปโตรว่า “จงคาดเอวและสวมรองเท้า” เปโตรจึงกระทำตาม ทูตจึงสั่งว่า “จงห่มผ้าและตามเรามาเถิด” เปโตรจึงตามออกไป และไม่รู้ว่าการซึ่งทูตกระทำนั้นเป็นความจริง แต่คิดว่าได้เห็นนิมิต เมื่อออกไปพ้นทหารยามชั้นที่หนึ่งและที่สอง ก็มาถึงประตูเหล็กที่จะเข้าไปในเมือง ประตูนั้นก็เปิดให้ท่านเอง ท่านจึงออกไปเดินตามถนนแห่งหนึ่ง และบัดเดี๋ยวนั้นทูตสวรรค์ก็ได้อันตรายไปจากเปโตร ครั้นเปโตรรู้สึกแล้วจึงว่า “เดี๋ยวนี้อข้าพเจ้ารู้แล้วว่า พระเจ้าได้รับสั่งให้ทูตของพระองค์มาช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากอำนาจของเฮโรด และพ้นจากการมุ่งร้ายของพวกยิวคาส”

ดาเนียล 6:22 – พระเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงใช้ทูตของพระองค์ มาปิดปากสิงห์นั้นไว้ มันจึงหาได้ทำร้ายแก่ข้าพเจ้าไม่ เพราะว่าต่อพระพักตร์พระองค์นั้นไม่ประจักษ์ว่าข้าพเจ้าได้กระทำอะไรผิดไป ข้าแต่ราชัน และต่อพักตร์ของฝ่าพระบาทด้วย ข้าพเจ้าก็หาได้ทำร้ายต่อสิ่งใดไม่

ทูตสวรรค์เป็นผู้ช่วยผู้รับใช้ของพระเจ้า ให้พ้นจากอันตรายและความชั่ววนาประการ

(5) กิจการ 27:23, 24 – เพราะว่าเมื่อคืนนี้ ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ปฏิบัตินั้น ได้มายืนอยู่ใกล้ข้าพเจ้ากล่าวว่า “เปาโลเอ๋ยอย่ากลัวเลย ท่านจะต้องยืนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ ส่วนคนทั้งปวงที่อยู่ในเรือกับท่านนั้น พระเจ้าจะทรงโปรดให้รอดตายเพราะเห็นแก่ท่าน”

ทูตสวรรค์เป็นผู้เล่าโลม และให้กำลังใจแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้าในยามทุกข์ยาก และเมื่ออยู่ในที่มีภัยอันตราย

(6) ลูกา 1:11-13,19 – ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามายืนปรากฏแก่ชะคาเรียเบื้องขวาแทนเฝ้าเครื่องหอมบูชา เมื่อชะคาเรียเห็นก็ตกใจกลัว แต่ทูตองค์นั้นจึงกล่าวแก่ท่านว่า “ชะคาเรียเอ๋ย อย่ากลัวเลย ด้วยคำอธิษฐานของท่านได้ทรงฟังแล้ว นางเอลิซาเบ็ถภรรยาของท่านจะมีบุตรเป็นชาย และท่านจงตั้งชื่อบุตรนั้นว่ายอห์น” ...ฝ่ายทูตสวรรค์นั้นจึงตอบว่า “เราคือฆบรีเอล ซึ่งยืนอยู่จำเพาะพระเจ้า และได้รับใช้ให้นำข่าวดีนี้มาแจ้งแก่ท่าน ซึ่งจะให้ท่านชื่นชมยินดี”

ทูตสวรรค์สำแดงพระประสงค์ของพระเจ้า ให้ผู้รับใช้ของพระองค์

(7) มัทธิว 2:13,19,20 – ครั้นเขาไปแล้วมีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้า ได้มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันว่า “จงลุกขึ้นพาบุตรและมารดาหนีไปประเทศอียิปต์ และคอยอยู่ที่นั่นกว่าเราจะบอกเจ้า เพราะว่าเฮโรดจะแสวงหากุมารเพื่อจะประหารชีวิตเสีย”.....ครั้นเฮโรดสิ้นพระชนม์แล้ว ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามาปรากฏในความฝันแก่โยเซฟที่ประเทศอียิปต์สั่งว่า “จงลุกขึ้นพาบุตรและมารดาไปยังแผ่นดินอิสราเอล เพราะผู้ที่แสวงหาชีวิตของกุมารนั้นตายแล้ว”

มัทธิว 1:20 – แต่เมื่อโยเซฟยังตรัสตอบด้วยเรื่องนี้ ก็มีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันว่า “โยเซฟบุตรดาวิด อย่าวิตกในการที่จะรับมาเรียนมาเป็นภรรยาของเจ้าเลย เพราะว่าผู้ที่ปฏิสนธิในครรภ์ของเธอเป็นโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 8:26 – แต่ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าได้สั่งฟิลิปว่า “จงลุกขึ้นไปทางทิศใต้ตามทางที่ลงไปจากกรุงเยรูซาเล็ม ถึงเมืองมาซา ซึ่งเป็นทางป่าทราย”

กิจการ 10:3 -6 – นายร้อยนั้นได้เห็นศุกนิมิตประจักษ์ เวลาประมาณสามนาฬิกาหลังเที่ยง คือเห็นทูตองค์หนึ่งของพระเจ้าเข้ามาหาตน แล้วกล่าวว่า “โกเรเนเลียเอ๋ย” แต่เมื่อโกเรเนเลียขมื่นดูทูตองค์นั้น ท่านก็ตกใจกลัว จึงถามว่า “นี่เป็นประการใด พระองค์เจ้าข้า” ทูตสวรรค์จึงตอบท่านว่า คำอธิษฐานและทานของท่านนั้นได้ขึ้นไป เป็นเหตุให้พระเจ้าระลึกถึงแล้วบัดนี้จงใช้คนไปยังเมืองซบเป เสิมูซี โมนที่เรียกว่าเปโตรมา เปโตรนั้นอาศัยอยู่กับคนหนึ่งชื่อซีโมนเป็นช่างฟอกหนัง ตึกของเขาอยู่ริมฝั่งทะเล”

ทูตสวรรค์เป็นผู้แนะนำคนใช้ของพระเจ้าให้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง

(8) ลูกา 16:22 – อยู่มาคนขอทานนั้นตาย และเหล่าทูตสวรรค์ได้นำเขาไปไว้ที่อกของอับราฮัม เมื่อผู้รับใช้พระเจ้าตายไปแล้ว ทูตสวรรค์เป็นผู้นำวิญญาณของเขาไปสู่สถานที่ ๆ มีความสุข

(9) มัทธิว 24:31- ท่านจะใช้เหล่าทูตสวรรค์ของท่านมา ด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้เก็บรวบรวมบรรดาผู้ที่ถูกเลือกสรรของท่านจากทิศลมทั้งสี่ ตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงสุดฟ้าข้างโน้น

เมื่อบุตรมนุษย์เสด็จกลับมา พระองค์จะส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ออกไปรวบรวมผู้เชื่อของพระองค์ จากทั่วทุกแห่งในโลกนี้

2. พระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติ โดยทางทูตสวรรค์

ฮีบรู 2:2 – ด้วยว่าถ้าถ้อยคำซึ่งทูตสวรรค์ได้กล่าวไว้นั้นมีหลักฐานจริง และการล่วงเกินกับการไม่เชื่อฟัง ทุกอย่างย่อมรับผลกรรมตามความยุติธรรม

กาลาเทีย 3:53 – ถ้าเช่นนั้นแล้วก็มีพระบัญญัติไว้ทำไมเล่า พระบัญญัตินั้นทรงเพิ่มให้เพราะความผิด จนกว่าพงศ์พันธุ์ที่ได้รับคำสัญญานั้นจะมา จึงทรงตั้งไว้โดยพวกทูตสวรรค์ คือโดยมือของคนกลาง

กิจการ 7:53 – คือท่านผู้ที่ได้รับพระบัญญัติจากเหล่าทูตสวรรค์ แต่หาได้ประพฤติตามพระบัญญัตินั้นไม่

ข้อเสนอ พระเจ้าได้ประทานพระบัญญัติโดยทางทูตสวรรค์

3. ทูตสวรรค์จะมาปรากฏพร้อมกับพระเยซูเจ้า เมื่อพระองค์เสด็จมา

มัทธิว 25:31,32 – เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาด้วยรัศมีภาพของพระองค์ กับทั้งหมู่ทูตสวรรค์ เมื่อนั้นพระองค์จะทรงนั่งบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองเรื่องของพระองค์บรรดาชนชาติต่าง ๆ จะประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระองค์ และพระองค์จะทรงแยกเขาทั้งหลายออกจากกัน เหมือนอย่างผู้เลี้ยงแกะ แยกแกะออกจากแพะ

2 เธสะโลนิกา 1:7,8 – คนเหล่านั้นที่ก่อความยากลำบากให้กับท่านทั้งหลาย และจะทรงบันดาลให้ท่านทั้งหลาย ที่ถูกความยากลำบากนั้น ได้รับความบรรเทาด้วยกันกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ ปรากฏพร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ของพระองค์ผู้มีฤทธิ์ดังเปลวเพลิง และจะทรงสนองโทษแก่คนเหล่านั้น ที่ไม่รู้จักพระเจ้า และไม่เชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูเจ้าของเรา

ข้อเสนอ ทูตสวรรค์จะมาพร้อมกับบุตรมนุษย์ เมื่อพระองค์จะเสด็จมาพิพากษาโลก และจะทรงปรับโทษแก่คนที่ไม่รู้จักพระเจ้าและไม่เชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

4. ทูตสวรรค์เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าในการปรับโทษคนชั่ว

มัทธิว 13:39-42 – ศัตรูผู้หว่านพืชชั่วได้แก่มาร ฤดูเกี่ยวได้แก่สิ้นโลกนี้และผู้เกี่ยวนั้นได้แก่ทูตสวรรค์ เหตุฉะนั้นเขาเก็บข้าวละมานเผาไฟเสียอย่างไร เมื่อสิ้นโลกนี้ก็จะเป็นอย่างนั้น บุตรมนุษย์จะใช้ทูตของท่าน ออกไปเก็บกวาดทุกสิ่งที่ทำให้หลงผิด และบรรดาผู้ที่กระทำชั่วไปจากแผ่นดินของท่าน และจะทิ้งลงในเตาไฟ ที่นั่นแหละจะเป็นที่ร้องไห้ขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน” (ดูข้อ 24-30 ด้วย)

มัทธิว 13:47-50 – อีกประการหนึ่งแผ่นดินสวรรค์นั้น เปรียบเสมือนอวนที่ลากในทะเล รวมปลาทุกอย่าง เมื่อเต็มแล้วเขาก็ลากขึ้นฝั่ง นั่งเลือกเอาแต่ที่ดีใส่ตะกร้า แต่ที่ไม่ดีนั้นก็ทิ้งเสีย ในเวลาสิ้นโลกนี้ก็จะเป็นอย่างนั้นแหละพวกทูตสวรรค์จะมาแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม แล้วจะทิ้งลงในเตาไฟที่นั่นจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน

ข้อเสนอ ในยุคสุดท้ายของโลกนี้ ทูตสวรรค์จะเป็นผู้รวบรวมทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นเหตุให้หลงผิด และบรรดาผู้กระทำชั่ว ในอาณาจักรของบุตร และจะทิ้งเสียในบึงไฟ ทูตสวรรค์จะแยกคนชั่วออกจากคนชอบธรรม และทิ้งเขาเหล่านั้นลงในบึงไฟนรก

พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์ ให้เป็นผู้รับโทษคนชั่ว และในขณะเดียวกันก็สำแดงพระเมตตาของพระเจ้าต่อผู้ชอบธรรม การที่ทูตสวรรค์ปฏิบัติภารกิจเช่นนี้ มิใช่เพื่อผู้ที่ได้รับความรอดเป็นมรดกตกทอด หรือ

พระคริสตธรรมคัมภีร์

สอนว่าอย่างไร

ภาคที่ 5

พญามาร

บทที่ 1 ความเป็นอยู่ ตำแหน่ง อำนาจ และนิสัยของพญามาร

หมายเหตุเบื้องต้น พึงระวังในการใช้คำว่า “พญามาร” และ “ภูตผีปีศาจ” ให้ดี เพราะมีความแตกต่างกัน ความแตกต่างนี้เรามักไม่สังเกต ทั้งสองเป็นคนละจำพวก หลักคำสอนของพระคริสตธรรมคัมภีร์เกี่ยวกับพญามาร ก็ได้สอนไว้อย่างละเอียดลออ ทั้งสอนมนุษย์ให้รู้ว่าต้องพึ่งพาอาศัยพระเจ้าทุกอย่าง และตั้งมั่นในการอธิษฐาน

1. ความเป็นอยู่ของพญามารหรือซาตาน

มัทธิว 13: 19,39 – เมื่อผู้ใดได้ยื่นตำแหน่งแผ่นดินพระเจ้า แต่ไม่เข้าใจ ผู้ชั่วก็มาฉวยเอาพืชซึ่งหว่านในใจเขาขึ้นไปเสีย นั่นแหละได้แก่พืชที่หว่านตกริมหนทาง...ศัตรูผู้หว่านพืชชั่วได้แก่มาร ฤดูเกี่ยวได้แก่สิ้นโลกนี้ และผู้เกี่ยวนั้นได้แก่ทูตสวรรค์ (ข้อนี้เป็นเพียงคำอุปมาหรือ คำอุปมาที่มีข้อเปรียบเทียบให้เห็นจริงอยู่เสมอจึงจะทำให้เราเข้าใจความหมายของคำอุปมานั้น ข้อพระธรรมข้างบนนี้มีได้มาจากคำอุปมา หากแต่การตีความหมายของคำอุปมานั้นเป็นของพระเยซูคริสต์เอง)

ยอห์น 13:2 – ขณะเมื่อนั่งรับประทานอาหารอยู่นั้น มารได้เข้ามาคลิใจยูดาสอิสคาริโอตบุตรของซีโมน ให้มอบพระองค์ไว้

กิจการ 5:3 – ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า “อะนาเนีย เหตุใดจง ซาตานจึงทำให้ใจของเจ้าเต็มไปด้วยมุสาวาทต่อพระวิญญูณบริสุทธิ์ และได้เก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้”

1 เปโตร 5:8 – ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมาร จุกลิงโตคำรามแผดเสียงร้องน่ากลัว ก็เที่ยวไปเสาะแสวงหาคนที่มันจะกัดกินได้

เอเฟซัส 6:11, 12 – จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า เพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับผู้มีบรรดาศักดิ์ และต่อสู้กับผู้มีอำนาจ และต่อสู้กับผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ และต่อสู้กับบรรดาวิญญูณอันชั่วในสถานอากาศ (และข้ออื่น ๆ อีกหลายข้อ)

ข้อเสนอ พญามารเป็นศัตรูต่อมนุษย์ทุก ๆ คน

นิสัยของพญามารจะปรากฏเด่นชัด ในเมื่อเราเรียนรู้ถึงอุปนิสัยของมัน

2. ตำแหน่งของพญามาร

(1) ยูดาส 8,9 – แม้กระนั้นเขายังเพื่อกระทำให้นีเอหนังเป็นมลทิน และประมาทต่อผู้มีอำนาจ และพุดจาบจ้วงต่อผู้มีบรรดาศักดิ์ ฝ่ายอัครเทวดาทูตราชิปติมิกาลอด กรันเมื่อท่านต่อต้านกับมาร และ

โต้เถียงเรื่องการของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจว่ากล่าวจับจ้วงต่อมารเลย เป็นแต่เพียงกล่าวว่า “ให้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด”

ข้อเสนอที่หนึ่ง ตำแหน่งของพญามารสูงเด่นมาก แม้กระทั่งอัครทูตอัครทูตราชิปติมิกาเอล ก็ยังไม่กล้าว่ากล่าว คำก้าวร้าวต่อพญามาร

จากข้อความในพระคัมภีร์ตอนนี้ ดูเหมือนว่า พญามารมีตำแหน่งสูงยิ่งกว่าอัครทูตอัครทูตราชิปติมิกาเอลเสียอีก นอกจากนั้นในพระธรรมข้ออื่น ๆ ก็ดูเหมือนว่าจะสนับสนุนข้ออ้างนี้ ด้วยว่าการที่จะ กล่าววาจาก้าวร้าวดูหมิ่นพญามารนั้น ไม่เป็นการบังควร

(2) เอเฟซัส 2:2 – ครั้นเมื่อก่อนท่านทั้งหลายเคยประพฤติในการบาปนั้น ตามอย่างโลก ตามผู้มีอำนาจครอบครองในอากาศ คือวิญญาณที่ครอบครองอยู่ในคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อฟัง

ข้อเสนอที่สอง พญามารเป็นผู้มีอำนาจครอบครองในสถานอากาศ

(3) ยอห์น 12:31 – บัดนี้เป็นเวลาพิพากษาโลกนี้ เดียวนี้ผู้ครองโลก จะต้องถูกกำจัดเสีย ภายนอก

ยอห์น 14:30 – ตั้งแต่นี้ไป เราจะไม่สนทนากับท่านทั้งหลาย เพราะว่าผู้ครองโลกจะมา ผู้ นั้นไม่มีสิทธิอะไรเหนือเรา

ยอห์น 16:11 – ความพิพากษานั้น เพราะผู้ครองโลกนี้ ถูกพิพากษาแล้ว

ข้อเสนอที่สาม พญามารคือผู้ครองโลกนี้

ถาม พญามารเป็นผู้ครองโลกนี้ตั้งแต่เมื่อใด พญามารเป็นผู้ครองโลกนี้เนื่องด้วยอาคัมกับเอวา ได้เชื่อฟังถ้อยคำของมันในสวนเอเดนหรือ? หรือว่าพระเจ้าได้มอบโลกนี้ให้เป็นอาณาจักรของพญามาร เช่นเดียวกับที่ได้ทรงมอบแผ่นดินไว้ให้แก่บรรดาอัครทูต (ดาเนียล 10: 12, 13) และพญามารได้จุดเอา แผ่นดินของมัน ให้จมลงพร้อมกับความวิบัติของมันหรือ? คำถามเหล่านี้พระคริสตธรรมไม่ได้ตอบไว้ อย่างชัดเจน และเราไม่ควรที่จะมีความอยากรู้ มากกว่าที่ได้บันทึกไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ (เฉลย ธรรมบัญญัติ 29:29) แต่อย่างไรก็ดี เป็นที่ปรากฏอย่างชัดเจนว่า ปัจจุบันพญามารเป็น “ผู้ครอบครองโลกนี้” จากการศึกษาในด้านสังคม และการดำเนินชีวิตด้านเศรษฐกิจของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ ก็จะทำให้ เราอยู่ในข้อนี้ได้เช่นเดียวกัน

(4) 2 โครินธ์ 4:4 – คือในจำพวกนั้น พระของสมัยนี้ ได้กระทำใจของคนที่ไม่เชื่อให้มืดไป เพื่อไม่ให้เขาเห็นแสงสว่างของกิตติคุณอันประกอบด้วยสง่าราศีคือกิตติคุณของพระคริสต์ ผู้เป็นแบบพระฉายาของพระเจ้า

ข้อเสนอที่สี่ พญามารคือพระของสมัยนี้

3. อำนาจของพญามาร

(1) เอเฟซัส 6:11, 12 – จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้ง身ของพระเจ้า เพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับผู้ที่มีบรรดาศักดิ์ และต่อสู้กับผู้มีอำนาจ และต่อสู้กับผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ และต่อสู้กับบรรดาวิญญาณอันชั่วในสถานอากาศ

ข้อเสนอที่หนึ่ง พญามารมีอำนาจมากกว่ามนุษย์ ซึ่งเป็นเพียงแต่เนื้อหนังและเลือดเท่านั้น

เนื่องจากพญามารมีบริวารที่มีอำนาจมากกว่ามนุษย์ และมีตำแหน่งสูง จึงกล่าวได้ว่า ผู้เหล่านั้นเป็น “ผู้ที่มีบรรดาศักดิ์ ผู้มีอำนาจผู้ครอบครองในโมหะความมืดในโลกนี้ และเป็นวิญญาณอันชั่วในสถานอากาศ” การต่อสู้กับพญามารนั้นเป็นการยุ่งยากมาก อย่าคิดเลยว่าเป็นการง่าย

(2) ลูกา 11:14-18 – พระองค์ทรงกำลังขับผีไป และเมื่อผีออกแล้ว คนไปจึงได้พูด และประชาชนก็ประหลาดใจ แต่บางคนในพวกเขาพูดว่า “คนนี้ขับผีออกได้โดยเบละชะบูลนาศิทั้งหลายนั้น” คนอื่น ๆ ทดลองพระองค์คือขอเห็นนิมิตในท้องฟ้าจากพระองค์ แต่พระองค์ทรงทราบความคิดของเขาจึงตรัสแก่เขาว่า “แผ่นดินใด ๆ ซึ่งแตกแยกกันแล้วก็คงพินาศเรือนใด ๆ ซึ่งแตกแยกกันแล้วก็จะล้มลง และถ้าชาตานแก่งแย่งกันระหว่างมันเองแผ่นดินของมันจะยั่งยืนอย่างไรได้ เพราะท่านทั้งหลายที่เราขับผีออกโดยเบละชะบูลนาศิ”

ข้อเสนอที่สอง ชาตานเป็นนายของบรรดาภูตผีปีศาจ

(3) ดาเนียล 10:5,6,12,13 – คือแม่น้ำอีเดเกิ้ล ข้าพเจ้าได้แหงนตาขึ้นแล้วมองเห็น และนี่แน่ะ มีบุรุษผู้หนึ่งสวมเสื้อผ้าป่าน เอวคาดด้วยเจียรระบาศทองคำเนื้อบริสุทธิ์มาจากเมืองอูฟาต ร่างกายของเขาเป็นเงางามดั่งโมนา และใบหน้าของเขาเหมือนดั่งสายฟ้า ตาของเขาเหมือนดวงประทีป และแขนกับขาเหมือนกับทองเหลืองขัดสุกปลั่ง และน้ำเสียงเหมือนกับเสียงของชุมนุมชนเขาจึงพูดแก่ข้าพเจ้าว่า “ดาเนียลเอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะว่าตั้งแต่ท่านได้ตั้งอกตั้งใจ อยากรจะหาความรู้ และได้ถ่อมกายลงต่อพักตร์พระเจ้าของท่านคำทูลขอของท่านก็ทรงได้ยินแล้ว และข้าพเจ้ามานี้ก็เป็นการตอบคำอธิษฐานของท่าน เทพผู้พิทักษ์อาณาจักรฟาร์ศได้กั้นทางขวางข้าพเจ้าไว้ถึงยี่สิบเอ็ดวัน แต่มีคาเอล อัครเทวทูตได้มาช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้ผลออก และละท่านไว้กับเทพผู้พิทักษ์อาณาจักรฟาร์ศ”

ข้อเสนอที่สาม พญามารหรือพรรคพวกของมัน มีฤทธิ์ต่อสู้ขัดขวางทูตสวรรค์ผู้ประกอบด้วยสง่าราศีเป็นเวลาหลายวัน

(4) กิจการ 26:18 – จะให้เปิดตาของเขา เพื่อเขาจะกลับจากทางมืดมาถึงทางสว่าง และจากอำนาจของชาตานมาถึงพระเจ้า เพื่อเขาจะได้รับกรโยทโทษแห่งความผิดของเขา และให้ได้รับส่วนที่จะได้ด้วยกันกับคนทั้งหลาย ซึ่งถูกชำระให้เป็นผู้ชอบธรรม โดยความเชื่อในเรา

ข้อเสนอที่สี่ มนุษย์ทั้งหลายที่ยังไม่ได้รับความรอด อยู่ภายใต้อำนาจของพญามาร

(5) 1 โยหัย 5:19 – เราทั้งหลายรู้ว่าเราบังเกิดจากพระเจ้า และมนุษย์โลกทั้งสิ้นทอดตัวจมอยู่ในมารร้าย

ข้อเสนอที่ห้า โลกทั้งโลก และมวลมนุษย์ต้องตกอยู่ในอำนาจ และอุ้งมือของพญามาร ยกเว้นแต่ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้ออกมาจากชาวโลกคือคริสตจักร ซึ่งอยู่ในอุ้งพระหัตถ์ของพระเจ้า

(6) โยบ 1:10-12 - พระองค์มิได้สร้างรั้วล้อมรอบเขาไว้หรือ และล้อมรอบเรือนและอะไร ๆ ที่เขามีอยู่ทุกด้านหรือ ก็พระองค์ได้ช่วยพรให้การทำงาน โดยน้ำมือของเขาเจริญขึ้น และทรัพย์สมบัติของเขา ก็ทวีมากขึ้นบนพื้นแผ่นดินแต่ถ้าหากบัดนี้ พระองค์จะยื่นพระหัตถ์ออกแตะต้องให้เป็นอันตรายแก่ทรัพย์สินทั้งหลาย ที่เขามีอยู่นั้น เขาจะเลิกนับถือพระองค์ทีเดียว พระเยโฮวาห์จึงตรัสแก่ซาตานว่า “เอาเถอะทรัพย์สินทั้งหมดที่เขามีอยู่ ก็อยู่ในอำนาจของเจ้าแล้ว จะทำอะไรก็ได้ แต่ตัวเขาอย่างได้และต้องเป็นอันขาด” คังนั้นซาตานก็ทูลลา และออกไปจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์

ข้อเสนอที่หก พญามารสามารถใช้อำนาจอันยิ่งใหญ่ของมัน เท่าที่พระเยโฮวาห์ทรงอนุญาตเท่านั้น

4. เล่ห์เหลี่ยมของพญามาร

(1) 2 โครินธ์ 2:11 – เพื่อซาตานจะมีได้ชัยชนะแก่เรา ด้วยเรารู้อุบายของมันแล้ว

ข้อเสนอที่หนึ่ง พญามารมีอุบาย และเล่ห์เหลี่ยมนานาประการ

(2) เอเฟซัส 6:11, 12 – จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า เพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับผู้มีบรรดาศักดิ์และต่อสู้กับผู้มีอำนาจ และต่อสู้กับผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ และต่อสู้กับบรรดาวิญญาณอันชั่วในสถานอากาศ

ข้อเสนอที่สอง พญามารมีอุบาย เล่ห์เหลี่ยมกล โกงมากมายหลายประการ เราจำเป็นต้องสวมยุทธภัณฑ์ของพระเจ้า เพื่อที่จะต่อสู้กับมัน

พญามารคงมีชัยชนะต่อหลายคน โดยการใช้อุบายเล่ห์เหลี่ยมอันชาญฉลาดของมันอย่างไม่ต้องสงสัย ซึ่งมันจะไม่สามารถเอาชนะได้ถ้ามันใช้อำนาจของมันโดยตรง ดังที่เราได้เห็นตัวอย่างกลอุบายของพญามารแล้ว ในการทดลองนางฮาวาและพระเยซูคริสต์ “จูโบราณ” เป็นสัตว์ที่มีอันตรายยิ่งกว่า “สิงโตที่ขู่คำราม” เสียอีก

(3) 2 เธสะโลนิกา 2:9, 10 – คือผู้นั้นที่มาโดยซาตานเป็นเหตุ ก็สำแดงอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และนิมิต และการอัศจรรย์อันเท็จ และอุบายอธรรมทั้งปวงให้ปรากฏแก่คนเหล่านั้นที่พินาศอยู่ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความจริงเพื่อจะรอดได้

ข้อเสนอที่สาม พญามารลำแดงอำนาจ เครื่องหมาย และการอัศจรรย์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นการเท็จ จึงสามารถ ล่อลวงผู้ที่ไม่ยอมรับความจริง

(เทียบ มัทธิว 24:24 – “ด้วยว่าจะมีพระคริสต์ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น เขาจะทำการมหัศจรรย์อันใหญ่ และการอัศจรรย์ล่อลวงให้หลงถ้าเป็นไปได้ถึงแม้ผู้ที่ถูกเลือกสรรแล้ว ก็จะทำให้หลงไปด้วย”)

มีบางคนพูดว่า พญามารปลอมแปลงพระราชกิจของพระเจ้า

(4) 2 โครินธ์ 11:14 – แต่การนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้

ข้อเสนอที่สี่ พญามารสามารถแปลงตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้

ไม่มีครั้งใดที่พญามาร จะเป็นภัยอันตรายแก่เรา เท่ากับเมื่อมันปลอมแปลงตัวเป็นทูตแห่งความสว่าง กล่าวคือ เมื่อพญามาร ยืนอยู่ที่ธรรมาสน์หรือเข้าไปสอนในโรงเรียนพระคริสตธรรม และแก๊งสอนหลักศาสนาคริสต์ หรือหลักการศึกษาศรีคริสตธรรมคัมภีร์ แต่โดยแท้ที่จริงแล้วมันกำลังทำให้อาณานิคมแห่งความเชื่อเสื่อมคลายลง และพยายามทำให้พระคริสตธรรมคัมภีร์ กลายเป็นหนังสือไร้คุณค่าแก่การศึกษา จงระวังให้ดี เพราะตอนนี้แหละพญามารกำลังทำงานที่เป็นภัยที่สุดแก่เรา ความสุขย่อมมีแก่ผู้ที่ไม่ยอมหลงงมงายต่ออุบายของพญามาร และตระหนักว่า พญามารมักปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างอยู่เสมอ

5. ความชั่วร้ายของพญามาร

(1) 1 ยอห์น 5:19 – เราทั้งหลายรู้ว่า เราบังเกิดจากพระเจ้า และมนุษย์โลกทั้งสิ้นทอดตัวจมอยู่ในมารร้าย

มัทธิว 5:37 – แต่ให้ถ้อยคำของท่านเป็นคำตรงเถิด จริงก็ว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ซึ่งพูดเกินนี้ไปก็มาจากความชั่ว

มัทธิว 6:13 – และขอย่านำข้าพเจ้าเข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พ้นจากซึ่งชั่วร้าย

ข้อเสนอที่หนึ่ง พญามารเป็นมารร้ายที่ชั่วช้า มันเป็นเจ้าของแห่งการปลอมแปลง และล่อลวงต่าง ๆ และเป็นแหล่งเกิดแห่งความชั่วในผู้อื่นด้วย

(2) 1 ยอห์น 3:8 – คนที่กระทำความบาปก็มาจากมาร ด้วยว่ามารได้กระทำความบาปตั้งแต่เดิมมา พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏเพราะเหตุนี้ คือว่าเพื่อจะได้ทรงทำลายกิจการของมารเสีย

ข้อเสนอที่สอง พญามารได้ทำบาปตั้งแต่เดิมมา

ถาม คำว่า “เดิม” ในที่นี้หมายความว่าอะไร? หมายความว่าพญามารได้ทำบาปตั้งแต่แรกเริ่มแห่งสิ่งสารพัด และพระเจ้าทรงสร้างมันให้เต็มไปด้วยความผิดบาปหรือไม่? เราจะทราบภายหลังว่า เอเส

เศียล 28:15 ก็อ้างถึงพญามารว่า พระเจ้าได้สร้างให้บริสุทธิ ดังนั้นข้อนี้จึงมีความหมายว่า มารเป็นบุคคลแรกที่ได้หลงกระทำบาป คำว่า “เดิม” ซึ่งใช้ในจดหมายฝากของยอห์นบ่อย ๆ จึงมิได้หมายถึงปฐมกำเนิดแห่งสิ่งสารพัด (คู่มือ 11 ด้วย)

(3) ยอห์น 8:44 – ท่านทั้งหลายมาจากมารซึ่งเป็นพ่อของท่าน และท่านใครจะทำตามความปรารถนาของพ่อของท่าน มันเป็นผู้มาก่อนตั้งแต่เดิมมา และมีได้ตั้งอยู่ในความจริง เพราะความจริงมิได้อยู่ในมัน เมื่อมันพูดมุสา มันก็พูดแต่ตัวมันเอง ด้วยว่ามันเป็นช่างมุสา และเป็นพ่อของการมุสานั้น

ข้อเสนอที่สาม พญามารเป็นผู้มาก่อนตั้งแต่เดิมมา เป็นผู้พูดมุสาและเป็นบิดาของการมุสา ไม่มีความสัตย์จริงในพญามารเลย

(4) 2 โครินธ์ 4:4 – คือในคนจำพวกนั้น พระของสมัยนี้ได้กระทำใจของคนที่ไม่เชื่อให้มืดไป เพื่อไม่ให้เขาเห็นแสงสว่างของกิตติคุณอันประกอบด้วยสง่าราศี คือกิตติคุณของพระคริสต์ ผู้เป็นแบบพระฉายาของพระเจ้า

ข้อเสนอที่สี่ มารทำให้ใจของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้ามืดไป เพื่อไม่ให้เขาเห็นแสงสว่างของพระกิตติคุณ อันทรงสง่าราศีของพระคริสต์ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า

ความชั่วร้ายยิ่งกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว

(5) ลูกา 8:12 – ที่ตกกรรมหนทางได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยิน แล้วมารมาชิงเอาพระวจนะจากใจของเขา เพื่อไม่ให้เขาเชื่อและรอดได้

ข้อเสนอที่ห้า พญามารฉกชิงเอาพระวจนะของพระเจ้า ไปจากใจมนุษย์ เพื่อไม่ให้ผู้ที่ได้ยินได้ฟังพระวจนะของพระเจ้า เชื่อฟังและรับเอาความรอด

เมื่อเราศึกษากิจการของพญามารต่อไป เราก็จะยังมีข้อพิสูจน์และแบบอย่างอื่น ๆ อีกมากเกี่ยวกับความชั่วของพญามาร

6. ความขี้ลาดของพญามาร

ยากอบ 4:7 – เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงมีใจน้อมยอมฟังพระเจ้า แต่จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีไปจากท่าน

ข้อเสนอ เมื่อเราต่อสู้กับพญามาร โดยฟังพระเจ้า มารก็จะหนีไปจากเราทันที

บทที่ 2 เอสเอเลียล บทที่ 28

เอสเอเลียล 28:1-19 – คำของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ดูกรท่านมนุษย์ จงกล่าวแก่เจ้าแผ่นดินเมืองคูโรว่า พระเยโฮวาห์เจ้าตรัสดังนี้ว่า “เพราะจิตใจแห่งเจ้ากสูงศักดิ์ และเจ้าได้ว่า ตัวเป็นพระเจ้า และตัวได้นั่ง ณ พระที่นั่งของพระเจ้าในท่ามกลางทะเล เจ้ายังเป็นแต่มนุษย์มิได้เป็นพระเจ้า แม้เจ้าได้ตั้งใจแห่งเจ้าดังพระทัยพระเจ้า นี่แน่ะ เจ้ามีปัญญาฉลาดกว่าดาเนียล การลับที่จะซ่อนแก่เจ้าไม่มี เจ้ายังทรัพย์สมบัติให้มีแก่เจ้าด้วย สติปัญญาอันฉลาดและความรู้ของเจ้า และได้มีทองและเงินในคลังทั้งหลายแห่งเจ้า เจ้าได้กระทำให้ทรัพย์สมบัติของเจ้าทวีมากขึ้น ด้วยสติปัญญาอันลึก ในการค้าขายแห่งเจ้า และใจของเจ้าก็เย่อหยิ่งไปด้วยสมบัติแห่งเจ้า เหตุดังนี้พระเยโฮวาห์เจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า ด้วยเจ้าได้ตั้งใจแห่งเจ้าดังพระทัยพระเจ้า เหตุฉะนั้นแน่ะ เราจะให้นานาประเทศมาเหนือเจ้าคือผู้ร้ายแห่งนานาประเทศนั้นและเจ้าจะชักกระบี่ซึ่งงคมแห่งสติปัญญาของเจ้า และจะทำรัศมีของเจ้าให้อับศไป เขาทั้งหลายจะให้เจ้าลงไปยังเหว เจ้าจะตายเช่นคนตายที่ต้องแกงในท่ามกลางทะเลทั้งหลาย เจ้ายังจะว่าต่อหน้าคนที่แกงเจ้าหรือว่า เราเป็นพระเจ้า แต่เจ้าเป็นมนุษย์ ในมือแห่งคนที่แกงเจ้า ก็มีได้เป็นพระเจ้า เจ้าจะตายดูความตายทั้งหลายแห่งคนที่มิได้รับศีลตัด ด้วยมือแห่งคนต่างประเทศ เพราะพระเยโฮวาห์เจ้าตรัสว่า เราได้ตรัสแล้ว

อนึ่งคำของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวคำเพลงโศกเศร้าถึงกษัตริย์เมืองคูโร และกล่าวแก่ท่านว่า พระเยโฮวาห์เจ้าตรัสดังนี้ว่า ท่านตั้งตัวเป็นเยี่ยงอย่างทีประเสริฐวิเศษ บริบูรณ์ด้วยสติปัญญา และงามเลิศที่สุด ท่านได้อยู่ในสวนเอเดนซึ่งเป็นสวนแห่งพระเจ้า ท่านได้ประดับกายด้วยพลอยอันวิเศษต่าง ๆ คือพลอยทับทิม และโตปัสและเพชรขาว และมรกต แก้วเบรล และโอนิกซ์ และยาชิเประ และสะไฟระ มรกต และ บาระเก็ช และทองคำ ก็เครื่องกลองและปี่ทั้งปวงของท่านก็อยู่ด้วยท่านก็ได้เตรียมไว้แล้วในวันที่ท่านสร้างไว้ นั้น ท่านเป็นกระรูปอันเฉลิมที่บังไว้ และเราได้ตั้งท่านไว้ ท่านได้อยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า และท่านได้เดินไปมาในท่ามกลางกองเพลิงศิลา ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ในทางทั้งปวงของท่าน ตั้งแต่วันที่ท่านสร้างไว้จนถึงวันที่การชั่วได้บังเกิดขึ้นในท่าน เขาทั้งหลายได้ทำให้ท่ามกลางของท่านเต็มด้วยความร้ายกาจ โดยสินค้าของท่านเป็นอันมากและท่านได้ทำผิด เหตุฉะนั้นเราจะทิ้งท่านให้เป็นมลทิน ไปจากภูเขาแห่งพระเจ้า และจะทำลายท่าน โอ้กระรูปที่บังเหนือกองเพลิงศิลา จิตใจของท่านเย่อหยิ่งด้วยการงดงามของท่าน ท่านได้ทำสติปัญญาตนให้เป็นมลทินไป เพราะท่านเห็นแก่การงดงาม เราจะทิ้งท่านลงถึงดิน และวางท่านลงต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อกษัตริย์เหล่านั้นจะได้เห็นท่าน ท่านได้ประมาทหมิ่นในบริสุทธิ์ทั้งปวงของเรา เพราะการชั่วทั้งหลายเป็นอันมากของท่าน โดยการอัสถ์ที่ค้าขายของท่าน เหตุฉะนั้นเราจะยังไฟให้ออกแต่

ท่ามกลางท่านไฟนั้นจะเผาผลาญท่านเสีย และเราจะให้ท่านเป็นถ้ำไฟบนแผ่นดินต่อตาคนทั้งหลายที่เห็นท่าน คนทั้งหลายในท่ามกลางนานาประเทศที่รู้จักท่าน เขาตกตะลึงไปเพราะท่าน ท่านก็เป็นที่น่ากลัว และจะมีได้เป็นอีกต่อไปเป็นนิรันดร์

ข้อความแปลกษัตริย์เหล่านี้ข้างบนนี้อ้างถึงใคร

ข้อ 1-10 หมายถึงกษัตริย์ผู้ครองเมืองตุโรในสมัยนั้น ข้อความตอนนี้สำเร็จเหมือนจะบอกคนซัดยิดครองเมืองนี้

ข้อ 11-19 หากหมายถึงมนุษย์โดยตรง ข้อความเหล่านี้ก็ยากที่จะเข้าใจได้ ข้อ 12, 13, 14 แต่มีบางข้อเช่นข้อ 16, 18 ซึ่งดูเหมือนจะหมายถึงราชาแห่งโลกนี้

เราจะอธิบายปริศนานี้ได้อย่างไร

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เรามักจะพบเสมอว่า คำพยากรณ์ของศาสดาพยากรณ์ ที่พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันนั้น มักมีความหมายเล็งไปถึง เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอีกด้วย เป็นต้นว่าในมัทธิว 24:15-21 พระคริสต์ได้กล่าวถึงการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็น “วันขององค์พระผู้เป็นเจ้า” อย่างแท้จริง และพระองค์ก็ยังมีหมายถึง “วันขององค์พระผู้เป็นเส้า” ซึ่งจะมาถึงในอนาคต ในข้อ 22-31 เนื่องด้วยการกล่าวถึงเหตุการณ์ในปัจจุบันและในอนาคตนี้ เปลี่ยนเรื่องและพูดต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็ว จึงเป็นการยากที่จะรู้ว่าเรื่องแรกจบเมื่อใด และเริ่มเรื่องต่อไปเมื่อใด คำพยากรณ์ของเอเสเคียลก็มีลักษณะเช่นเดียวกันนี้ เจ้าแผ่นดินเมืองตุโรก็เป็นแบบเล็งถึง “ลูกแห่งความพินาศ” (ข้อ 2, 5, 6 เทียบ 2 เศโลนิกา 2:3, 4 และเทียบข้อสองกับ ดาเนียล 11:41-24 จงสังเกตคำว่า “ท่ามกลางทะเล” และคำว่า “ระหว่างทะเล”)

แต่ยังมีข้อความบางประการในข้อ 11-19 (เจ้าแผ่นดินเมืองตุโร) ซึ่งดูเหมือนว่า หมายถึงผู้ที่ไม่ใช่มนุษย์ คือมีฤทธิ์อำนาจเหนือมนุษย์และบางตอนก็พูดถึงผู้ที่เป็นราชาในโลกนี้ ราชาในโลกนี้ดูเหมือนว่าได้ทำการค้าขายใหญ่โต เทียบกับการพัฒนาด้านการค้าในวาระสุดท้ายของโลกนี้ ดังต่อไปนี้

วิวรณ์ 13:16, 17 – มันได้บันดาลให้คนทั้งปวงทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายสักที่มีขอขวา หรือที่หน้าผากของเขา และไม่ให้คนใดซื้อขายได้ เว้นไว้ผู้ที่ได้รับเครื่องหมายสักนั้นหรือมีชื่อของสัตว์นั้น หรือมีเลขประจำชื่อของเขา

วิวรณ์ 18:3, 9-19 – ด้วยว่าประเทศทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่น ของความพิโรธแห่งการล่วงประเวณีของเมืองนั้น จึงล่มจมลง และบรรดากษัตริย์ที่แผ่นดินโลกได้กระทำผิดประเวณีกับเมืองนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลก ได้เจริญขึ้นเป็นคนมั่งมีด้วยอำนาจแห่งความสุรุ่ยสุร่ายของเมืองนั้น

บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้ทำผิดประเวณีกับเมืองนั้น และได้เลี้ยงชีวิตโดยการสุรุ่ยสุร่ายด้วยกัน ครั้นกษัตริย์เหล่านั้นเห็นควันไฟที่ไหม้เมืองนั้น กษัตริย์เหล่านั้นจะพิลาปรีว่าเพราะ

เมืองนั้น และจะยืนอยู่ไกลเพราะกลัวการทรمانของเมืองนั้น และจะกล่าวว้าวิบติ ๆ แก่เมืองบาบิโลน เมืองใหญ่ที่เป็นเมืองแข็งแรง ด้วยว่าเจ้าได้รับโทษพิพากษาให้พินาศไปชั่วโมงเดียว

บรรดาพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกจะพิลาปคร่ำครวญเพราะเมืองนั้น ด้วยไม่มีใครจะซื้อสินค้าของเขาต่อไปอีก สินค้าที่ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่าง ๆ แก้วมุกดา ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอม ภาชนะต่าง ๆ ที่ทำด้วยงา ภาชนะต่าง ๆ ที่ทำด้วยไม้มีราคามาก ภาชนะทองเหลือง ภาชนะเหล็ก และภาชนะศิลาลาย และอบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมัน แป้ง ละเอียด ข้าวสาลี โค แกะ ม้ารถ และร่างกาย และชีวิตของคน และผลแห่งการซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้น ก็ล่วงพ้นไปจากเจ้าแล้ว และสิ่งสารพัดที่มีรสอันวิเศษยิ่ง และฟุ่มเฟือยก็พินาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบอีกเลย บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้นที่ได้เป็นคนมั่งมีเพราะเหตุเมืองบาบิโลนนั้น จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวการทรมานของเมืองนั้น และจะพิลาปรำไร ร้องว่า วิบติ ๆ แก่เมืองใหญ่นั้น ที่ได้มุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียด และผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม และได้ประดับกายด้วยทองคำ เพชร พลอยต่าง ๆ และแก้วมุกดา เพราะว่าในชั่วโมงเดียวทรัพย์สมบัติมากเช่นนั้นก็พินาศสูญไปนายเรือทุกคน บรรดาคนที่โดยสาร และพวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเลได้อยู่แต่ไกล และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้เมืองนั้นก็ร้องว่า เมืองใดเล่าจะเป็นเหมือนเมืองใหญ่นี้ และเขาก็หยิบเอาดินฝุ่นใส่ที่ศีรษะของเขา และพิลาปคร่ำครวญว่า วิบติ ๆ แก่เมืองใหญ่นี้ อันกระทำให้คนทั้งปวงที่นั่น ที่มีกำปั่นเดินทางทะเล ได้เป็นคนมั่งมีด้วยทรัพย์สมบัติบริบูรณ์ เพราะในชั่วโมงเดียวนั้นก็เป็นเมืองร้างเปล่า

คำอธิบายง่าย ๆ ก็คือว่าเจ้าแผ่นดินเมืองตุโรนั้น เป็นแบบเล็งถึง “ผู้ทรยศต่อพระคริสต์” และเป็นเสมือนว่า ถือกำเนิดมาจากพญามารทำนองเดียวกันกับที่พระเยซูคริสต์เป็นแบบเล็งถึงพระเจ้า และทรงเป็นพระเจ้าปฏิสนธิในรูปกายมนุษย์

(เทียบ 2 เรสะโลนิกา 2:8, 9 – ขณะนั้นผู้นอกกฎหมายนั้นก็จะปรากฏตัวขึ้น และพระเยซูเจ้าจะทรงประหารเสีย ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้ศูนย์ไปด้วยอาการปรากฏ และการเสด็จมาของพระองค์ คือผู้คนที่มาโดยชาตานเป็นเหตุก็สำแดงอิทธิฤทธิ์ต่าง ๆ และนิมิตและการอัศจรรย์อันแท้)

หากว่าข้อความข้างบนนี้ อธิบายปัญหานั้นถูกต้องแล้ว ก็เท่ากับว่า ข้อพระธรรมเหล่านี้สอนให้เราารู้ถึงพฤติกรรมต่าง ๆ ของพญามารมากทีเดียว

(1) เอเสเคียล 28:12 – บุตรมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวคำเพลง โศกเศร้าถึงกษัตริย์เมืองตุโรและกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านตั้งตัวเป็นเยี่ยงอย่างที่ประเสริฐวิเศษ บริบูรณ์ด้วยสติปัญญา และงามเลิศที่สุด”

ข้อเสนอที่หนึ่ง พญามารชาตานเป็นผู้ที่บริบูรณ์ด้วยสติปัญญาและมีรูปร่างงดงามยิ่ง

(2) เอเสเคียล 28:13 – ท่านได้อยู่ในเอเดนซึ่งเป็นสวนแห่งพระเจ้า ท่านได้ประดับกายด้วยพลอยอันวิเศษต่าง ๆ คือ พลอยทับทิม และโดปัส และเพชรขาวและมรกต แก้วเบรล และโอนิกซ์ และยาชิเประ และสะไฟระ มรกต และบาระเก็ช และทองคำ ก็เครื่องกลองและปี่ทั้งปวงของท่านก็อยู่ด้วยท่านก็ได้เตรียมไว้แล้วในวันที่ท่านสร้างไว้ในวันนั้น

ข้อเสนอที่สอง ซาดานเคยอยู่ในสวนเอเดน ซึ่งเป็นสวนของพระเจ้า

ดูเหมือนว่าสวนเอเดนที่กล่าวถึงนี้ ไม่ใช่สวนเอเดนที่อาดัมและเอวาอาศัยอยู่ แต่คงเป็นสวนเอเดนที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้นในยุคก่อนสวนเอเดนที่อาดัมและเอวาอาศัยอยู่นั้น มีพืชพันธุ์ธัญญาหารบริบูรณ์ (ปฐมกาล 2:9) แต่สวนเอเดนที่กล่าวถึงนี้ก็บริบูรณ์ด้วยเพชรพลอย เทียบดูกับกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งจะมาภายหลัง

วิวรณ์ 21:10-21 - ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือเมืองเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์กำลังลอยลงมาจากสวรรค์แต่พระเจ้า เมืองนั้นประกอบด้วยรัศมีของพระเจ้ามี่แสงสว่างดุจแก้วที่มีราคามาก คือแก้วมณีโชติอันสุกใส เมืองนั้นมีกำแพงสูงใหญ่มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูนั้นมีทูตสวรรค์ประจำอยู่ประตูละองค์เป็นสิบสององค์และประตูนั้นมีชื่อจารึกไว้ ซึ่งเป็นชื่อตระกูลพวกอิสราเอลสิบสองตระกูล ฝ่ายด้านตะวันออกมีประตูสามประตู ด้านเหนือมีประตูสามประตู ด้านใต้มีประตูสามประตู และด้านตะวันตกมีประตูสามประตู กำแพงเมืองนั้นมีรากสิบสองชั้น และที่รากนั้นมีชื่อพวกอัครสาวกของพระเยซูไปดสิบสองคนนั้นจารึกไว้

ทูตสวรรค์องค์ที่ได้พูดกับข้าพเจ้า ถือไม้วาทองคำเพื่อจะวัดเมือง และประตูทั้งปวงและกำแพงเมืองนั้น และเมืองนั้นกว้างยาวเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสและท่านได้เอาไม้วัดเมืองนั้น ได้ห้าหมื่นสี่พันหกร้อยเส้น กว้างยาวกับสูงเท่ากัน และท่านได้วัดกำแพงเมืองนั้น ได้ร้อยสี่สิบสี่ศอกตามไม้วัดที่มนุษย์เคยใช้ อย่างเดียวกันกับทูตสวรรค์นั้นได้ใช้ กำแพงเมืองนั้นก่อแล้วไปด้วยแก้วมณีโชติ และเมืองนั้นแล้วไปด้วยทองคำเนื้อบริสุทธิ์ดุจแก้วสุกใสรากทั้งหลายแห่งเมืองนั้นประดับด้วยแก้วประเสริฐทุกอย่าง รากที่หนึ่งแล้วไปด้วยแก้วมณีโชติ รากที่สองแล้วด้วยแก้วไพฑูรย์ รากที่สามแล้วไปด้วยแก้วโมรา รากที่สี่แล้วไปด้วยแก้วมรกต รากที่ห้าแล้วไปด้วยแก้วโกเมน รากที่หกแล้วไปด้วยแก้วทับทิม รากที่เจ็ดแล้วไปด้วยแก้วบุษราคัมน้ำแก่ รากที่แปดแล้วไปด้วยแก้วเพทาย รากที่เก้าแล้วไปด้วยแก้วบุษราคัมน้ำอ่อน รากที่สิบแล้วไปด้วยแก้วหยก รากที่สิบเอ็ดแล้วไปด้วยแก้วนิล รากที่สิบสองแล้วไปด้วยแก้วเพทายม่วง ประตูทั้งสิบสองประตูนั้นเป็นแก้วมุกดาแล่นทั้งแท่งและถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ใสราวกับแก้ว

ในยุคที่อาดัมและนางเอวาอยู่ในสวนเอเดนนั้น พญามารมิได้เป็นผู้ปรนนิบัติพระเจ้า แต่เป็นวิญญาณอันชั่ว เป็นผู้ล่อลวงและผู้ทดลองรัศมีของสวนเอเดนในยุคต้นนั้น ดูเหมือนว่าได้จัดไว้เพื่อพญามาร (ดูตอนสุดท้ายของ เอเสเคียล 28:13) พญามารจึงเปรียบเทียบเสมือนราชาในสวนนั้น

(3) เอเสเคียล 28:14 – ท่านเป็นคระรูปอันเฉลิมที่บังไว้ และเราได้ตั้งท่านไว้.....

ข้อเสนอที่สาม เมื่อเดิมนั้น พญามารเป็นทูตสวรรค์อันทรงเกียรติที่พระเจ้าได้ทรงตั้งไว้

(ก) พระเจ้าได้ทรงเจิม และสถาปนาไว้ เป็นปุโรหิตของพระเจ้า (ดู เลวีนิติ 8:12) (ข) เป็นคระรูปเดิมนั้น คืออาจเป็นทูตสวรรค์ ที่มีตำแหน่งสูงสุดในบรรดาทูตสวรรค์ จึงเปรียบเทียบกับสัตว์ที่นำในการร้องนั้สการ ในท้องฟ้าจักรวาล ใน วิวรณ์ 4: 9, 10 ซึ่งกล่าวว่า

และขณะเมื่อสัตว์นั้นถวายรัศมีเดช และยศศักดิ์และคำสรรเสริญ แต่พระองค์ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงสภาพสืบ ๆ ไปเป็นนิตย์นั้น ผู้ปกครองทั้งยี่สิบสี่นั้นจึงได้กราบเฉพาะพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และนั้สการพระองค์ผู้ทรงสภาพอยู่เป็นนิตย์ และเป็นนิตย์ และทิ้งมงกุฎของตนลงต่อหน้าพระที่นั่ง.....

วิวรณ์ 5:14 – และสัตว์ทั้งสี่นั้นจึงร้องว่า “อาเมน” และผู้ปกครองเหล่านั้นก็หมอบลงนั้สการ

(ค) พญามารซาตานมิใช่เป็นทูตสวรรค์ธรรมดา หากแต่มีตำแหน่งสูงกว่าบรรดาทูตสวรรค์ทั้งปวง

อพยพ 37:9 – คระรูปนั้นกางปีกขึ้น แผลปกเหนือพระที่นั่งพระกรุณา รูปนั้นหันหน้าเข้าหากันหันเข้ามาทางพระที่นั่งพระกรุณา

ดูเหมือนว่า พญามารเคยเป็นผู้นำในการนั้สการทั่วจักรวาลเมื่อเป็นดั่งนั้นพญามารจึงพยายามที่จะรับเอาการนั้สการ ซึ่งสมควรที่จะถวายแด่พระเจ้าเสียเอง ข้อนี้แหละเป็นภัยแก่ปุโรหิต และบรรดาผู้รับใช้ของพระเจ้า

(4) เอเสเคียล 28:14 - และเราได้ตั้งท่านไว้ ท่านได้อยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า....

ข้อเสนอที่สี่ เมื่อเดิมนั้น พญามารอยู่บนภูเขาอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า คือสถานที่ ที่พระเจ้าทรงสำแดงสง่าราศีของพระองค์ให้ปรากฏ

(5) เอเสเคียล 28:14 -และท่านได้เดินไปมาในท่ามกลางกองเพลิงศิลา

ข้อเสนอที่ห้า พญามารเคยเดินไปมา ท่ามกลางกองเพลิงศิลา

สัตว์ที่มีชีวิตตามที่ปรากฏใน เอเสเคียล 1:15,22,25,26 นั้น อยู่บนแผ่นดินมีกงจักร และ “เหนือศีรษะสัตว์อันมีชีวิตนั้น เป็นดั่งฟ้ามี่แสงเสมือนพลอยขาว” และ “บนฟ้าซึ่งอยู่เหนือศีรษะสัตว์นั้น ดูเหมือนสีพลอยระเเไฟระเป็นรูปพระที่นั่ง” ใน อพยพ 24:10 เมื่อผู้เฒ่าเจ็ดสิบคน “ได้เห็นพระเจ้าของชนชาติอิสราเอล” นั้น “พื้นที่รองพระบาทเป็นคจแก้วไพฑูรย์สุกใสเหมือนท้องฟ้า” ในข้อที่ 17 “รัศมีของ

พระเยโฮวาห์ได้ปรากฏแต่ตาของชาติอิสราเอล เหมือนเปลวไฟไหม้อยู่บนยอดภูเขา” ข้อความนี้อาจช่วยให้เราทราบว่า “ศิลาเพลิง” นั่นคืออะไร ดูเหมือนว่าพยากรณ์จะอยู่ใกล้ชีวิตสนิทสนมกับพระเจ้ามาก

(6) เอเสเคียล 28:15- ท่านเป็นผู้บริสุทธิ์ในทางทั้งปวงของท่าน ตั้งแต่วันที่ท่านสร้างไว้ จนถึงวันที่ชั่วได้บังเกิดขึ้นในท่าน

ข้อเสนอที่หก พยากรณ์เป็นผู้ที่มีความดีรอบคอบ นับตั้งแต่วันที่พระเจ้าเนรมิตสร้างขึ้นมา トラบาจนถึงวันที่ได้หลงทำความชั่ว

เอเสเคียล 28:16 – เขาทั้งหลายได้ทำให้ท่ามกลางของท่าน เต็มด้วยความร้ายกาจ โดยสินค้าของท่านเป็นอันมาก และท่านได้ทำผิด เหตุฉะนั้นเราจะทิ้งท่านให้เป็นมลทินไปจากภูเขาแห่งพระเจ้า และจะทำลายท่าน โอ้ กระจุกที่บังเหนือกองเพลิงศิลา

ข้อนี้ดูเหมือนจะแสดงถึง การที่พยากรณ์สำแดงตนเป็นผู้ทรยศต่อพระคริสต์ บางคนคิดว่าคำว่า “สินค้า” ในข้อนี้แปลมาจากรากศัพท์ซึ่งมีความหมายอีกอย่างหนึ่งว่า “หมิ่นประมาท” คำว่า “มาร” จึงหมายถึงผู้หมิ่นประมาทพระเจ้า (เทียบ วิวรรณ์ 12:10, โยบ 1:9) แต่ความคิดเช่นนี้อาจไม่ถูกต้องก็ได้ เพราะยังมีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันมากอีกคำหนึ่ง ซึ่งมาจากรากศัพท์คำเดียวกันกับคำซึ่งแปลว่า “หมิ่นประมาท” “หลอกลวง” และ “คนปากบอน” ซึ่งใช้พูดถึงสิ่งจริงใน เอเสเคียล 28:5,18,26:12,28:16 ซึ่งแปลว่า “สินค้า” หรือ “ค้าขาย” ก็ได้ และบางครั้งจะแปลว่าหมิ่นประมาทไม่ได้ คำที่เป็นรากศัพท์นี้ ก็ได้ใช้สองครั้งใน ซาโลมอน 3:6 และ เอเสเคียล 27:20 ซึ่งแปลว่า “พ่อค้า” (ดู เอเสเคียล 27:20)

(7) เอเสเคียล 28:17 – จิตใจของท่านเยอหยิ่งด้วยการงดงามของท่าน ท่านได้ทำสติปัญญาตนให้เป็นมลทินไป เพราะท่านเห็นแก่การงดงาม

ข้อเสนอที่เจ็ด จิตใจของพยากรณ์เต็มไปด้วยความเยอหยิ่ง เนื่องด้วยความสวยงามของมัน และมันได้ทำให้สติปัญญาของมันเป็นมลทิน เพราะความงดงามของมัน (เทียบ 1 ทิโมธี 3: 6)

(8) เอเสเคียล 28:16 - เหตุฉะนั้นเราจะทิ้งท่านให้เป็นมลทินไปจากภูเขาแห่งพระเจ้า และจะทำลายท่าน โอ้ กระจุกที่บังเหนือกองเพลิงศิลา

ข้อเสนอที่แปด พยากรณ์ถูกขับไล่ออกจากภูเขาพระเจ้า และถูกทำลายในท่ามกลางกองเพลิงศิลา

(9) เอเสเคียล 28:17 - เราจะทิ้งท่านลงถึงดิน และวางท่านลงต่อหน้ากษัตริย์ทั้งหลาย เพื่อกษัตริย์เหล่านั้นจะได้เห็นท่าน

ข้อเสนอที่เก้า พยากรณ์ชาตานั้นจะถูกทิ้งลงมายังพื้นดิน และกษัตริย์ทั้งหลายของโลกนี้จะเพ่งดู และมันจะกลายเป็นขี้เถ้าต่อพระพักตร์ของกษัตริย์ และเหล่าคนที่พบเห็น (ข้อ 18) (เทียบ วิวรรณ์ 12: 9, 10, 2 เซสะโลนิกา 2:8, วิวรรณ์ 19:20)

บทที่ 3 ที่อยู่และกิจการ ของพญามารซาตาน

1. ที่อยู่ของพญามาร

(1) เอเฟซัส 6:11, 12 – จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้ง身ของพระเจ้า เพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้ เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับผู้มีบรรดาศักดิ์ และต่อสู้กับผู้อำนาจ และต่อสู้กับผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ และต่อสู้กับบรรดาวิญญาณชั่วในสถานอากาศ

ข้อเสนอก่อนหน้า พญามารซาตาน ผู้มีบรรดาศักดิ์ ผู้มีอำนาจ และผู้ครอบครองใน โมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่างก็เป็นวิญญาณชั่วในสถานอากาศ ด้วยกันทั้งสิ้น

(เทียบ โยบ 1:6 – วันหนึ่ง เหล่าเทพบิดรได้มาเฝ้าเฉพาะพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ และซาตานก็มาอยู่ท่ามกลางคณะนั้นด้วย วิวรรณ์ 12: 9 – พญานาคใหญ่ นั้น คืองูเฒ่าที่เขาเรียกว่ามารและซาตานผู้ลวงมนุษย์โลกทั้งปวง ก็ถูกกำจัดออกเสีย มันกับทั้งบริวารของมัน ก็ถูกผลัดลงมาอยู่ที่แผ่นดินโลก)

คำพยากรณ์ในตอนท้ายนี้ ดูเหมือนว่าจะหมายถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต แต่อย่างไรก็ดี พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าพระเจ้าไม่ได้ยกเว้นทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปองค์ใดเลย แต่ได้ทรงทิ้งทูตสวรรค์เหล่านั้นลงสู่ทุกติ (2 เปโตร 2: 4)

(2) โยบ 1:7 – พระเยโฮวาห์จึงตรัสถามซาตานว่า “เออ นี่มาแต่ไหน” ซาตานจึงทูลตอบพระเยโฮวาห์ว่า “มาจากการเที่ยวไปมาในโลก และจากการเดินไปมาบนพื้นแผ่นดิน”

ข้อเสนอก่อนหน้า พญามารซาตานท่องเที่ยวไปมาในโลก และเดินไปมาบนพื้นดิน

(เทียบ 1 เปโตร 5:8 – ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระไวให้ดีด้วยว่าศัตรูของท่านคือมาร จุจสิงโตคำรามแผดเสียงร้องน่ากลัว ก็เที่ยวไปเสาะแสวงหาคนที่มันจะกัดกินได้)

แม้ว่าพญามารและพรรคพวกของมัน เป็นผู้ชั่วร้าย อาศัยอยู่ในสถานอากาศก็ตาม แต่ดูเหมือนว่าโลกนี้เป็นสถานที่ ซึ่งพญามารใช้เป็นทีดำเนินการของมันโดยเฉพาะ ทำนองเดียวกัน พระเยซูคริสต์และคริสตจักรของพระองค์ เป็นพลเมืองของสวรรค์ แต่สักวันหนึ่ง พระองค์จะเสด็จลงมาครอบครองโลกนี้

2. กิจการของพญามารซาตาน

(1) ปฐมกาล 3:1-6 – งูเป็นสัตว์ฉลาดกว่าสรรพสัตว์ป่าที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสร้างไว้ งูจึงถามหญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า เจ้าอย่ากินผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้” หญิงนั้นจึงตอบว่า

“ผลไม้ในสวนนี้เรากินได้ทั้งหมดเว้นแต่ผลไม้ต้นที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่า อย่ากินหรือถูกต้องเลย เกือบกว่าจะตาย” จึงบอกหญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก เพราะพระเจ้าทรงทราบอยู่ว่า เจ้ากินผลไม้เข้าไปวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระ จะรู้จักความดี และชั่ว” เมื่อหญิงนั้นเห็นว่าผลไม้ต้นนั้นน่ากินและงามด้วย ทั้งเป็นผลไม้ที่พึงต้องการให้มีปัญญาจึงเก็บผลไม้ที่นั้นมากินเข้าไป แล้วส่งให้สามีกินด้วยกัน

ข้อเสนอนี้ ซาตานเป็นต้นเหตุของความบาปในโลกนี้

(2) กิจการ 10:38 – คือเรื่องพระเยซูชวามาซาเรีธว่า พระเจ้าได้ทรงชโลมพระองค์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และโดยฤทธานุภาพอย่างไร และพระเยซูได้เสด็จไปกระทำคุณ และรักษาบรรดาซึ่งถูกมารเบียดเบียน เพราะว่าพระเจ้าได้สถิตอยู่กับพระองค์

ลูกา 13:16 – ฝ่ายหญิงนี้เป็นเชื้อสายของอับราฮัม ซึ่งซาตานได้ผูกมัดไว้ได้สิบแปดปีแล้ว ไม่ควรหรือที่จะให้เขาหลุดพ้นจากเครื่องจำจองอันนี้ในวันสะบาโต

ข้อเสนอนี้ พญามารซาตานเป็นต้นเหตุแห่งโรคภัยไข้เจ็บ

(3) ฮีบรู 2:14 – เหตุฉะนั้นครั้งบุตรทั้งหลาย มีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้วพระองค์ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตายพระองค์จะได้ทรงทำลายผู้นั้น ที่มีอำนาจแห่งความตายคือมาร

ข้อเสนอนี้ พญามารซาตานมีอำนาจแห่งความตาย

ซาตานเป็นต้นเหตุของความตาย การที่มีสุสาน งานศพ และการที่ต้องพรากจากกันเนื่องด้วยความตายนั้น ล้วนแต่มาจากการกระทำของพญามารซาตานทั้งสิ้น

(4) 1 พงศาวดาร 21:1 – ซาตานได้ยั่วยุคนอิสราเอล คลใจดาวิดให้ตรวจนับพวกอิสราเอล

มัทธิว 4:1,3,5,6,8,9 - ครั้งนั้นพระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในป่า เพื่อมารจะได้ทดลองพระองค์ ส่วนผู้ที่ทดลองก็มาหาพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร” แล้วมารก็นำพระองค์ไปยังเมืองบริสุทธี และให้พระองค์ประทับอยู่ที่หอคอยบนหลังคาโบสถ์ แล้วได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงโจนลงไปเถิด เพราะมีคำเขียนไว้ว่า พระเจ้าจะรับสั่งแก่เหล่าทูตของพระองค์ให้ระวังรักษาท่าน และเหล่าทูตจะรับประคองท่านไว้ เกือบกว่าเท้าของท่านจะกระทบหิน” อีกครั้งหนึ่งมารได้นำพระองค์ ขึ้นไปบนภูเขาอันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาประเทศในโลก ทั้งสง่าราศีของประเทศเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร แล้วได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะกราบไหว้เรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน”

ข้อเสนอนี้ พญามารเป็นผู้ทดลองมนุษย์ และล่อลวงให้หลงกระทำบาป (เทียบ 1 เศสะโลนิคา 3: 5)

(5) 1 ทิโมธี 3:7 – นอกนั้นเขาคงจะต้องมีชื่อเสียงดี ท่ามกลางคนทั้งหลายที่อยู่ภายนอก เกรงว่า เขาจะตกอยู่ในการติเตียน และในบ่วงแร้วของมาร

2 ทิโมธี 2:26 – และเขาจะได้ถอนตัวออกจากบ่วงแร้วของมาร โดยผู้รับใช้ของพระองค์นั้นได้ จับเขามา ให้เป็นเชลยแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า

ข้อเสนอที่ห้า พญามารเป็นผู้วางบ่วงแร้วไว้ดักมนุษย์

(6) กิจการ 5:3 – ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า “อะนาเนีย เหตุไฉนซาตานจึงทำให้ใจของเจ้า เต็มไปด้วย มุสาวาทต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้เก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้”

ยอห์น 13:2 – ขณะเมื่อนั่งรับประทานอาหารอยู่มารได้เข้าคลลใจยูดาสที่อิสคาริโอตบุตรของซีโมนให้มอบพระองค์ไว้

ข้อเสนอที่หก พญามารเป็นผู้ที่ทำให้มนุษย์มีความมุ่งหมาย ที่จะทำสิ่งที่ชั่วร้าย

ทั้งนี้ก็เนื่องด้วยการยินยอมของมนุษย์ หรือเพราะเปิดโอกาสให้พญามารทำเช่นนั้น นั่นเอง

เอเฟซัส 4:27 – และอย่าให้มารมีโอกาสดี ยากอบ 4:7 – เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงมีใจน้อม ยอมฟังพระเจ้า แต่จงต่อสู้กับมาร และมันจะหนีไปจากท่าน

(7) ยอห์น 13:27 – เมื่อยูดาสกินอาหารนั้นแล้ว ซาตานจึงเข้าสิงอยู่ในใจของเขาพระเยซูจึงตรัส แก่เขาว่า “ท่านจะกระทำอะไร ก็จงกระทำโดยเร็วเถิด”

ข้อเสนอที่เจ็ด พญามารเข้าสิงอยู่ในมนุษย์

พญามารปลอมงานของพระเจ้า (ยอห์น 14:23 เทียบ เอเฟซัส 2:2 กับ ฟิลิปปี 2:13)

(8) 2 โครินธ์ 4:4 – คือในคนจำพวกนั้น พระของสมัยนี้ได้กระทำใจของคนที่ไม่เชื่อให้มีดีไป เพื่อไม่ให้เขาเห็นแสงสว่างของกิตติคุณ อันประกอบด้วยสง่าราศี คือกิตติคุณของพระคริสต์ ผู้เป็นแบบ พระฉายาของพระเจ้า

ข้อเสนอที่แปด ซาตานทำให้จิตใจของคนที่ไม่เชื่อบอดไป เพื่อไม่ให้เขาเห็นแสงสว่างแห่งพระกิตติคุณ อันประกอบด้วยสง่าราศีของพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คือการทำให้จิตใจของมนุษย์ได้รับความสว่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่เชื่อ และสำแดงพระเยซูให้ปรากฏแก่มนุษย์ ส่วนกิจการของพญามารก็คือการทำให้จิตใจของมนุษย์บอดไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ไม่เชื่อ ดังนั้นเขาจึงไม่สามารถมองเห็นสง่าราศีของพระเยซูคริสต์ ซึ่งมนุษย์จะต้องตัดจิตใจตัวเองเป็นส่วนตัวว่าจะอ่อนน้อมต่อฝ่ายใด ความมืดฝ่ายจิตวิญญาณนั้น เป็นเรื่องที่น่าหวาดหวั่นอย่างยิ่ง แม้แต่ผู้ที่มีสติปัญญาปราดเปรื่องในเรื่องอื่น ๆ ถ้าจิตวิญญาณของเขาอยู่ในความมืดแล้ว เขาก็ไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของพระเยซูได้เลย แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่ง่ายที่สุดก็ตาม ทั้งนี้ก็เป็นเพราะกิจการของมารทำให้จิตใจของเขามีมืดไปนั่นเอง

(9) มาระโก 4:15 – พืชซึ่งตรึงหนทางนั้น ได้แก่พระวณะที่หว่านแล้ว และเมื่อบุคคลได้ฟัง ในทันใดนั้นซาตานก็มาชิงเอาพระวณะซึ่งหว่านถูกใจเขานั้นไปเสีย

ข้อเสนอที่เก้า พญามารซาตาน เป็นผู้ฉกชิงเอาพระวณะของพระเจ้าไปจากจิตใจของผู้ที่ได้ฟัง แต่ยังไม่เข้าใจ และไม่ได้ยึดไว้ให้มัน

เมื่อมีการประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้า ณ แห่งหนึ่งแห่งใดพญามาร หรือพรรคพวกของมัน ก็จะอยู่ที่นั่นด้วย เพื่อคอยชิงเอาเมล็ดแห่งความเชื่อ ที่ผู้ประกาศพระกิตติคุณหว่านลงไปนั้น ฉะนั้นจึง จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องยึดความจริงที่เราได้รับไว้ให้มัน มิให้พญามารชิงเอาไปได้ (ลูกา 4:15) เป็นพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้มนุษย์ “ระลึกถึง” พระวณะของพระคริสต์ (ยอห์น 14:26) ขณะเดียวกัน พญามารก็จะพยายามทำให้มนุษย์ลืมพระวณะของพระคริสต์เสีย ชาวโลกและเนื้อหนังพร้อมที่จะร่วมมือ กับพญามารเป็นอย่างดีในกิจการนี้เสมอ

(10) มัทธัส 13:39 – ศัตรูผู้หว่านพืชชั่วได้แก่มาร ฤดูเกี่ยวได้แก่สิ้นโลกนี้และผู้เกี่ยวนั้นได้แก่ทูตสวรรค์

ข้อเสนอที่สิบ พญามารซาตานเป็นผู้หว่านพืชชั่วในทุ่งนาของพระเจ้า

“นา” ในที่นี้ หมายถึงโลก (ข้อ 38) พญามารก็ให้ลูกของมันอยู่ปะปนกับบุตรของพระเจ้า แม้กระทั่งในคริสตจักร พญามารมักจะก่อความวุ่นวายเพื่อที่จะทำให้คริสตจักร และหลักคำสอนของคริสตจักรเสื่อมลง พญามารล่อลวงให้ผู้หญิงผสมเชื้อลงไปในแป้งทำขนมสำหรับเด็ก เพื่อทำให้แป้งนั้นเสียไป (เทียบ มัทธิว 13:33 และ 1 โครินธ์ 5:6,7)

(11) 2 เธสะโลนิกา 2:9,10 – คือผู้คนที่มาโดยซาตานเป็นเหตุ ก็สำแดงอภินิหารต่าง ๆ และนิมิตและการอัศจรรย์อันเท็จ และอุบายขอธรรมทั้งปวง ให้ปรากฏแก่คนเหล่านั้นที่พินาศอยู่ เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รักความจริงเพื่อจะรอดได้

ข้อเสนอที่สิบเอ็ด พญามารจะให้อำนาจแก่ผู้อยู่นอกกฎหมายข้อ เพื่อให้ล่อลวงผู้ที่กำลังพินาศคือผู้ที่ไม่ยอมรับเอาความจริงไว้เพื่อจะรอดได้

มนุษย์สามารถเลือกเอาความจริง หรือความเท็จ อย่างใดก็ได้ถ้าหากมนุษย์เลือกทำตามพระประสงค์ของพระเจ้า พระองค์ก็จะประทานความจริงแก่เขา (ยอห์น 7:17) และพระวิญญาณจะทรงนำเขาไปสู่ความจริงทั้งหมด (ยอห์น 16:13) แต่ถ้าหากว่ามนุษย์ไม่ยอมรับเอาความจริง ซาตานก็จะนำเขาไปสู่ความหลอกลวง และความเท็จ

(12) 2 โครินธ์ 11:14,15 – แต่การนั้นไม่แปลกประหลาดเลย ถึงซาตานเองก็ยังปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้ เหตุฉะนั้นไม่เป็นการสำคัญอะไรซึ่งผู้รับใช้ของซาตานนั้น จะปลอมตัวเป็นคนรับใช้ของความชอบธรรม ที่สุดปลายของคนเหล่านั้นจะเป็นไปตามกิจการของเขา

วิวรณ์ 3:9 – จงดูเถิด พวกสภาของชาตानที่ประกาศว่าเขาเป็นพวกยูดาส แต่ไม่ได้เป็น เขาพูดมุสา ดูเถิดเราจะบันดลให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้าและให้เขารู้ว่าเราได้รักพวกเจ้า

ข้อเสนอที่สิบสอง พญามารชาตान มีสภาและผู้รับใช้ เพื่อดำเนินกิจการของมัน

(13) 1 โครินธ์ 12:7 – และเพื่อไม่ให้ข้าพเจ้ายกย่องตัวขึ้นเกินขนาด เนื่องจากที่ได้เห็นการสำแดงอันใหญ่ยิ่งนั้น ก็ทรงบันดลให้มีเสียงนวมในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ซึ่งเป็นทูตของชาตानคอยทุบตีข้าพเจ้า ไม่ให้ข้าพเจ้าถือตัวเกินขนาด

ข้อเสนอที่สิบสาม พญามารใช้ทูตของมัน ให้ทำร้ายผู้รับใช้ของพระเจ้า

แต่ทั้งนี้กลับก่อให้เกิดผลดีแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้า เพราะทำให้เขาต้องถ่อมตัวและหมั่นอธิษฐานอยู่เสมอ (เทียบข้อ 8)

(14) เสคาริยาห์ 3:1 – พระองค์ได้ชี้แจงให้ข้าพเจ้าเห็น โยชูวา บุโรหิตใหญ่ ยืนอยู่ต่อหน้าทูตแห่งพระเยโฮวาห์ และชาตानยืนอยู่ ณ เบื้องขวาจะฟ้องกล่าวโทษโยชูวา

ดาเนียล 10:13 – เทพผู้พิทักษ์อาณาจักรฝรั่งเศสได้กั้นขวางข้าพเจ้าไว้ ถึงยี่สิบเอ็ดวัน แต่มีคาเอลอัครทูตได้มาช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้ผละออกและละท่านไว้กับเทพผู้พิทักษ์อาณาจักรฝรั่งเศส

ข้อเสนอที่สิบสี่ พญามารขัดขวางผู้รับใช้พระเจ้า เพื่อไม่ให้เขาปฏิบัติหน้าที่การงานของเขา

(15) 1 เซสะโลนิกา 2:18 – เพราะเหตุนี้ เราอยากมาหาท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้าคือเปาโล ก็อยากมาหาแล้วหนเล่า แต่ชาตानได้ขัดขวางเราไว้

ข้อเสนอที่สิบห้า พญามารชาตานคอยขัดขวางคนรับใช้ของพระคริสต์ในการดำเนินพระราชกิจของพระเจ้า

แต่การทำเช่นนี้ก็เกิดผลดีเหมือนกัน เพราะการขัดขวางเปาโลไม่ให้ไปเมืองเซสะโลนิกานั้น ทำให้ผู้เชื่อที่นั่นและชนรุ่นหลังต่อมา ได้รับจดหมายฝากอันประเสริฐยิ่งมาจนทุกวันนี้

(16) ลูคา 22:31 – ซิโมน ๆ เอ๋ย นี่แหละ ชาตानได้ขอพวกท่านไว้เพื่อจะฝัดร่อนเหมือนฝัดข้าวสาลี

ข้อเสนอที่สิบหก พญามารชาตาน “ฝัดร่อน” สาธุศิษย์ของพระคริสต์

แต่ในที่สุดกลับเป็นผลดี เพราะหลังจากที่พญามาร “ฝัดร่อน” แล้ว ซิโมนเปโตรก็กลับเป็น ข้าวสาลีที่บริสุทธิ์กว่าแต่ก่อน พญามารเพียงแต่ฝัดร่อนแกลบให้หมดไปจากเขาเท่านั้น (โรม 8:28)

(17) วิวรณ์ 12:9,10 – พญานาคใหญ่ นั้น คืองูเฒ่าที่เขาเรียกว่ามาร และชาตาน ผู้ลวงมนุษย์ทั้งโลก ทั้งปวง ก็ถูกกำจัดออกเสีย มันกับทั้งบริวารของมันก็ถูกผลักลงมาอยู่ที่แผ่นดินโลก และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังในสวรรค์ร้องว่า “บัดนี้ความรอด และฤทธิเดชและอาณาจักรแห่งพระเจ้า และอำนาจพระ

คริสต์ของพระองค์มาแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเรา ที่ได้กล่าวโทษเขาต่อพระพักตร์พระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืน ก็ถูกผลักทิ้งลงเสียแล้ว”

ข้อเสนอที่สิบเจ็ด พญามารชาตากล่าวโทษคริสเตียน เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ทั้งกลางวันและกลางคืน

คำว่า “มาร” ในภาษากรีกหมายถึง “ผู้ใส่ร้าย” “ผู้กล่าวหา” “ผู้หมิ่นประมาท” (เทียบ โยบ 1:6-9, 2:3-5)

(18) วิวรรณ์ 2:10 – อย่ากลัวต่อเหตุการณ์เหล่านั้น ซึ่งเจ้าจะต้องทนเอา นี่แน่ะมารจะเอาพวกเจ้าบางคนใส่คุกไว้ เพื่อจะได้ลองดูใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับทุกข์ลำบากถึงสิบวัน แต่เจ้าจงเป็นผู้สัตย์ซื่อตราบเท่าวันตาย และเราจะเข้ามามีมงกุฎแห่งชีวิต

ข้อเสนอที่สิบแปด พญามารเป็นผู้จัดคนของพระเจ้า ไปขังไว้ในคุกตาราง

แต่ผลที่ได้รับกลับเป็นการดี เพราะว่าเมื่อถูกทดลอง และรับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เขาก็จะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต

บทที่ 4 หน้าที่ของเราเกี่ยวกับพญามาร และอนาคตของพญามาร

1. หน้าที่ของเราเกี่ยวกับพญามาร

(1) 1 เปโตร 5:8 – ท่านทั้งหลายจงเป็นคนใจหนักแน่น จงระวังระวังให้ดีด้วยว่าศัตรูของท่าน คือ มาร คูกิ่งโตคำรามแผดเสียงร้องนำกล้ว ก็เที่ยวไปเสาะแสวงหาหนทางที่มันจะกัดได้

ข้อเสนอที่หนึ่ง เมื่อเราทราบความจริงเกี่ยวกับพญามาร กิจการและอำนาจของมันแล้ว เราก็ควรจะมี ระวังตัวให้มากยิ่งขึ้น

การรื่นเริงสนุกสนานโดยไม่ระวังตัวนั้น ย่อมทำไม่ได้ ในเมื่อเรามีศัตรูอยู่รอบข้างเช่นนี้

(2) เอเฟซัส 4:28 – และอย่าให้มารมีโอกาสได้

ข้อเสนอที่สอง เราไม่ควรเปิดโอกาสให้พญามารเป็นอันขาด

พญามารแสวงหาโอกาสที่จะทำงานเสมอ ฉะนั้นเราจึงต้องระวัง ไม่เปิดโอกาสให้มันเป็น อันขาด ข้อ 26 จึงให้ทราบว่า เรามักเปิดโอกาสให้พญามารอย่างไร เป็นต้นว่า ในขณะที่เรามีความโกรธ ซึ่งเท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้มารได้เข้าสู่จิตใจของเรา ซึ่งมันชอบโอกาสนี้ที่สุด

(3) ยากอบ 4:7 – เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงมีใจน้อมยอมฟังพระเจ้า แต่จงต่อสู้กับมาร และมัน จะหนีไปจากท่าน

ข้อเสนอที่สาม เราควรต่อสู้กับมาร โดยการอ่อนน้อมต่อพระเจ้า

แม้ว่าพญามารจะมีพลังอำนาจมาก แต่เรามีพลังของพระเจ้า และโดยฤทธานุภาพแห่งพระวาระ ของพระองค์ เราก็สามารถต้านทานมันได้ (1 ยอห์น 2:14)

(4) เอเฟซัส 6:11 – จงสวมยุทธภัณฑ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า เพื่อที่จะต่อต้านยุทธอุบายของพญามาร ได้

ข้อเสนอที่สี่ เราควรสวมยุทธภัณฑ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า เพื่อที่จะต่อสู้กับอุบายของพญามาร

เครื่องยุทธภัณฑ์ทั้งหมดของพระเจ้าคืออะไรนั้น อธิบายไว้ในข้อ 14-18 ว่า “เหตุฉะนั้นท่าน ทั้งหลายจงยืนมั่น เอาความจริงคาดเอาไว้เอาความชอบธรรมเป็นเครื่องทับทรวงป้องกันอกไว้ และเอา กิตติคุณแห่งสันติสุข ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความพร้อมเพรียงมาสวมเป็นรองเท้า และนอกจากนั้นจงเอา ความเชื่อเป็นโล่ ด้วยโล่นั้นจะได้ดับลูกศรเพลิงของพญามารเสีย และเอาความรอดเป็นเครื่องป้องกัน ศีรษะไว้ และจงถือพระแสงของพระวิญญาณ คือพระคำของพระเจ้า และโดยคำอธิฐานวิงวอนทุกอย่าง จงขอโดยพระวิญญาณทุกเวลา จงระวังตัวด้วยความเพียรทุกอย่าง และอธิฐานเพื่อสิทธิชนทั้งหมด

หมายเหตุ 1 ยอห์น 5:18 – เราทั้งหลายรู้แล้วว่าคนใดที่บังเกิดจากพระเจ้าไม่ได้มีปกติกระทำบาป แต่ว่าคนที่บังเกิดจากพระเจ้าได้ระวางรักษาตัว และมารนั้นไม่ได้แตะต้องคนนั้นเลย โกลโลสี 1:13 – ผู้ได้ทรงช่วยเราทั้งหลายให้พ้นจากอำนาจแห่งความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในแผ่นดินแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์

พระคริสต์ทรงพิทักษ์รักษาป้องกันบุตรของพระเจ้า ให้พ้นจากอำนาจพญามาร (เทียบ ยอห์น 10:28,29 ด้วย)

2. อนาคตของพญามาร

(1) ปฐมกาล 3:14 – พระเยโฮวาห์เจ้าจึงตรัสแก่ภูวว่า “เพราะเหตุที่เจ้ากระทำเช่นนี้เจ้าก็เป็นที่แข่งสาปมากกว่าสัตว์สี่เท้า และสัตว์ป่าทั้งปวง จะต้องเลื้อยไปด้วยท้อง จะต้องกินผงคลีดินจนสิ้นชีวิต”

ข้อเสนอที่หนึ่ง พญามารถูกแช่งสาป นับตั้งแต่นั้นได้ทดลองมนุษย์เป็นครั้งแรก

งูไม่มีส่วนร่วมกับสัตว์ทั้งปวง ในการรักษาการไถ่โทษ ซึ่งจะมีมาในอนาคต มันจะต้องกินผงคลีดินต่อไปอีก (อิสยาห์ 65:25)

(2) มัทธีว 25:41 – พระองค์จึงตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายว่า “เจ้าทั้งหลายผู้ต้องแช่งสาป จงถอยไปจากเรา เข้าไปอยู่ในไฟ ซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารและพรรคพวกของมันนั้น”

ข้อเสนอที่สอง พระเจ้าทรงจัดเตรียมไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ไว้สำหรับมารและพรรคพวกของมัน

(3) 1 ยอห์น 3:8 – คนที่กระทำบาปก็มาจากมาร ด้วยว่ามารได้กระทำบาปตั้งแต่เดิมมา พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏเพราะเหตุนี้ คือว่าเพื่อจะได้ทรงทำลายกิจการของมารเสีย

ข้อเสนอที่สาม บุตรมนุษย์ได้เสด็จมาปรากฏ เพื่อทำลายกิจการของมาร ความลึกลับ ความผิดหวัง และความทุกข์ทรมาน กำลังคอยพญามารอยู่รอบด้าน

(1) ฮีบรู 2:14 – เหตุฉะนั้น ครั้นบุตรทั้งหลายมีส่วนในเนื้อและเลือดอยู่แล้วพระองค์ก็ได้ทรงรับเนื้อและเลือดเหมือนกัน เพื่อโดยความตาย พระองค์จะได้ทรงทำลายผู้มัน ที่มีอำนาจแห่งความตายคือมาร

ข้อเสนอที่สี่ พระเยซูคริสต์ได้ทำลายกิจการของพญามาร โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

โดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ พระองค์ได้ทำลายอำนาจของพญามารอย่างสิ้นเชิง

(5) โกลโลสี 2:15 - พระองค์ได้ทรงทำลายผู้มีบรรดาศักดิ์และผู้มีฤทธิ์พระองค์ได้ทรงประจานเขาและเอาชัยชนะต่อเขาได้โดยกางเขนนั่น

ข้อเสนอที่ห้า พระคริสต์ได้ทรงประจานพญามาร และพรรคพวกของมัน และทรงมีชัยชนะต่อมัน โดยทางไม้กางเขน

(6) ยอห์น 12:31 – บัดนี้เป็นเวลาพิพากษาโลกนี้ เดียวนี้ผู้ครองโลกจะต้องถูกกำจัดเสียภายนอก

ข้อเสนอที่หก โดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ พญามารซึ่งเป็นผู้ครอบครองโลก ก็ถูกทำลายไป

อาณาจักรของพญามารชาตान ประสบความพินาศที่ไม่กางเขนแม้ว่าการกำจัดพญามารที่พระองค์ได้ทำนั้น จะสำเร็จผลในอนาคตก็จริงอยู่แต่ในปัจจุบันนี้ เราก็แน่ใจได้ว่า พญามารต้องถูกทำลายลงอย่างแน่นอน พญามารเป็นศัตรูที่ถูกทอดทิ้งเสียแล้ว มันได้พ่ายแพ้ต่อพระเจ้าแล้ว ลูคา 10:18 – พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “เราได้เห็นซาตานตกจากฟ้าเหมือนฟ้าแลบ” พญามารอาจมารบกวนเรา แต่ในที่สุดมันก็ต้องหนีไปจากเรา

(7) โรม 16:20 – และไม่ช้าไม่นาน พระเจ้าแห่งความสุขสำราญ (สันติสุข) จะทรงปราบซาตานให้ยับเยิน ลงใต้เท้าของท่านทั้งหลาย

ข้อเสนอที่เจ็ด ในไม่ช้า พระเจ้าแห่งความสุขสำราญ (สันติสุข) จะปราบซาตานลงใต้เท้าของเรา

คำว่า “ปราบ” ในที่นี้มีความหมายหนักแน่นมาก หมายถึง ทำให้ “แตก” หรือ “หัก” เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

(8) วิวรณ์ 20:1-3 – ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีลูกญูแจสำหรับแหวนลิกนั้น และมือท่านถือโซ่ใหญ่ท่านได้จับเอาพญานาคคืองูโบราณที่เรียกว่าพญามารและซาตาน และได้ผูกมัดมันไว้จนสิ้นพันปี และทิ้งมันไว้ในแหวนลิกนั้น และได้ลั่นญูแจประทัตตรา เพื่อจะไม่ให้มันล่อลวงชนประเทศทั้งหลายต่อไปจนครบกำหนดพันปี แล้วภายหลังนั้นต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง

ข้อเสนอที่แปด ในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ พญามารจะถูกล่ามด้วย โซ่เส้นใหญ่ และถูกทิ้งลงในเหวลึกเป็นเวลาถึงหนึ่งพันปี

(9) วิวรณ์ 20:7,8 – ครั้นพันปีนั้นล่วงไปแล้ว จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่มันอยู่นั้น และมันจะออกไปล่อลวงชาวประเทศทั้งปวง ทั้งสี่ทิศแห่งแผ่นดินโลก ทั้งกษัตริย์โชนและราชอาณาจักรมาโชนให้ชุมนุมกันทำศึกสงครามถ้าจะนับคนเหล่านั้นได้ จะมากดุจทรายที่ทะเล

ข้อเสนอที่เก้า เมื่อครบกำหนดหนึ่งพันปีแล้ว พญามารจะได้รับการปลดปล่อยชั่วคราว และมันจะออกไปล่อลวงชนนานาประเทศทั่วโลกอีก

(10) วิวรณ์ 20:10 – ฝ่ายพญามารที่ได้ล่อลวงคนเหล่านั้นให้หลง ถูกโยนลงในบึงไฟที่ไหม้กำมะถัน ที่สัตว์ร้ายกับผู้พยากรณ์เท้จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืน สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์

ข้อเสนอที่สิบ ในที่สุดพญามารจะถูกทิ้งลงในบึงไปกำมะถัน และจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืน สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์

รายชื่อย่อของพระคริสตธรรมคัมภีร์

พระคัมภีร์เดิม

เยเนซิส	ยนช.
เอ็กโซโด	อชด.
เลวีติโก	ลตค.
อาถุธโม	อธม.
พระบัญญัติ	พบญ.
ยะโฮชูอะ	ยชช.
วินิจฉัย	วนฉ.
ประวัตินางรูธ	นรธ.
ซามูเอล ฉบับต้น	1 ซมอ.
ซามูเอล ฉบับสอง	2 ซมอ.
พงศาวดารกษัตริย์ ฉบับต้น	1 พงศ.
พงศาวดารกษัตริย์ ฉบับสอง	2 พงศ.
โครนิกา ฉบับต้น	1 คนก.
โครนิกา ฉบับสอง	2 คนก.
เอษรา	อษร.
นะเฮมยา	นฮย.
เอสเธระ	อธร.
โยบ	โยบ
บทเพลงสรรเสริญ	สดค.
สุภาษิต	สภษ.
ท่านผู้ประกาศ	ผปก.
เพลงไพเราะ	พพร.
ยะชายา	ยชย.
ยิระมะชา	ยมย.
บทเพลงร้องทุกข์	พรท.
ยะเอสเคล	ยอค.

ดานีเอล	คนอ.
โฮเซอา	ฮซอ.
โยเอล	ยอล.
อาโมส	อมศ.
โอบัद्या	อบย.
โยนา	ยนา.
มีคา	มกา.
นาฮูม	นสม.
ฮะปาซุค	ฮปฆ.
ชะฟัnya	ชฟย.
ฮาฉี	ฮาฆ.
ชะการะยา	ชกย.
มาลาคี	มลค.

พระคริสตธรรมใหม่

มัดธาย	มธ.
มาระโก	มก.
ลูกา	ลก.
โยฮัน	ยฮ.
กิจการ	กจ.
โรม	รม.
โครินโธ ฉบับที่หนึ่ง	1 กธ.
โครินโธ ฉบับที่สอง	2 กธ.
กะลาเทีย	กต.
เอเฟโซ	อฟ.
ฟิลิปปอย	ฟป.
โคโลซา	กช.
เธสะโลนิเก ฉบับที่หนึ่ง	1 ทธ.
เธสะโลนิเก ฉบับที่สอง	2 ทธ.
ทิโมเธียว ฉบับที่หนึ่ง	1 ตธ.
ทิโมเธียว ฉบับที่สอง	2 ตธ.
ติโต	ตต.
ฟีเลโมน	ฟม.
เฮีบราย	ฮร.
ยาโคโบ	ยก.
เปโตร ฉบับที่หนึ่ง	1 ปต.
เปโตร ฉบับที่สอง	2 ปต.
โยฮัน ฉบับที่หนึ่ง	1 ยฮ.
โยฮัน ฉบับที่สอง	2 ยฮ.
โยฮัน ฉบับที่สาม	3 ยฮ.
ยูดา	ยด.
วิวรณ์	วว.

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์แสงศิลป์

120/1 ถนนบุญศิริ ศาลเจ้าพ่อเสือ กรุงเทพฯ โทร. 222526

น.ส. จีรพรรณ อึ้งสุประเสริฐ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2518